

ผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติที่มีต่อความสามารถ
ทางการพูดของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านกุดเสถียร จังหวัดยโสธร

นางสาวพิสุทธิณี ชานนท์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2556

The Effects of Story Telling with Three Dimension Picture Activities on
Speaking Ability of Preschool Children at Ban Kut Satian School in
Yasothon Province

Miss Pisuttinee Chanon

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

2013

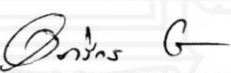
หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติที่มีต่อ
ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยโรงเรียนบ้านกุดเสถียร
จังหวัดยโสธร

ชื่อและนามสกุล นางสาวพิสุทธิณี ชานนท์
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัฒนา มัคคสมัน

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2557

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัฒนา มัคคสมัน)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. อภิรักษ์ อนุมาน)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรรณพ จินะวัฒน์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบภาพสามมิติ
ที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย
โรงเรียนบ้านกุดเสถียร จังหวัดยโสธร

ผู้ศึกษา นางสาวพิสุทธิณี ชานนท์ **รหัสนักศึกษา** 2512102134 **ปริญญา** ศีษศาสตรมหาบัณฑิต
(หลักสูตรและการสอน) **อาจารย์ที่ปรึกษา** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัฒนา มัคคสมัน
ปีการศึกษา 2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย
โรงเรียนบ้านกุดเสถียร จังหวัดยโสธร ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบภาพสาม
มิติ

กลุ่มตัวอย่าง เป็นเด็กปฐมวัยชายหญิงอายุระหว่าง 5-6 ปี จำนวน 15 คน ที่เรียนอยู่
ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านกุดเสถียร จังหวัดยโสธร
ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ คู่มือการจัดกิจกรรมการเล่นิทาน
ประกอบภาพสามมิติ และแบบวัดความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์
ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสัญลักษณ์

ผลการวิจัยปรากฏว่า เด็กปฐมวัยโรงเรียนบ้านกุดเสถียรที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบภาพสามมิติ มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการพูดหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่า
ก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ นิทานภาพสามมิติ ความสามารถทางการพูด เด็กปฐมวัย

Independent Study title: The Effects of Story Telling with Three Dimension Picture Activities on Speaking Ability of Preschool Children at Ban Kut Satian School in Yasothon Province

Author: Miss Pisuttinee Chanon; **ID:** 2512102134;

Degree: Master of Education (Curriculum and Instruction);

Independent Study advisor: Dr. Wattana Makkasman, Assistant Professor;

Academic year: 2013

Abstract

The purpose of this study was to compare speaking abilities of preschool children before and after partaking in story telling with three dimension picture activities.

The sample for this study consisted of 15 preschool children studying in the second year kindergarten level during the second semester of the 2013 academic year at Ban Kut Satian School in Yasothon province, obtained by cluster sampling. The employed instruments for this study were a handbook for story telling with three dimension picture activities, and a scale to assess speaking ability of preschool children.

The research findings showed that the post-experience speaking ability of preschool children at Ban Kut Satian School, who partook in story telling with three dimension picture activities, was higher than their pre-experience counterpart ability at the .05 level of statistical significance.

Keywords: Story telling with three dimension pictures, Speaking ability, Preschool children

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัฒนา มัคคสมัน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ และติดตาม การทำการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้อย่างใกล้ชิดมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของ ท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี อาจารย์ประจำสาขาวิชา ปฐมวัยศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อาจารย์ลำพุล วังทอง ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ อาจารย์ เพ็ญวิไล ผาสุขมุล ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ได้ให้คำแนะนำตรวจแก้เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอบคุณ นายจำรัส ช่วงชิง ผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครู และนักเรียนโรงเรียนบ้าน กุดเสถียร จังหวัดยโสธร ที่อำนวยความสะดวกและให้กำลังใจในการจัดกิจกรรม

ขอขอบคุณ ครูชลิตดา วัฒนศิลป์ คุณครูพงษ์เพชร อยู่สุข ครูโรงเรียนบ้านกุดเสถียร จังหวัดยโสธร ที่คอยช่วยเหลือสนับสนุน เป็นกำลังใจอย่างดียิ่งมาตลอด ทำให้ผู้วิจัยมีความมุ่งมั่น ในการศึกษาจนจบ

และขอขอบคุณทุกท่านที่มีได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ ที่กรุณาให้การช่วยเหลือ สนับสนุน และเป็นกำลังใจ จนทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์

คุณค่าอันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้มีประคุณทุกท่าน ผู้ให้โอกาสทางการศึกษาแก่ผู้วิจัย ทำให้ผู้วิจัยได้รับ ประสบการณ์อันทรงคุณค่ายิ่ง

พิสุทธินี ชานนท์
กรกฎาคม 2557

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิทานภาพสามมิติ	24
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	40
การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล	47
การวิเคราะห์ข้อมูล	47
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	50
สรุปการวิจัย	50
อภิปรายผล	51
ข้อเสนอแนะ	53

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม	55
ภาคผนวก	62
ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	63
ข ตัวอย่างนิทานภาพสามมิติ	65
ค คู่มือการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ	67
ง แบบวัดความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย	82
ประวัติผู้ศึกษา	111

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 สรุปลขั้นตอนการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ	44
ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 กับเด็กนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน	49

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญ

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาการทุกด้านเหมาะสมกับวัย จึงกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรด้านสติปัญญาไว้ว่า เด็ก 3-5 ปี ใช้ภาษาสื่อสารที่เหมาะสมกับวัย มีความสามารถในการคิดและการแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ มีเจตคติที่ดีกว่าการเรียนรู้และมีทักษะในการแสวงหา อีกทั้งคุณลักษณะตามวัย ซึ่งเป็นความสามารถของเด็ก 5 ปี พัฒนาการทางสติปัญญาควรสนทนาโต้ตอบและเล่าเป็นเรื่องราวได้ เมื่อพิจารณาจากผลการประเมินพัฒนาการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรกับคุณลักษณะตามวัยแล้ว เด็กจึงควรได้รับการพัฒนาภาษาด้านการพูด ให้มีความเหมาะสมกับวัย

มนุษย์ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและสะท้อนถึงกระบวนการคิดของมนุษย์โดยใช้การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเป็นสื่อกลางของการคิด และการแก้ปัญหาต่างๆ วาโร เฟ็งสวัสต์ (2544: 177) กล่าวว่า การส่งเสริมทักษะภาษาให้แก่เด็กระดับก่อนประถมศึกษา มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการใช้ติดต่อสื่อสารทำความเข้าใจกับผู้อื่นและทำให้ผู้อื่นเข้าใจตนได้ นอกจากภาษาจะเป็นเครื่องมือในการสื่อสารแล้ว ภาษายังเป็นแนวทางในการแสดงความคิดริเริ่ม และเป็นขบวนการที่ต่อเนื่องตลอดชีวิต การส่งเสริมให้เด็กรู้จักใช้ภาษาที่ถูกต้องจะช่วยให้เด็กแสดงความคิดความเข้าใจของคนให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ซึ่งถ้าผู้ใหญ่ส่งเสริมให้เด็กในวัยนี้สามารถใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมจะช่วยให้เด็กกลายเป็นนักพูด นักอ่าน และนักเขียนที่ดีในอนาคต

การพูดเป็นทักษะหนึ่งในการใช้ภาษาสื่อสาร ซึ่งเป็นทักษะการคิดพื้นฐานที่บอกแน่นอนว่าจะพูดเพื่อถ่ายทอดความคิดเกี่ยวกับอะไรและเพื่ออะไร การจัดโครงสร้างของสิ่งที่พูดได้ถูกต้องครบถ้วน การจัดลำดับความคิดของเรื่องที่จะพูดได้ต่อเนื่องและสอดคล้องกัน การเลือกวิธีนำเสนอและสำนวนภาษาให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการพูด การเรียบเรียงความคิดทั้งหมดแล้วถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูด การใช้เทคนิคต่างๆ ที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการนำเสนอความคิดด้วยการพูด เช่น น้ำเสียง สีหน้าท่าทาง จังหวะการพูดตามที่เรียบเรียงไว้ เพื่อนำเสนอความคิดของตนออกมาตามลำดับต่อเนื่อง ครอบคลุมประเด็นสำคัญและมีรายละเอียดครบถ้วนโดยวิธีที่เหมาะสม ทำให้ผู้ฟังเกิดการตอบสนองตามที่ผู้พูดต้องการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2540: 33) เมื่อเด็กได้พัฒนาภาษาอย่างต่อเนื่องแล้วเด็กจะมีความรู้เกี่ยวกับคำต่างๆ ซึ่งจะเพิ่มพูนมากขึ้นๆ จากที่

เด็กได้พูดเล่าเรื่อง สนทนาโต้ตอบ ทักษะการสนทนาของเด็กจะพัฒนาได้อย่างเหมาะสม สิ่งสำคัญที่สุดที่จะทำให้สามารถพัฒนาภาษาพูดและภาษาเขียนได้ดี คือครูต้องเปิดโอกาสให้เด็กพูดเล่าเรื่อง และรับฟังในสิ่งที่เด็กพูดอย่างตั้งใจ และใจเย็นรอรับฟังเด็กพูด

ส่วนใหญ่ที่พบเกี่ยวกับความสามารถทางการพูดคือ เด็กพูดน้อยมาก อาจเป็นด้วยปัจจัยที่พ่อแม่ไม่มีเวลาและใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงลูกมากเกินไป พ่อแม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ลูกต้องอยู่กับพี่เลี้ยงหรือสถานเลี้ยงเด็กแทน ทำให้เด็กขาดความอบอุ่นและความใกล้ชิดกับพ่อแม่ เด็กพูดได้แล้วไม่มีโอกาสได้คุยกับพ่อแม่ ครอบครัวสมัยใหม่พ่อแม่มักไม่สนใจต่อกิจกรรมของลูก และมักเร่งรัดเด็กจนแทบไม่มีเวลาสำหรับฟังเด็ก เป็นเหตุให้เด็กขาดความมั่นใจในการใช้ภาษา กุลยา ดันติลาชีวะ (2542: 112) ได้กล่าวว่า สภาพเศรษฐกิจสังคมเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวมีขนาดเล็กลงไปเป็นครอบครัวเดี่ยวที่มีพ่อแม่ลูก สมาชิกครอบครัวจะเหงาไม่มีญาติ ไม่มีปู่ย่าตายาย คอยดูแลอบรมสั่งสอน และพูดคุยกับเด็กเหมือนสมัยก่อน จึงทำให้เด็กปฐมวัยขาดโอกาสในการพัฒนาการพูด

ราตรี ไตรภิมย์ (2548: 35) กล่าวว่า ภาพสามมิติมักถูกนำมาสร้างเป็นหนังสือสำหรับเด็ก เพื่อจุดประสงค์ในการสร้างความน่าสนใจในการอ่านและการรับรู้ในการอ่านให้เด็ก ๆ การจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบภาพสามมิติเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถส่งเสริมความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย อีกทั้งยังช่วยทำให้เด็กสนใจการเรียนอีกด้วย การจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบภาพสามมิติทำให้เด็กอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการสนทนาพูดคุย ชักถาม จะทำให้เด็กมีพัฒนาการทางการพูดได้อย่างรวดเร็ว ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม (2541: 36) กล่าวว่า การพูดเป็นการแสดงความต้องการให้ผู้อื่นรับรู้และเข้าใจการใช้คำถามในการสื่อสารกับผู้อื่น การเล่าเรื่องราวและการแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับ วรณี ศิริสุนทร (อ้างถึงใน อัญชลี เอี่ยมยิ้ม 2553: 2-3) ได้กล่าวว่า นิทานช่วยส่งเสริมประสบการณ์ให้เด็กรู้จักฟัง มีสมาธิในการฟังช่วยเพิ่มพูนทักษะทางภาษา เด็กรู้จักคำมากขึ้น และเกิดจินตนาการจากเรื่องราวที่ได้ฟัง การเล่นิทานนั้นเด็กได้มีส่วนร่วมในการเล่น เด็กจะได้รับการพัฒนาภาษา และความกล้าแสดงออก จากการเล่นิทาน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบภาพสามมิติที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ซึ่งจะเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาส่งเสริมความสามารถทางการพูดให้เด็กปฐมวัยต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ

3. สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย หลังจากการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ เด็กนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกุตเสถียร จังหวัดยโสธร

4.2 ตัวแปรที่ต้องศึกษา

4.2.1 *ตัวแปรต้น* คือ กิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ

4.2.2 *ตัวแปรตาม* คือ ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 *เด็กปฐมวัย* หมายถึง เด็กนักเรียนชาย-หญิงที่มีอายุระหว่าง 5-6 ปี ที่กำลังเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ของโรงเรียนบ้านกุตเสถียร จังหวัดยโสธร

5.2 *นิทานภาพสามมิติ* หมายถึง นิทานที่ผู้วิจัยแต่งขึ้นโดยอาศัยเค้าโครงเรื่องเดิมจากนิทานจะมีคำบรรยายประกอบภาพ ภาพประกอบจะมีลักษณะเป็น ภาพสามมิติ หรือ pop – up เมื่อเปิดนิทาน จะมีรูปยื่นหรือขยายออกมาจากหน้าหนังสือนิทาน มีสีสันสวยงาม เนื้อหาสนุกสนาน เพลิดเพลินสอดแทรกความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และเป็นนิทานที่ผู้ฟังมีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในนิทานภาพสามมิติอย่างหลากหลาย มีจำนวน 4 เรื่อง ดังนี้

5.2.1 พรจากนางฟ้า

5.2.2 ของวิเศษ

5.2.3 เสื่อใหม่ของปีปี

5.2.4 ขอบคุณครับจากหมีน้อย

5.3 การจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ หมายถึง การเล่านิทานที่ครูนำนิทานภาพสามมิติมาเป็นสื่อกระตุ้นให้เด็กสนใจ และถ่ายทอดเรื่องราวจากนิทานภาพสามมิติ โดยเปิดโอกาสให้ผู้ฟังได้ใช้ความคิด และมีการแสดงออกทางภาษาอย่างอิสระ ในสภาพการณ์ที่เป็นจริง โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนให้เด็กมีความสบายใจ มั่นใจและไวใจในตัวครู

ขั้นตอนที่ 2 ครูเล่านิทานโดยใช้นิทานภาพสามมิติพร้อมทั้งขยับภาพสามมิติเพื่อกระตุ้นให้เด็กนักเรียนสนใจ

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อฟังนิทานจบเปิดโอกาสให้เด็กนักเรียน ได้สนทนา พูดคุย ซักถาม และแสดงความคิดเห็น กระตุ้นให้เด็กกล้าพูดกล้าแสดงออกให้เหมาะสมกับวัย

ขั้นตอนที่ 4 ใช้นิทานภาพสามมิติเป็นสื่อกระตุ้นให้เด็กนักเรียนพูดถึงเนื้อเรื่องจากนิทานภาพสามมิติ เล่าต่อด้วยตนเอง แต่งนิทานต่อจากครู โดยเด็กสามารถพูดคำศัพท์ เรียบเรียงเป็นประโยค พูดอธิบาย และสามารถพูดขยายความตามลำดับเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง

ขั้นตอนที่ 5 เปิดโอกาสให้เด็กนักเรียนนำนิทานภาพสามมิติมาใช้ประกอบการพูด โดยนำนิทานภาพสามมิติจัดวางไว้ที่มุมหนังสือของห้องเรียน

5.4 ความสามารถทางการพูด หมายถึง ความสามารถทางภาษาที่เด็กแสดงออกด้วยการใช้ถ้อยคำ ถ่ายทอดความคิดความรู้สึกความต้องการออกมาเป็นภาษาพูดเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจและสื่อสารได้อย่างถูกต้องแบ่งออกเป็น

5.4.1 การพูดคำศัพท์ หมายถึง เด็กสามารถพูดความหมายของคำที่สื่อผ่านน้ำเสียง ซึ่งวัดโดยแบบวัดความสามารถทางการพูดคำศัพท์

5.4.2 การพูดแต่งประโยค หมายถึง เด็กสามารถคิดคำ รู้จักใช้คำที่เหมาะสม เรียบเรียงเป็นประโยคของตนเองด้วยภาษาที่สละสลวยงดงามโดยอาศัยการผูกจากคำ วลี และประโยคที่เคยได้ยิน ซึ่งวัดโดยแบบวัดความสามารถทางการพูดแต่งประโยค

5.4.3 การพูดเล่าเรื่อง หมายถึง เด็กสามารถพูดอธิบาย ขยายความเพื่อสื่อสารให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจโดยการพูดตามลำดับเหตุการณ์อย่างต่อเนื่องตลอดจนการแสดงสีหน้าท่าทางและน้ำเสียงเหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำลังพูดซึ่งวัดโดยแบบวัดความสามารถทางการพูดเล่าเรื่อง

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีความสามารถทางการพูดเหมาะสมกับวัยจาก
การจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบภาพสามมิติ

6.2 ครู และผู้เกี่ยวข้อง ได้แนวทางจัดกิจกรรมในการพัฒนาความสามารถทางการพูด
ของเด็กปฐมวัย

6.3 ครู และผู้เกี่ยวข้อง ได้แนวทางจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบภาพสามมิติ
ที่มีต่อความสามารถด้านอื่นๆ ของเด็กปฐมวัย

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเรียงลำดับตามเนื้อหาตั้งรายละเอียดต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

- 1.1 ความหมายและความสำคัญของความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย
- 1.2 พัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัย
- 1.3 การจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถทางการพูดเด็กปฐมวัย
- 1.4 บทบาทของครูในการส่งเสริมความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย
- 1.5 การประเมินความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย
- 1.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิทานภาพสามมิติ

- 2.1 ความหมายและความสำคัญของนิทานภาพสามมิติ
- 2.2 ประเภทของนิทานภาพสามมิติ
- 2.3 นิทานภาพสามมิติที่ดีและเหมาะสมกับเด็กปฐมวัย
- 2.4 การสร้างนิทานภาพสามมิติสำหรับเด็กปฐมวัย
- 2.5 การจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบภาพสามมิติ
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพสามมิติ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

1.1 ความหมายและความสำคัญของความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

1.1.1 ความหมายของความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

การพูดติดต่อสื่อสารในสังคมของเด็กปฐมวัย มีลักษณะสำคัญ ดังนี้ แมรี่ ริคเจาลอน โก (Mary Renck Ja Jonge, 1990: 96-97 อ้างถึงใน ฌพัทธชญาร์ สุวรรณเนตร 2547: 21)

1. การพูดอธิบายแสดงความต้องการให้บุคคลอื่นรับรู้ หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทันทีทันใด
2. การตั้งคำถามที่ต้องการคำอธิบายใช้ในกลุ่มพื้นฐานเดียวกัน
3. การเล่าเรื่องจากประสบการณ์หรือจากความรู้ทั่วไปเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและกัน
4. การแสดงความคิดเห็นหรือวิจารณ์ ในสิ่งที่เด็กเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมหรือเรื่องอื่นๆ

ลี และ รูบิน (Lee and Rubin, 1979 อ้างถึงใน วัชรินทร์ แสงจินดา 2548: 16) ได้กล่าวถึงความสามารถทางการพูดไว้ดังนี้

1. อายุ 0-2 ปี จะเริ่มทดลองเล่นเสียง ทดลองใช้ริมฝีปาก ลิ้น สายเสียง กล่องเสียง ว่าถ้าทำให้ลมผ่านแล้วจะเกิดอะไรขึ้น และทดลองบังคับกล้ามเนื้อในการพูดต่างๆ จะเกิดการพูดคำแรกระหว่างอายุ 10-18 เดือน ในเด็กปกติจะเริ่มใช้ประโยค 1-2 คำได้ แต่ยังไม่นิยมใช้ภาษาท่าทางมาก และชอบที่จะทำเสียง สูงๆ ต่ำๆ
2. อายุ 2-5 ปี ใช้คำที่มีความหมายมากขึ้น ลักษณะการพูดเริ่มคล้ายผู้ใหญ่ ใช้ประโยคยาวขึ้นและมีความหมายมากขึ้น มักพบว่าจะมีพัฒนาการอย่างมากและซับซ้อนในการใช้คำ และประโยค โดยเฉพาะช่วงปีที่ 4-5

3. อายุ 5-7 ปี ใช้ประโยคที่มีความซับซ้อนเด่นชัด อธิบาย หรือบรรยาย เหตุการณ์หรือรูปภาพได้มีความหมายมากขึ้น สามารถใช้การเชื่อมประโยคและอธิบายความคิดตนเองได้

นอกจากนี้ ได้มีผู้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความสามารถทางการพูดไว้ในประเด็นต่างๆ ดังนี้ การพูดเป็นเครื่องบ่งชี้พัฒนาการด้านสติปัญญาและสังคม คุณประโยชน์ของการพูดคือการติดต่อสื่อสาร และเพื่อได้รับการโต้ตอบจากสังคมที่อยู่รอบตัวเอง เด็กทารกท่ามกลางการพูดจาของผู้คนจึงเป็นแรงสนับสนุนให้รู้จักมีความสามารถทางการพูดเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ประมวล คิดคินสัน (2536: 131-132 อ้างถึงใน คณิศร ตรีผล 2550: 32-33) การพูดของเด็กวัย 3-6 ปี เป็นวัยที่เจริญมากสำหรับการเรียนรู้ เด็กวัยนี้จะช่างซักถามพูดคุย ซึ่งจะทำให้เด็กรู้ภาษามากขึ้น เด็กที่พูดเก่งมี

ความสามารถรู้คำศัพท์มาก วันเพ็ญ บุญประกอบ (2536: 3-4 อ้างถึงใน คณิศร ตริผล 2550: 32) ซึ่งพัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัยมีความสำคัญมาก เด็กพร้อมที่จะฝึกทักษะทางภาษาและการรู้คำศัพท์ การออกเสียงคำให้ชัดเจนการใช้ประโยค เพื่อการติดต่อสื่อสาร การบอกชื่อวัตถุสิ่งต่างๆ แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับโอกาส และสิ่งแวดล้อม จะมีส่วนพัฒนาความสามารถทางการพูดให้กับเด็กได้เป็นอย่างดี วิณี ชิตเชิดวงศ์ (2537: 192 อ้างถึงใน คณิศร ตริผล 2550: 33) ประสพการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยว่าคำที่เด็กปฐมวัยควรจะเรียนรู้นั้น จะต้องได้มาจากคำที่เคยใช้และคุ้นเคยในชีวิตประจำวัน เป็นคำที่เด็กสามารถนึกภาพได้ เด็กจะเข้าใจคำเหล่านี้พูดสื่อสารอย่างประสิทธิภาพ บันลือ พลฤกษ์วัน (2534: 14-15 อ้างถึงใน คณิศร ตริผล 2550: 33)

เพียเจท์ (Piaget, 1995 อ้างถึงใน คณิศร ตริผล 2550: 31-33) ได้สรุป

ลักษณะการใช้ภาษาพูดของเด็กปฐมวัยไว้ 3 รูปแบบ คือ

1. การพูดซ้ำๆ (Repetition) คือ การให้เด็กพูดคำซ้ำๆ กันหลายครั้ง รวมถึงการเลียนแบบคำพูดของผู้อื่นด้วย เด็กอาจคิดว่าคำพูดเหล่านี้เป็นคำที่เราคิดขึ้นเอง พูดกับตนเองซ้ำๆ อย่างพอกพอใจ

2. การพูดคนเดียว (Monologue) คือ การที่เด็กชอบพูดคุยกับตนเองดังๆ อาจจะไม่เป็นนิยาย หรือสมมติเป็นครู เป็นพ่อเป็นแม่ การพูดลักษณะนี้ไม่เกี่ยวกับการสื่อความเข้าใจของผู้อื่นแต่อย่างใด เป็นการพูดเพื่อเพลิดเพลินของตนเองเท่านั้น

3. การสื่อความเข้าใจ (Communication) คือ การที่เด็กพยายามทำความเข้าใจกับ บุคคลอื่นและใช้ภาษาเป็นสื่อให้ผู้อื่นเข้าใจโดยการอธิบาย ชักถาม วิจารณ์ ลักษณะการพูดในขั้นนี้ แสดงถึงวิวัฒนาการทางด้านความคิด การพูด และการใช้ภาษาที่สูงขึ้น และการพูดที่มีลักษณะของทางสังคมนั้น ได้แก่

1) การเล่าเรื่องของตนให้ผู้อื่นรู้ เป็นการพยายามแลกเปลี่ยนความเข้าใจกับผู้ฟัง กล่าวคือเมื่อพูดแล้วก็ต้องการให้มีคนฟัง ซึ่งเป็นการนำไปสู่การสนทนาต่อไป

2) การแสดงความคิดเห็นหรือวิจารณ์ เด็กแสดงความคิดเห็นในการทำงาน หรือการกระทำของผู้อื่น หรือใช้วิธีพูดให้ใครคนหนึ่งหรือหลายๆ คนฟัง และแสดงว่าตนเหนือกว่าผู้ที่ตนวิจารณ์ เช่น “ไม่เก่งเลย กินข้าวก็หกด้วย”

3) การออกคำสั่ง/การแสดงความต้องการ ขอร้อง หรือขู่ เช่น เด็กสองคนเล่นกันคนหนึ่งพูดว่า “ห้ามเล่นรถคันนี้ ห้ามจับ”

4) การถามและการตอบ เด็กรู้จักถามและรู้จักตอบ เด็กเล็กๆ ไม่ค่อยเอาใจใส่กับคำตอบมากนัก หรือถามแล้วก็ไม่ค่อยฟังคำตอบ หรือบางทีมีผู้ถามเด็กก็ไม่ยอมตอบเสียเฉยๆ ต้องให้พ่อแม่หรือครูตอบแทน หรือพูดนำในการตอบ โดยมากเด็กอายุ 3-4 ขวบ มักเป็นเช่นนั้น

เพียเจท์ ได้แบ่งประเภทของการถาม “ทำไม” ของเด็กออกเป็น 3 แบบ คือ

1. เพื่ออธิบายสาเหตุ เช่น “ทำไมฝนจึงตก” “ทำไมจึงมืด”
2. ความสนใจ เช่น “ทำไมพ่อไม่ลุกขึ้น” “ทำไมพี่จะกลับบ้าน”
3. ความถูกต้องยุดิธรรม เช่น “ทำไมมือหนูเล็ก” “ทำไมพี่หนูมีมือใหญ่”

“ทำไมพ่อสูงกว่าแม่” “ทำไมผมพ่อยาว” ฯลฯ

คำถามทั้งหลายนี้ทำให้รู้ถึงความคิดของเด็ก เพียเจท์และคณะได้สังเกตเรื่องคำถามของเด็กและสรุปได้ว่า เมื่อเด็กรู้จักถาม “ทำไม” นั้น เด็กเริ่มรู้จักว่าอะไรผิดอะไรถูก อะไรดี อะไรไม่ดีบ้างแล้ว และเป็นที่สังเกตว่าเด็กเริ่มถามมากขึ้น เมื่ออายุราว 3 ขวบ

สรุปได้ว่า ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย เป็นความสามารถในการใช้ภาษาถ้อยคำ ในการสื่อสาร ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจและสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

1.1.2 ความสำคัญของความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์ (2533: 214-215 อ้างถึงใน ดวงสมร ศรีใสคำ 2552:

11) กล่าวว่า ภาษามีความสำคัญอยู่ 3 ประการได้แก่

1. เด็กสามารถใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น และเปิดโอกาสให้เกิดกระบวนการทางสังคมขึ้น
2. เด็กสามารถใช้ภาษาเป็นคำพูดที่เกิดขึ้นภายใน จากรูปแบบของการคิดโดยระบบของการใช้สัญลักษณ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการทางภาษาในระดับต่อไป
3. ภาษาเป็นการกระทำ ที่เกิดขึ้นภายในตัวเด็ก ดังนั้นเด็กจึงไม่ต้องอาศัยการจัดกระทำกับวัตถุจริงๆ เพื่อแก้ปัญหา เด็กสามารถสร้างจินตนาการถึงวัตถุ แม้วัตถุนั้นจะอยู่นอกสายตาหรือเคยพบมาแล้ว เด็กสามารถทำการทดลองในสมอง และทำการได้เร็วกว่าการจัดกระทำกับวัตถุนั้นจริงๆ

สุภาวดี ศรีวรรณนะ (2542: 63-64 อ้างถึงใน ดวงสมร ศรีใสคำ 2452: 63-64) ได้กล่าวว่า การพูดเป็นเครื่องมือสำคัญของการติดต่อสื่อสารที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิต การฝึกพูดเป็นพื้นฐานที่จะช่วยฝึกทักษะด้านภาษาได้เป็นอย่างดี

ผุสดี กุฏอินทร์ (2536: 186 อ้างถึงใน จันทนา ชูชื่น 2553: 8) ได้กล่าวว่า การพูดเป็นทักษะที่เด็กจำเป็นต้องฝึกฝนเพื่อการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน และเพื่อทำงานในอนาคต นอกจากการ “พูดได้” แล้ว เด็กควรจะ “พูดเป็น” ด้วย กล่าวคือ สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจนถูกต้องใช้ภาษาได้เหมาะสมพูดถูกกาลเทศะ เลือกเนื้อหาที่พูดได้เหมาะสม พูดในที่ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม พูดแสดงความคิดเห็นได้ และมีมารยาทในการพูด การฝึกทักษะการพูดจึงควรได้รับการพัฒนาตั้งแต่แรกเริ่ม

วรรณ โสมประยูร (2537: 98 อ้างถึงใน จันทนา ชูชื่น 2553: 8) ได้กล่าวว่า การพูดเป็นการสื่อสารที่มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันมากที่สุด เพราะคำพูดเป็น เครื่องมือสื่อความคิดที่รวดเร็ว แพร่หลายได้ผลอย่างยิ่ง นอกจากจะพูดในโอกาสทั่วไปในชีวิตประจำวัน แล้วยังมีโอกาสอื่นๆ ที่ต้องพูดอย่างเป็นทางการหรือพูดเชิงวิชาการ ซึ่งเป็นการเผยแพร่หรือถ่ายทอด ความรู้และความคิดเห็นที่นับว่าสำคัญ

สรุปได้ว่า ความสามารถทางการพูดมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของเด็ก ปฐมวัยเป็นอย่างมาก เด็กจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาที่ใช้ในการพูด การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น การคิด จินตนาการถ่ายทอดความรู้ออกมาเป็นคำพูดซึ่งพื้นฐานทางภาษาของเด็กปฐมวัย

1.2 พัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัย

ฝ่ายวิชาการอนุบาลรักลูก (2540: 2-3 ชนิกา ตูจันดา 2540: 2-3) กล่าวถึง พัฒนาการทางการพูดของเด็ก 2 ปี ว่าเป็นระยะก่อนที่จะเริ่มพูดเป็นคำพูด และหลังจาก 2 ปี เป็นต้น มา คือระยะของการพูดซึ่งระยะนี้โดยเฉพาะ 3-6 ปี ภาษาของเด็กจะพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว โดยเด็ก เริ่มเข้าใจหลักไวยากรณ์อย่างง่ายและสามารถที่จะสร้างประโยคที่ยากขึ้นได้อีกด้วย

เด็กอายุ 3 ปี จะเริ่มเรียนคำใหม่ๆ ได้อีกประมาณ 1,000 คำ สามารถใช้ประโยคที่ ประกอบด้วยคำ 3 คำ ก่อน เช่น หนูหิว หนูไม่สบาย ขอบตั้งคำถามว่า ทำไม และที่ไหน

เด็กอายุ 4 ปี สามารถเล่าเรื่องจากภาพโดยประโยคง่ายๆ ได้ใช้คำเรียกประโยคที่เป็นญาติว่า พ่อ แม่ ตา ยาย ปู่ ย่า ใช้สรรพนามแทนบุคคล หรือวัตถุอื่นว่า เธอ เขา มัน ใช้คำเชื่อม ประโยคถูกต้อง เช่น และ กับเด็กอายุ 5-6 ปี จะสามารถเล่าเรื่องต่างๆ ได้ดี เล่าเรื่องซ้ำชั้น หรือ ต่อ เรื่องราวสนุกสนานง่ายๆ ได้ สามารถเรียงลำดับ และเล่าเรื่อง หรือนิทานจากภาพที่ต่อเนื่องกัน 5 ภาพ ซึ่งมักจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ ในชีวิตประจำวัน เด็กสามารถสนทนา แสดงความคิดเห็นได้ ตั้งคำถาม และตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ได้ และสามารถใช้คำบุพบท และคำสันธานง่ายๆ เช่น หนังสือวางอยู่บนโต๊ะ หนูไปเที่ยวกับคุณพ่อ คุณแม่และน้องไปตลาด

พรารพรรณ เหลืองสุวรรณ (2541: 13 อ้างถึงใน วัชรินทร์ แสงจันดา 2548: 14-16) ได้กล่าวถึงพัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัยในแต่ละช่วงอายุ ดังนี้

1. อายุเกิดถึง 2 ขวบ

เด็กแรกเกิดมักแสดงอาการปฏิกิริยาด้วยวิธีต่างๆ ที่ไม่ใช่ภาษาพูด เช่น การร้องไห้ การทำท่าทางต่างๆ เมื่อทารกสามารถเปล่งเสียงออกมาเป็นคำพูด หรือถ้อยคำให้ผู้อื่นเข้าใจได้แสดง ว่าทารกมีพัฒนาการระบบสื่อสารถึงขั้นพูดได้ เด็กวัย 18 เดือน จะสามารถพูดได้ประมาณ 10 คำ และเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ถึง 30 คำ เมื่ออายุประมาณ 2 ขวบ การเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้นแค่นั้นนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาของเด็ก ตลอดจนการส่งเสริมและโอกาสที่จะเรียนรู้

วัยสองขวบเด็กเริ่มมีความเจริญทางภาษามาก ช่างอยากรู้อยากเห็นเมื่อพบเห็นสิ่งใด มักจะตั้งคำถามว่า อะไร ทำไม เช่น เหตุการณ์หนึ่งเมื่อเด็ก 2 ขวบกว่า มาพบโรงเรียนอนุบาล และพบว่า มีร่องเท้าของนักเรียนถอดวางเรียงเป็นแถวหน้าห้อง เด็กจึงถามว่าร่องเท้าของใคร คุณแม่ตอบว่าร่องเท้าของพี่ๆ เด็กถามต่อไปว่าพี่ๆ ไหน คุณแม่ตอบว่า พี่ๆ เข้านอนและก่อนนอนต้องถอดร่องเท้า เด็กถามต่อไปว่า ทำไมจึงต้องถอดร่องเท้า คุณแม่ตอบว่าถอดร่องเท้าแล้วจะได้นอนสบาย เด็กยังถามต่อไปว่า สบายทำไม ซึ่งเด็กจะถามต่อไปเรื่อยๆ จนทำฝ่ายตอบจะพยายามหันเหความสนใจไปใน เรื่องอื่น เด็กในวัยนี้ส่วนมากยังพูดไม่ชัดโดยเฉพาะตัว ร,ล และควบกั๊บบางครั้งยังพูดกลับกัน ถ้าผู้ใหญ่พูดกับเด็กให้ชัดเจนและบ่อยเด็กก็จะสามารถพูดได้ดีขึ้น ไม่ควรมีการล้อเลียนเพราะจะทำให้เด็กเกิดความไม่มั่นใจและพัฒนาช้า เด็กจะสามารถเข้าใจความหมายและคำมากกว่าส่วนที่ต้องการจะพูดออกมา

2. อายุ 3 ขวบ

สามารถเข้าใจภาษาพูดของผู้ใหญ่ ภาษาง่ายๆ หรือเบื้องต้น เช่น อย่า ไม่ ยังไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่มองไม่เห็น ฉะนั้นการปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำเตือนของผู้ใหญ่ จึงไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากยังไม่เข้าใจในความหมาย เช่น “ยืนให้ตรงๆ ไม่เดินไปมาขณะเคารพธงชาติ” “ควรสวัสดี หรือทำความเคารพเมื่อพบผู้ใหญ่”

เด็กในวัยนี้มีพัฒนาการทางภาษารวดเร็วมาก สามารถตั้งคำศัพท์ใหม่ๆ หรือเรียกชื่อใหม่ในสิ่งที่ตนเองไม่ทราบหรือไม่เคยรู้จักมาก่อนตามความเข้าใจของตนเอง เด็กยังไม่ลืมนำคำว่า “ทำไม” จะพยายามทำความเข้าใจกับคำถามที่ตนเองถามไปเช่นกันเด็กสามารถจับดินสอ ฟู่กัน สีเทียน ซอล์ค ขีดเขียน ไปตามความคิดของตนเองมีการอธิบาย เสียงประกอบ ร้องเพลงประกอบไป

3. อายุ 4 ขวบ

ในด้านภาษาเด็กวัยนี้เริ่มเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น มีความคิดสร้างสรรค์ในการทำกิจกรรม ชอบเสาะแสวงหาสิ่งใหม่ๆ แปลก บางครั้งจะแก้งทำเป็นไม่ได้ยิน และไม่สนใจคำสั่งหรือเสียงเรียก ถ้าผู้ใหญ่ที่ไม่เข้าใจพฤติกรรมหรือลักษณะของเด็กในวัยนี้ จะเกิดความไม่พอใจและไม่พอใจสนใจในภาษาพูดของผู้ใหญ่ โดยเฉพาะคำแสลงหรือคำอุทานที่ไม่สุภาพจะเก็บคำพูดเหล่านั้นพูดเลียนแบบและจะพูดประโยคยาวมากเกินขึ้น เช่น “ที่บ้านของหนูมีแมวหลายตัว” “หนูรักคุณพ่อคุณแม่มากที่สุดในโลก” เด็กเริ่มมีคำถามที่มีเหตุผลผลมากยิ่งขึ้น สนใจในคำถามที่เกี่ยวข้องกับการเกิด เช่น “หนูออกมาจากท้องแม่ทางไหน” “น้องเข้าไปอยู่ในท้องแม่อย่างไร” และยังเริ่มสนใจเกี่ยวกับเรื่องการตาย โดยอาจตั้งคำถาม เช่น “ทำไมคุณยายจึงตาย” “คุณย่าตายแล้วไปไหน” “คุณย่าจะทานอาหารอย่างไร”

4. อายุ 5 ขวบ

เริ่มมีพัฒนาการทางด้านภาษามากขึ้น สามารถเข้าใจคำพูดข้อความยาวๆ ของผู้ใหญ่ได้ดี พยายามพูดยาวๆ โดยเลียนแบบผู้ใหญ่ในการจะสร้างประโยค เช่น “ผมจะดื่มนมทุกวัน เพื่อจะได้ โตแข็งแรงเหมือนคุณพ่อ” “ควรแปรงฟันหลังอาหารทุกครั้งฟันจะได้ไม่ผุ” “กินผักและมะเขือเทศจะทำให้แก้มเป็นสีชมพู” เด็กจะรู้สึกภาคภูมิใจและมีความรู้สึกที่ตนเองเป็นผู้ใหญ่ยิ่งขึ้น

5. อายุ 6 ขวบ

เด็กส่วนใหญ่จะสนใจในการพูด เด็กจะสนทนากับเพื่อนๆ หรือผู้ใหญ่มากกว่าการเล่นสิ่งของ และมีความสุขมากเมื่อได้สนทนากับผู้อื่น

ศรีเรือน แก้วกังวาน (2549: 299-230) ได้แบ่งพัฒนาการทางการพูดออกเป็น 5 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นปฏิกิริยาสะท้อน (Reflexive Vocalization) เป็นการพูดของเด็กทารกคลอดใหม่ การออกเสียงเป็นไปได้ตามอัตโนมัติและยังไม่มี ความหมาย ซึ่งต่อมาอายุประมาณ 1 เดือนครึ่ง ทารกจะเปล่งเสียงต่างๆ กันได้ตามความรู้สึกของตนเอง เช่น ชอบ ไม่ชอบ ง่วง หิว

2. ขั้นเล่นเสียง (Babbling Stage) เป็นการพูดของเด็กทารกอายุตั้งแต่หนึ่งเดือนครึ่ง ถึงอายุแปดเดือน ซึ่งอวัยวะในการเปล่งเสียงและการฟังเสียงมีการเริ่มพัฒนามากขึ้น เช่น ปาก ลิ้น ทู ทารกจะได้ยินเสียงผู้อื่นและเสียงตนเอง และมีความสุขในการเล่นเสียงที่ตนได้ยิน ทารกทุกชาติ ทุกภาษาจะส่งเสียงเหมือนกันหมดและเสียงที่เปล่งออกมายังไม่บอกความหมายชัดเจน ทารกจะเริ่มมีความรู้สึกนึกคิด เข้าใจแยกแยะออกได้ว่า ตนเองและสิ่งแวดล้อมคนละส่วนกัน ซึ่งเมื่อเขาอายุน้อยกว่าแปดเดือน เขาจะมีความเข้าใจว่าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นส่วนหนึ่งของเขา เช่น ขวดนม หมอนที่เขาใช้ ต่อมาเมื่อเขามีอายุเพิ่มมากขึ้นจนถึงอายุแปดเดือน ทารกจะลองทำเสียงต่างๆ ทุกชนิด จึงเป็นการซ้อมเสียงก่อนที่จะสามารถเปล่งออกมาเป็นคำพูดต่อไป

3. ขั้นเลียนเสียง (Lalling Stage) เป็นการพัฒนาในการพูดทารกอายุประมาณเก้าเดือนทารกจะสนุกในการเล่นเสียงที่เขาได้ยินต่อจากการเล่นเสียงของตนเอง ประสาทการรับเสียงจะมีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้นและสามารถจับเสียงผู้พูดได้ ประสาทตาสามารถจับภาพเคลื่อนไหวของริมฝีปากได้แล้ว ทำให้เด็กมีความสุขที่จะเลียนเสียงผู้อื่นมากกว่าการเลียนเสียงผิดๆ ง่ายๆ และยังไม่ค่อยเข้าใจความหมายของเสียงพูดของผู้ใหญ่นัก เด็กหูหนวกไม่สามารถพัฒนาทางด้านภาษา ถึงขั้นที่ 3 นี้ เป็นขั้นที่ทารกเริ่มพูดภาษาแม่ของตน (ภาษาแม่ หมายถึง ภาษาซึ่งเราได้มาแต่แรกได้รับการเลี้ยงดูให้เติบโตมาในภาษาใดภาษานั้นก็กลายเป็นภาษาแม่เรา)

4. ขั้นเลียนเสียงได้ถูกต้องยิ่งขึ้น (Echolalia) ระยะเวลาที่ทารกอายุ 1 ขวบ ยังคงเลียนเสียงผู้ที่แวดล้อมเขาและทำได้ถูกต้องยิ่งขึ้น เลียนเสียงตนเองน้อยลง แต่ยังคงรู้ความหมายของเสียงไม่แจ่มแจ้งนัก

5. ขึ้นเห็นความหมายของเสียงที่เด็กเลียน (True Speech) ระยะนี้ทารกอายุตั้งแต่ 1 ขวบขึ้นไป ความจำ การใช้เหตุผล การเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่ทารกได้รู้เห็นพัฒนาขึ้นแล้ว เช่น เมื่อเปล่งเสียง “แม่” ก็รู้ว่าผู้หญิงคนหนึ่งที่อยู่ชูดูแลตน การพัฒนามาถึงขั้นนี้เป็นไปอย่างบังเอิญ (ไม่ได้ตั้งใจ) แต่ต้องมาจากการได้รับการตอบสนองที่ฟังพอใจและไม่พอใจทำให้การเรียนรู้ความสัมพันธ์ของเสียงกับความหมายก้าวหน้าสปีไป

ในระยะตอนแรกๆ เด็กพูดคำเดียวก่อน ต่อมาจึงอยู่ในรูปของประโยค ตั้งแต่ยังไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ไปจนถึงถูกหลักไวยากรณ์ของภาษานั้นๆ นักภาษาศาสตร์ได้ทำการค้นคว้าวิจัยจากเด็กที่พูดภาษาต่างๆ ทั่วโลกเห็นพ้องต้องกันว่า พัฒนาการทางภาษาตั้งแต่ขั้นที่หนึ่งถึงที่ห้าดังกล่าวข้างต้นอยู่ในระยะวัยทารก ส่วนระยะที่เข้าใจภาษาได้โดยอัตโนมัติเหมือนผู้ใหญ่ นั้นอยู่ในระยะวัยเด็กตอนต้น

สรุปได้ว่า พัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัยนั้น จะเริ่มมาจากการออกเสียงพูดทีละคำจากนั้นจึงใช้คำๆ เดียว แทนประโยคหนึ่งประโยค เมื่อโตขึ้นสามารถนำคำที่ทำหน้าที่ต่างกันมาประกอบกันเป็นประโยค เพื่อสื่อความหมาย ความคิด ความต้องการ และความรู้สึกของตนเอง ให้ผู้อื่นทราบ

1.3 การจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริม ความสามารถทางการพูดไว้หลากหลายวิธี ดังนี้ (กรมวิชาการ 2540: 36-37)

1. การสนทนา อภิปราย เป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาในการพูด การฟัง รู้จักแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งสื่อที่ใช้อาจเป็นของจริง ของจำลอง รูปภาพ สถานการณ์จำลอง ฯลฯ
2. การเล่านิทาน เป็นการเล่าเรื่องต่างๆ ส่วนมากจะเป็นเรื่องที่เน้นการปลูกฝังให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม วิธีการนี้จะช่วยให้เด็กเข้าใจได้ดีขึ้นในการเล่านิทาน สื่อที่ใช้อาจเป็นรูปภาพ หนังสือนิทาน หุ่นการแสดงท่าทางประกอบการเล่าเรื่อง
3. การสาธิตเป็นการจัดกิจกรรมที่ต้องการให้เด็กได้สังเกตและเรียนรู้ตามขั้นตอนของกิจกรรมนั้นๆ ในบางนั้นครูอาจให้เด็กอาสาสมัครเป็นผู้สาธิตร่วมกับครู เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริง เช่น การเพาะเมล็ด การเป่าลูกโป่ง การเล่นเกมการศึกษา
4. ทดลองปฏิบัติการเป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง เพราะได้ทดลองปฏิบัติด้วยตนเอง เช่น การประกอบอาหาร การทดลองวิทยาศาสตร์ง่ายๆ การเลี้ยงหนอนผีเสื้อ ปลูกพืช ฯลฯ

5. การศึกษานอกสถานที่เป็นการจัดกิจกรรมที่ทำให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง อีกรูปแบบหนึ่ง ด้วยการพาเด็กไปทัศนศึกษาสื่อต่างๆ ของโรงเรียน หรือสถานที่นอกโรงเรียนเพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์แก่เด็ก

6. การเล่นบทบาทสมมติ เป็นตัวละครต่างๆ ตามเนื้อเรื่องในนิทาน หรือเรื่องราวต่างๆ อาจใช้สื่อประกอบการเล่นสมมติเพื่อสร้างความสนใจ และก่อให้เกิดความสนุกสนาน เช่น หุ่นสวมศีรษะ ที่คาดศีรษะรูปคน และรูปสัตว์แบบต่างๆ เครื่องแต่งกายและอุปกรณ์ของจริงชนิดต่างๆ

7. การร้องเพลง เล่นเกม ท่องคำคล้องจอง เป็นการจัดให้เด็กให้แสดงออกเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน และเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาและจังหวะ

ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม (2541: 52-55) กล่าวว่า การส่งเสริมพัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัย มีดังนี้

1. การพูดให้ชัดเจน พ่อแม่ควรออกเสียงให้ชัดเจน พูดช้าพอประมาณ เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสได้เลียนแบบได้ง่าย

2. พูดถูกต้อง พ่อแม่ไม่ควรแก้งพูดไม่ชัด หรือใช้ภาษาพูดแบบเด็กๆ ในขณะที่สนทนาโต้ตอบกับเด็ก แม้จะล้อเลียนก็ตาม แต่ควรใช้ให้เด็กได้เรียนรู้ภาษาที่ถูกต้องโดยการเป็นแบบอย่างที่ดี การพูดที่ไม่ชัด หรือใช้ภาษาพูดแบบเด็ก จะทำให้เด็กขาดโอกาสในการเรียนรู้ในสิ่งที่ควรจะได้เรียน

3. ใช้ภาษาที่ก้าวหน้าขึ้นตามลำดับ ภาษามักซับซ้อนขึ้นตามวัย พ่อแม่ควรสังเกตและใช้ภาษาที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก ไม่ควรใช้ภาษาที่ทำให้เด็กเกิดการสับสนขณะเดียวกัน ก็ควรให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ตามวัย เช่น ขอน้ำ-ขอน้ำหน่อยค่ะ ฯลฯ

4. พูดบ่อยๆ ควรพูดกับเด็กถึงทุกๆ อย่างที่ผ่านมาในสายตา และความสนใจของเด็ก แม้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น เมื่อจะเอาเด็กเข้านอนก็พูดว่า“นอนกันนะ”หรือ “แม่เอาน้องหนูนอน” “หนูนอนกับแม่” ฯลฯ ให้เด็กได้ยินซ้ำๆ กันจะช่วยให้เด็กเข้าใจความหมายพร้อมๆ กับจับคำไว้

5. พูดให้ถูกหลักไวยากรณ์ พ่อแม่ จะต้องแก้ไขข้อผิดพลาดในการออกเสียงของลูก ทั้งในการใช้คำและประโยค เพราะเป็นการจัดหาแบบอย่างที่ต้องตั้งตาม ให้ช่วยกระตุ้นให้เด็กเลียนแบบแทนการดุซึ่งจะทำให้เกิดความคับข้องใจอันนำไปสู่การติดอ่างได้ควรให้เด็กรู้สึกปลอดภัย ไม่เครียดจนเกินไปอย่างไรก็ดีการพูดตะกุกตะกักไปด้วยพ่อแม่ควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีใช้ภาษาง่ายๆ ในการติดต่อกัน ให้ความสนใจต่ออาการตะกุกตะกักเสียบ้าง ก็จะช่วยแก้ปัญหานี้ให้ลุล่วงไปได้

6. ฟังอย่างสนใจ เด็กต้องการโอกาสในการฝึกพูด ครอบครัวสมัยใหม่ พ่อแม่มักไม่สนใจต่อกิจกรรมของลูก และมักเร่งรัดเด็กจนแทบไม่มีเวลาสำหรับฟังเด็ก เป็นเหตุให้เด็กขาดความ

มั่นใจในการใช้ภาษาก่อให้เกิดปัญหาทางพฤติกรรมด้วยความเชื่อมั่นทางภาษานั้นอาศัยประสบการณ์ซ้ำๆ โดยเริ่มมาตั้งแต่เด็ก ฉะนั้นการเล่นเกมส์ซ้ำๆ โดยหาคำมาเปลี่ยนก็เป็นการฝึกใช้ภาษาเช่นนี้

7. อ่านอย่างสม่ำเสมอเด็กต้องการประสบการณ์ในการฟังฉะนั้นพ่อแม่ควรใช้เวลา รวๆ วันละ 15 นาที ช่วยเด็กเล็กในการพัฒนาการออกเสียง ด้วยการอ่านหนังสือให้เด็กฟังโดยให้ดู ภาพประกอบ และถามให้ได้ตอบบ้าง ขณะเดียวกันก็คอยแก้ไขคำผิดหรือเสียงที่ไม่ชัดไปด้วย แต่ไม่ จำเป็นต้องแก้ตลอดเวลาจนเด็กหมดสนุก และไม่กล้าพูด

8. หัดเรียกชื่อสิ่งต่างๆ พ่อแม่จะช่วยเพิ่มคำศัพท์ให้ลูกได้ด้วยการบอกชื่อสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเรา ที่เด็กได้พบได้เห็น หรือจากหนังสือที่มีภาพประกอบ หรือให้กิจกรรมประจำวันในบ้าน หาคำศัพท์ใหม่ๆ ที่มีความหมายทำนองเดียวกัน กับศัพท์ที่เด็กรู้แล้วมาพูดให้เด็กเข้าใจ ในความหมาย ที่ต่างกันออกไป เช่น ใช้คำเดียวกันในลักษณะนาม หรือกิริยา หรือคุณศัพท์ เช่น แม่รักหนู หนูหยิบดอกกรักให้แม่หน่อย หนูของแม่เป็นคนน่ารัก เป็นต้น

9. กระตุ้นบ่อยๆ พ่อแม่สามารถจัดสิ่งแวดล้อมหลายๆ อย่างให้เป็นที่น่าสนใจหรือ เกิดความประทับใจ เพื่อให้เด็กมีโอกาสพูดถึง ยังมีสิ่งเร้าให้เด็กมากเท่าไร ก็เท่ากับว่าช่วยกระตุ้นให้ เด็กได้ใช้ภาษาพูด ซึ่งช่วยพัฒนาการทางภาษามากขึ้นเท่านั้น การจัดประสบการณ์ให้เด็ก ทำให้เด็กมี ความคิดใหม่ๆ ซึ่งเป็นเหมือนกุญแจในการสร้างภาษา

10. การใช้รางวัล ภาษาเป็นเครื่องสื่อความหมาย และใช้แทนพฤติกรรมได้เด็กควร ได้เรียนรู้ความจริงข้อนี้ เช่น เวลาโกรธ อาจใช้คำพูดแทนการชกต่อย การขอสิ่งที่อยากได้แทนการ หยิบฉวยตามอำเภอใจ ฯลฯ เด็กควรได้รับรางวัลเสมอๆ หรือบ่อยๆ ทันทีที่เขาใช้ภาษาพูดใน การสื่อความหมาย

นภเนตร ธรรมบวร (2544: 139-140) กล่าวถึงการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการ ด้านการพูดไว้ ดังนี้

1. ครูควรจัดสิ่งแวดล้อมที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านการพูด และการ เขียนโดยการเปิดโอกาสให้เด็กได้พูดคุย อภิปราย วาดรูป และเล่าเรื่องในสิ่งที่ตนสนใจ
2. ครูควรเปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้การเขียนและการอ่านวิธีการที่มีความหมายต่อตัว เด็กขณะที่เด็กสำรวจจะเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ รอบตัว โดยการจัดหากระดาษดินสอ สมุดโทรศัพท์ รวมถึงวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนไว้ที่มุมบทบาทสมมติ ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้เด็กได้เล่น เลียนแบบสิ่งที่เด็กเห็นในชีวิตประจำวัน
3. ครูกำหนดช่วงเวลาของการอ่านที่แน่นอนเป็นประจำทุกวัน โดยอาจเชิญพ่อแม่ ผู้ปกครองมาอ่านหนังสือให้เด็กฟัง ขณะเดียวกันก็ควรจัดหาโอกาสในการพาเด็กไปห้องสมุด ส่งเสริม ให้เด็กเลือกและยืมหนังสือด้วยตนเอง

4. ส่งเสริมให้เด็กใช้ภาษาอื่นๆ นอกจากการใช้ภาษาพูดเพียงอย่างเดียวเด็กสามารถแสดงออกถึงความต้องการและความรู้สึกของตนเอง เช่น การเคลื่อนไหว การแสดงออกทางศิลปะ การเขียน เป็นต้น

5. เปิดโอกาสให้เด็กได้ตีความหมายและแก้ปัญหาต่างๆ ผ่านนิทาน เพราะนิทานถือเป็นเครื่องมือสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาความคิด ทักษะคิด และความรู้สึกของเด็ก

ผู้สื กฤษอินทร์ (2536: 186-187 อ้างถึงใน อารมณ์ สยามพันธ์ 2553: 29) ได้กล่าวถึงแนวการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดไว้ ดังนี้

1. จัดบรรยากาศในสภาวะแวดล้อมที่ไม่เคร่งเครียด ให้เด็กมีความสบายใจ มั่นใจ ครูควรสร้างบรรยากาศให้เด็กมีความไว้วางใจในตัวครูและเพื่อนๆ เพื่อให้เด็กกล้าพูดและกล้าแสดงออก

2. กระตุ้นให้เด็กพูดโดยวิธีสนทนา ตั้งคำถามให้เด็กตอบโดยไม่บีบบังคับแต่ช่วยให้เด็กรู้สึกเหมือนพูดคุยธรรมดา เมื่อเด็กมีความมั่นใจแล้ว ควรกระตุ้นให้เด็กเล่าเรื่องที่เด็กมีประสบการณ์ใกล้ตัว

3. จัดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการพูดเพื่อให้ความสัมพันธ์กับจุดประสงค์และเนื้อหาในหลักสูตรโดยเลือกกิจกรรมที่สนุกสนานให้เด็กเล่นและรับรู้ไปด้วย

4. ส่งเสริมให้เด็กได้แสดงออกในโอกาสต่างๆ เช่น เป็นโฆษก เป็นพิธีกร นำผู้ที่มาเยี่ยมโรงเรียนชมสถานที่ และพบปะบุคคลากรในโรงเรียน ร่วมแสดงละคร ร่วมทำกิจกรรมกลุ่ม

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถทางการพูดที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. จัดสภาพแวดล้อมให้เด็กกล้าพูดกล้าแสดงออก
 2. กระตุ้นให้เด็กพูดโดยวิธีการสนทนา ตั้งคำถามให้เด็กตอบ
 3. จัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้สนทนา พูดคุย ซักถาม และแสดงความคิดเห็น
 4. ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการพูด
 สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการส่งเสริมพัฒนาความสามารถทางการพูด ของเด็กปฐมวัย มีดังนี้

1. ครูควรสนับสนุนส่งเสริมกระตุ้นให้เด็กมีพัฒนาการพูดที่ดีขึ้นโดย การจัดสภาพแวดล้อม โดยเปิดโอกาสให้เด็กได้พูดคุยและเล่าเรื่องในสิ่งที่ตนสนใจ

2. ขณะเล่านิทานครูเปิดโอกาสให้เด็กได้สนทนา พูดคุยซักถาม และแสดงความคิดเห็นให้เหมาะสมกับวัย

3. ครูต้องเป็นต้นแบบที่ดีในการพูด

1.4 บทบาทของครูในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

กรมวิชาการ (2540: 123-124) กล่าวถึง บทบาทครูในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการพูดของเด็กปฐมวัย ครูผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมอย่างยิ่ง เพราะต้องเตรียมอุปกรณ์ควบคุมอารมณ์ไม่ดุเด็กที่ร่วมกิจกรรมโดยเฉพาะเด็กที่ยังไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่กล้าเล่าเรื่อง ครูต้องให้กำลังใจ ใช้คำถามกระตุ้น ย้ำๆ ไม่ขู่บังคับเป็นอันขาดเพราะจะทำให้เด็กขาดความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น ในการส่งเสริมพัฒนาการพูดเล่าเรื่องของเด็ก

เยาวพา เดชะคุปต์ (2542: 75-76) การจัดกิจกรรมเพื่อฝึกพูด ครูควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. การฝึกพูดควรฝึกในกลุ่มเล็กๆ เพื่อให้มีการตอบสนองระหว่างครูและเด็กมากที่สุด
2. คำพูดของครูควรเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับเด็ก
3. การฝึกพูดควรอยู่ในลักษณะที่เป็นธรรมชาติที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการสนทนาในกลุ่มย่อย หรือขณะที่เด็กกำลังเล่น
4. การส่งเสริมพัฒนาการพูด ควรทำควบคู่ไปกับการส่งเสริมให้เด็กคิดและใช้เหตุผล
5. บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในการพูด ควรมีบรรยากาศที่ดี รู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย สบายใจ เด็กได้แสดงออกอย่างสนุกสนานและมีความเป็นอิสระ
6. วิธีส่งเสริมการพูด คือ การสนทนากับเด็ก ครูถามคำถามให้เด็กตอบ ครูอ่านหนังสือ หรือเปิดเทปให้เด็กฟัง ให้เด็กเล่าประสบการณ์ของตนเอง ให้เด็กท่องจำบทร้องกรอง ร้องเพลง และทำท่าทางประกอบ

นภเนตร ธรรมบวร (2544: 139-140) กล่าวถึงบทบาทของครูในการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการด้านการพูด ไว้ดังนี้

1. ครูควรจัดสิ่งแวดล้อมที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านการพูด โดยเปิดโอกาสให้เด็กได้พูดคุย อภิปรายและเล่าเรื่องในสิ่งที่ตนสนใจ
2. ครูควรเปิดโอกาสได้ใช้การเขียนและการอ่าน วิธีการที่มีความหมายต่อตัวเด็ก ขณะที่เด็กสำรวจและเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ รอบตัวโดยการจัดหากระดาษดินสอ สมุด โทรศัพท์ รวมถึงวัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนไว้ที่มุมบทบาทสมมติ ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้เด็กได้เล่น เลียนแบบในสิ่งที่เด็กเห็นในชีวิตประจำวัน
3. ครูควรกำหนดช่วงเวลาของการอ่านที่แน่นอนเป็นประจำทุกวัน โดยอาจเชิญพ่อแม่ผู้ปกครองมาอ่านหนังสือให้เด็กฟัง ขณะเดียวกันก็ควรจัดหาโอกาส ในการพาเด็กไปห้องสมุด ส่งเสริมให้เด็กเลือกและยืมหนังสือด้วยตนเอง

4. ส่งเสริมให้เด็กใช้ภาษาอื่นๆ นอกเหนือจากการใช้ภาษาพูดเพียงอย่างเดียว เด็กสามารถแสดงออกถึงความต้องการและความรู้สึกของตนเอง เช่น การเคลื่อนไหว การแสดงออกทางศิลปะ การเขียน เป็นต้น

5. เปิดโอกาสให้เด็กได้ตีความหมายและแก้ปัญหาต่างๆ ผ่านนิทานเพราะนิทานถือเป็นเครื่องมือสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาความคิด ทักษะ และความรู้ของเด็ก

สรุปได้ว่า บทบาทของครูในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมอย่างยิ่ง ต้องเตรียมอุปกรณ์ ควบคุมอารมณ์ ไม่ดุเด็ก ครูต้องให้กำลังใจ ใช้คำถามกระตุ้น ให้เด็กเกิดความมั่นใจและส่งเสริมพัฒนาการความสามารถทางการพูดมากยิ่งขึ้น

1.5 การประเมินความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

การวัดและประเมินพัฒนาการทางการพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย ได้แก่ การสังเกต สัมภาษณ์ และแบบทดสอบ

1. การสังเกต ครูและผู้ทดสอบต้องคอยสังเกตความสามารถในการใช้ภาษาพูดในการสื่อความหมายและการสื่อสารกับผู้อื่นในกิจกรรมและสถานการณ์ต่างๆ โดยที่เด็กรู้สึกตัว

ในการวัดและประเมินพัฒนาการทางภาษาโดยที่หลักการของลักษณะภาษา แคนเดิน (Cazden, 1971) ได้ยกตัวอย่างการสังเกตดังนี้

ก. การออกเสียง ครูสังเกตการออกเสียงของเด็กในสถานการณ์ต่างๆ ว่าสามารถออกเสียงได้ชัดเจนเพียงใดและเสียงใดที่เด็กยังออกเสียงไม่ถูกต้อง เช่น คว เป็น ฟ

ข. คำหรือคำศัพท์ การวัดและประเมินคำศัพท์จะมี 2 ลักษณะ คือ คำศัพท์ที่รู้และเข้าใจโดยการให้เด็กชี้ภาพจากคำถามของครูได้ เช่น ให้ดูภาพม้า และ แพะ แล้วถามเด็กว่ารูปไหนเป็นรูปแพะ ลักษณะการพูดคำศัพท์อีกลักษณะหนึ่ง คือ สามารถแสดงออกและใช้คำศัพท์ได้ เช่น ครูให้ดูภาพ แล้วถามว่า นี่เป็นรูปอะไร ในระดับที่สูงขึ้นครูอาจจะถามให้เด็กอธิบายความหมายของคำศัพท์ เช่น บุรุษไปรษณีย์คือใคร

ค. ประโยคหรือไวยากรณ์หรือการลำดับคำ การวัดและประเมินความสามารถในการรู้และเข้าใจประโยคจะทดสอบทั้งสองลักษณะ คือลักษณะเข้าใจ เช่น ให้เด็กดูภาพสองภาพแล้วอธิบายประกอบภาพว่า ภาพนี้แมวอยู่หลังเก้าอี้ ส่วนการวัดและประเมินผลลักษณะแสดงออก เช่น ครูชูภาพหนึ่งแล้วพูดว่า เด็กกำลังนอนหลับ แล้วชูอีกภาพแล้วพูดว่าเด็กกำลังเล่นอยู่และ ชูภาพทีละภาพให้ เด็กพูดว่าเด็กในภาพกำลังทำอะไร ในระดับที่สูงขึ้นเด็กสามารถเล่าเรื่องเหตุการณ์และระบุเวลาได้ เช่น "ถ้าตื่นนอนแล้วจะออกไปเล่น" หรือครูเล่าเรื่องสั้นๆ แล้วให้เด็กเล่าเรื่องย้อนกลับ สังเกตว่า เด็กจำเรื่องได้เพียงใด การวัดความสามารถในการเข้าใจภาษาในด้านการรับรู้ ครูจะพูดประโยคต่างๆ แล้วให้เด็กปฏิบัติ เช่น "จงวางลูกเต๋าด้านภาพที่ไม่ใช่วงกลมและใช้รูปสี่เหลี่ยม"

ง. การใช้ภาษาในการสรุป อธิบาย และคาดคะเน ความสามารถทางภาษาของเด็กด้านนี้ จะได้แก่ การอธิบายสิ่งที่ได้กระทำลงไป เช่น ในการจัดหมวดหมู่เด็กวางรูปกล้วย มะม่วง มะละกอ ไว้ด้วยกัน ถ้าถามว่าทำไมเด็กอาจอธิบายว่า เพราะกินได้หรือเป็นผลไม้ การสังเกตการคิดหาเหตุผลและการอธิบายของเด็ก อาจจะทำให้เด็กต่อข้อความ เช่น

- แม่ดูเขา...
- น้องจะต้องอาบน้ำ...
- ฉันจะต้องเอาร่มมาโรงเรียนวันนี้...

จ. ความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานการณ์ชีวิตจริง และสถานการณ์คิดฝัน ความสามารถในด้านนี้จะสังเกตได้จากการใช้ภาษาในสถานการณ์ในชีวิตจริง เช่น

- การถาม
- การขอร้อง
- การสั่ง
- การเล่าเรื่อง การบอก

ส่วนภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์คิดฝึนนั้นจะสังเกตได้จากการเล่นบทบาทสมมติของเด็ก เช่น

- สมมติเป็นบุคคล เช่น "ฉันเป็นหมอ" "เธอเป็นแม่" "ตุ๊กตาคือลูก"
- สมมติสิ่งของและเหตุการณ์ เช่น "ฉันดื่มกาแฟ" เด็กทำท่าดื่มโดยใช้กำปั้น

เป็นถ้วย

- สมมติการกระทำ เช่น "แม่กลับบ้านทำกับข้าวเสร็จแล้วมากินข้าวกันเถอะ"

เด็กอธิบายก่อนแต่สภาพการณ์คือชวนกันมานั่งทำท่าจะกินอาหาร

- สมมติเหตุการณ์ เช่น "นี่เป็นโรงพยาบาล มีคนไข้เยอะแยะ หมอกำลังจะ

ตรวจคนไข้

ฉ. ความสามารถในการใช้ภาษากับตนเองหรือการคิด โคลเบอร์และคณะ(อ้างถึงใน Cazden, 1971) ได้ลำดับพัฒนาการพูดกับตนเองหรือคิดต่างๆ ของเด็กอายุระหว่าง 4 - 7 ปี ว่า

ขั้นที่ 1 เล่นคำหรือวลี โดยพูดกับตนเอง เช่น "อะไรหน้ากลมๆ อยู่บนท้องฟ้า"

ขั้นที่ 2 พูดกับสิ่งไม่มีชีวิตอื่น เช่น พูดกับนิ้วและทำท่าว่า "นี่กลับมาอยู่บ้าน

นะ" หรือบรรยายการกระทำของตนเอง

ขั้นที่ 3 จะเป็นการซักถามตนเองหรือตอบตนเอง เช่น เธอรู้ไหม ทำไมต้องทำอย่างนี้ "ก็เพราะฉันอยากให้เป็นอย่างนี้นะ"

ขั้นที่ 4 จะเป็นการพิมพ์คำกับตนเอง

ขั้นที่ 5 คิดในใจเงียบๆ

สำหรับการวัดและประเมินการคิด ส่วนใหญ่จะเป็นการวัดความสามารถในการจำ เช่น วางบัตรรูปภาพ 3 ใบขึ้นไปเรียงให้เด็กดู แล้วสลับที่บัตรและให้เด็กชี้ลำดับเดิม

ข. ความสามารถในการวิเคราะห์เสียง คำ และประโยคในภาษาอย่างง่าย ๆ ได้
ความสามารถในการวิเคราะห์เสียง คำ และประโยค เช่น

- เมื่อครูออกเสียง ปา ป่า หรือ กั๊บ กัด เด็กสามารถบอกได้ว่าแตกต่างกัน
- เด็กสามารถเติมคำขยายความได้ เช่น นกตัวเล็กๆ น่าสงสาร ยายแก่จริงๆ

ความสามารถในการสังเกตความแตกต่างของเสียงและความหมายของคำและประโยคจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญอย่างหนึ่งในการที่จะช่วยให้อ่านหนังสือออก

ค. ความสามารถในการแปลความและเปลี่ยนความในภาษาได้ การแปลความนั้นคือการให้เด็กอธิบายความหมาย เช่น "มะม่วงคืออะไร" ครูอธิบายเป็นตัวอย่งว่า "มะม่วงคือสิ่งที่กินได้มีเม็ด มาจากต้นไม้ และเป็นผลไม้ แล้วครูก็ให้เด็กอธิบายคำอื่นๆ ถ้าในระดับประโยคครูอาจให้ดูภาพ แล้วให้เด็กอธิบายภาพ ส่วนการแปลความนั้น คือการให้เปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมจากรูปแบบตัวอย่าง เช่น ครูให้เด็กออกเสียง "มา นา ตา" "บิน ดิน กิน" แล้วครูให้เด็กคิดคำคล้องจองอื่นๆ เช่น แมวเล่นลูกบอล แล้วให้เด็กอธิบายอีกภาพหนึ่ง โดยใช้ประโยคแบบเดียวกันแต่ต่างคำ เช่น เด็กกำลังเล่นตุ๊กตา

ณ. ความสามารถในการประเมินภาษาได้ วิธีวัดความสามารถในการประเมินภาษาครูอาจจะตั้งคำถามให้เด็กตัดสินใจ เช่น

- คำไหนที่คล้องจองกับ "ไก่" : กุ้ง ไข่
- คำไหนที่หมายถึง "ไม่เย็น" : ใหญ่ ร้อน
- ครูชูภาพเด็กชายสองคนกำลังปีนต้นไม้และมีเด็กผู้หญิงสองคน ยืนดูอยู่ใต้ต้นไม้ ครูถามว่าประโยคต่อไปนี้ ประโยคใดที่อธิบายเกี่ยวกับภาพนี้

: วิวอยู่ใต้ต้นไม้(ไม่ถูก)

: ชายสี่คนอยู่ในรถ(ไม่ถูก)

: เด็กผู้หญิงยืนอยู่บนพื้นดิน(ถูก)

: เด็กผู้หญิงยืนอยู่บนพื้นดิน(ถูก)

หรือครูอาจจะถามต่อไปว่า รูปภาพนี้จะตอบคำถามใดใน 2 คำถามนี้

: เด็กผู้ชายอยู่ที่ไหน(ถูก)

: เด็กผู้หญิงรับประทานอะไร(ไม่ถูก)

2. การสัมภาษณ์ ครูหรือผู้ทดสอบอาจจะสัมภาษณ์เด็กหรือผู้ปกครองของเด็ก เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาของเด็ก ในการสัมภาษณ์ครูหรือผู้ทดสอบอาจจะใช้สัมภาษณ์แบบเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ได้

3. แบบทดสอบ ในการใช้แบบทดสอบมาตรฐานเพื่อวัดและประเมินพัฒนาการทางการสัมผัสภาษาของเด็กนั้น จะมีจุดประสงค์ที่สำคัญคือ

1) เพื่อใช้ในการสำรวจคัดแยก (Screening Test) เพื่อทราบว่าเด็กพัฒนาตามวัยหรือไม่ เพื่อจะได้หาทางช่วยเหลือเป็นรายบุคคลต่อไป

2) เพื่อใช้ในการวิจัย (Diagnostic Test) เพื่อทราบว่าเด็กมีจุดเด่นจุดด้อยในเรื่องใด เพื่อจะได้ช่วยเหลือและส่งเสริมได้เหมาะสม

3) เพื่อวัดความสามารถทางภาษา (Achievement) เพื่อทราบระดับความสามารถทางภาษาของเด็ก

ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม (2540: 102) กล่าวว่า การประเมินความสามารถทางการพูดในเด็กเล็กๆ สามารถวัดง่ายและเห็นชัดเจนอาจทำได้โดยการปฏิบัติตามคำสั่งถ้าเด็กเข้าใจความหมายจะทำให้ถูกต้อง แบบประเมินวัดความสามารถทางการพูดมีดังต่อไปนี้

1. แบบประเมินวัดภาพสัมพันธ์ เป็นแบบประเมินสำหรับวัดการรู้จัก ความเข้าใจคำหรือประโยค โดยใช้ภาพประกอบ หรือเลือกภาพให้ตรงกับความหมายของคำ

2. การตั้งคำถามหรือตอบคำถามสั้นๆ เช่น ปากอยู่ใต้จมูกใช่ไหม

3. การปฏิบัติตามคำสั่ง

วาโร เฟ็งส์วส์ตี (2544: 77 อ้างถึงใน ดวงสมร ศรีคำใส 2552: 26) ใช้เครื่องวัดและประเมินความพร้อมทางด้านภาษา 3 วิธีดังนี้

1. การสังเกต วิธีการนี้ครูจะต้องคอยสังเกตพฤติกรรมการใช้ภาษาของเด็กในสถานการณ์ต่างๆ หรือในขณะที่เด็กทำกิจกรรม การสังเกตต้องกระทำโดยไม่让孩子รู้ตัว ซึ่งครูอาจจะสังเกตในสิ่งต่อไปนี้

1) การออกเสียง โดยครูอาจจะสังเกตว่าเด็กออกเสียงหรือพูดได้ชัดเจนหรือไม่

2) คำ หรือศัพท์ โดยครูจะสังเกตว่าเด็กเข้าใจในคำศัพท์นั้นหรือไม่ ซึ่งวิธีการ

ทดสอบอาจจะทำได้ 2 วิธีคือ การให้เด็กดูรูปภาพแล้วถามว่านี่รูปอะไร หรือ การให้เด็กดูรูปภาพ เช่น รูปภาพนก และรูปภาพเปิด แล้วถามเด็กว่ารูปไหนเป็นรูปภาพนก

3) ประโยคหรือไวยากรณ์ เป็นการวัดความสามารถในการเข้าใจประโยคหรือไวยากรณ์ส่วนลักษณะการถามคล้ายๆ กับข้อ 1.2 เพียงแต่อยู่ในรูปของประโยค

4) การใช้ภาษาในการอธิบายหรือเล่าเรื่อง ความสามารถในด้านนี้อาจจะสังเกตได้จากกรออธิบายสิ่งที่ได้กระทำลงไปหรือการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตจริง เช่น การถาม การร้อง การเล่าเรื่อง เป็นต้น

5) การวิเคราะห์เสียง คำ หรือประโยคง่าย เป็นความสามารถในการสังเกตความแตกต่างของเสียง ความหมายของคำ หรือประโยค

6) การแปลความ เป็นความสามารถในการอธิบายความหมายได้ เช่น “นกคืออะไร” เด็กอาจจะตอบว่า “นกคือสิ่งที่บินได้”

2. การสัมภาษณ์ ครูอาจจะสัมภาษณ์ หรือสนทนากับเด็กเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษา นอกจากนี้ ครูอาจจะไปสัมภาษณ์ผู้ปกครองเพื่อให้ผู้ปกครองให้ข้อมูลตามความสามารถในการใช้ภาษาของเด็กด้วยก็ได้

3. แบบทดสอบ ควรเป็นแบบทดสอบแบบรูปภาพ เนื่องจากเด็กวัยนี้ ยังไม่สามารถอ่านเขียนหนังสือได้

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การวัดและประเมินความสามารถทางการพูด มีหลายแบบ ผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบทดสอบความสามารถทางการพูดชนิดรูปภาพเพื่อวัดและประเมินผลการจัดกิจกรรมความสามารถทางการพูดโดยใช้การเล่านิทานประกอบภาพสามมิติที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยเพื่อต้องการให้เด็กแสดงออกด้วยการใช้ถ้อยคำ ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความต้องการออกมาเป็นภาษาพูด เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจและสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

1.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

1.6.1 งานวิจัยในประเทศ

นภาพรณ อันทะผลา (2547: 1-5) ได้ศึกษาการเล่านิทานที่มีต่อทักษะการพูดนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลราชินีบุล เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร จำนวน 16 คน พบว่า

1. นักเรียนมีทักษะในการพูดมากขึ้นหลังจากการได้รับกิจกรรมการเล่านิทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01
2. นักเรียนมีทักษะในการพูดมากขึ้น หลังจากการไม่ได้รับกิจกรรมการเล่านิทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
3. นักเรียนได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานมีทักษะการพูดมากขึ้นกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

วัชรินทร์ แสงจินดา (2548: 6-19) ได้ศึกษาการเล่นบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทาน โดยใช้เทคนิคเบียร์รรถร ที่มีต่อความสามารถทางภาษาด้านการพูดของเด็กปฐมวัย จำนวน 22 คน พบว่า การจัดประสบการณ์การเล่นบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานโดยใช้เทคนิคเบียร์รรถรที่มีต่อความสามารถทางภาษาด้านการพูดของเด็กปฐมวัยได้ เพราะฉะนั้นครูและผู้เกี่ยวข้องตลอดจน ผู้ที่สนใจควรนำเทคนิคการใช้เบียร์รรถรไปใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถของเด็กอย่างเต็มศักยภาพ

พิชญาดา ธาตุอินจันทร์ (2550: 19-24) ได้ศึกษาการใช้นิทานภาพเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย จำนวน 21 คน พบว่า

1. นิทานภาพที่สร้างขึ้นมีจำนวน 5 เล่ม มีลักษณะการเสนอภาพเป็น 3 แบบ คือ เสนอภาพแบบไม่มีคำบรรยาย แบบเสนอภาพสามมิติ แบบเสนอภาพพร้อมคำอ่านและแบบเสนอภาพพร้อมเรื่องราวบรรยายใต้ภาพ

2. หลังจากใช้นิทานภาพเพิ่มพัฒนาทักษะการฟังและการพูดทั้ง 5 เล่ม นักเรียนมีทักษะการฟังและการพูดอยู่ในระดับดีมาก

ดวงสมร ศรีใสคำ (2552: 11-64) ได้ศึกษาการเล่านิทานพื้นบ้านที่มีต่อพัฒนาการทางภาษาพูดของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 10 คน พบว่า ผลของการจัดกิจกรรมการเล่านิทานพื้นบ้านที่มีต่อการพัฒนาทางภาษาด้านการพูดของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น มีประสิทธิภาพเหมาะสำหรับใช้ส่งเสริมพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการพูดและเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสู่การพัฒนาทักษะภาษาด้านต่างๆ อีกต่อไป

จันทนา ชูชื่น (2553: 8-18) ได้ศึกษาการเล่านิทานประกอบหุ่นมือที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย จำนวน 18 คน พบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือมีความสามารถทางการพูดทั้งโดยรวมสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

อาภรณ์ สยามพันธ์ (2553: 5) ได้ศึกษาการใช้นิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลพิบูลย์ จำนวน 40 คน พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การใช้หนังสือนิทานประกอบภาพที่มีความสามารถทางการพูดหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

อมอริจจิ (Amoriggi, 1988: 1366-A) ได้ศึกษาความสามารถในการเล่านิทานของเด็กปฐมวัย โดยผู้วิจัยเล่านิทานให้เด็กปฐมวัยฟัง แล้วให้เด็กย้อนกลับและเล่าเรื่องต่อจากผู้วิจัยเป็นเวลา 2 สัปดาห์ เด็กสามารถเล่านิทานได้ถูกต้องการเรียงลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ พัฒนามากขึ้น ในขณะที่ทำการทดลอง เด็กสามารถนำเอานิทานที่ฟังไปประยุกต์และเล่าต่อไปหลังทดลองผ่านไป 3 สัปดาห์

ซิมป์สัน (Simpson, 1989: 3262-A) ได้ศึกษาลักษณะภาษาพูดของเด็กปฐมวัย 4 ปี ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทานแบบซ้ำๆ ผลการวิจัย พบว่า การเล่าเรื่องซ้ำช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการสื่อสารมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ ช่วยให้เด็กพัฒนาความสามารถในการถ่ายทอดภาษาให้ชัดเจน ละเอียดลอบ ครอบคลุมความหมายที่ต้องการสื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้และเข้าใจ ซึ่งความสามารถนี้วัดได้เป็นจำนวนคำต่อประโยค (Length of T-Unit) ไม่ได้วัดปริมาณคำ

จอห์นตัน (Johnston, 1995: Abstracts) ได้ทำการศึกษาความสามารถทางการพูดและพฤติกรรมการอ่านหนังสือของเด็กปฐมวัยต่อการมีปฏิสัมพันธ์การอ่านกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์จากการศึกษา พบว่า การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ทำให้มีการพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเด็กได้ใช้เวลาอย่างน้อย 42 นาที ต่อสัปดาห์ แต่การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้เด็กไม่มีผลต่อพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัย

จากเอกสารงานวิจัยที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า พัฒนาการทางภาษาด้านการพูดของเด็กปฐมวัย เกิดจากการมีประสบการณ์ตรงทางภาษา การจัดสภาพแวดล้อม และกิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจด้วยสื่อกิจกรรมอย่างหลากหลาย ที่ส่งผลให้เด็กตอบสนองความสามารถทางการพูดที่เหมาะสมกับวัย และความสนใจของเด็ก นอกเหนือจากการพูดยังส่งผลให้เด็ก มีความสามารถทางภาษาทุกด้านรวมทั้งพัฒนาการทางด้านอื่นๆ ดียิ่งขึ้น

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิทานภาพสามมิติ

2.1 ความหมายและความสำคัญของนิทานภาพสามมิติ

2.1.1 ความหมายของ นิทานภาพ

กระทรวงศึกษาธิการ (2541: 2) ได้ให้คำจำกัดความของนิทานภาพว่า หมายถึง นิทานที่เป็นเรื่องประกอบภาพ (ภาพมากกว่าเนื้อหา) สำหรับเด็กเล็ก หรือนิทานที่มีภาพประกอบเรื่อง (เนื้อหามากกว่าภาพ) สำหรับเด็กโต

โนเดลแมน (Nodelman, 2005: 128 อ้างถึงใน วิมลสิน มีศิริ 2551: 8) กล่าวว่า นิทานภาพ คือ การผสมผสานของการอ่านตัวบทบาทและการมองภาพ ซึ่งภาพสื่อสารกับเด็กได้อย่างเป็นธรรมชาติและตรงไปตรงมาได้มากกว่าคำต่างๆ อีกทั้งช่วยให้ผู้อ่านที่เป็นเด็กเล็กเข้าใจความหมาย เนื้อเรื่องในนิทานภาพเล่มนั้นๆ ด้วย

โกลเดน (Golden, 1990: 93 อ้างถึงใน วิมลสิน มีศิริ 2551: 8) กล่าวว่า นิทานภาพ คือนิทานที่มีภาพประกอบซึ่งเป็นส่วนที่จะแยกออกจากเรื่องเล่าไม่ได้เนื่องจากทั้งภาพประกอบกับเรื่องงานร่วมกัน เพื่อแสดงความหมายให้กับเนื้อเรื่อง

การ์ดดา และซูลลินาน (Galda and Cullinan, 2002 อ้างถึงใน มลิน มีศิริ 2551: 8) กล่าวว่า นิทานภาพคือความเป็นหนึ่งเดียวกันจากการผสมผสานระหว่างตัวบทกับศิลปะทั้งสองส่วนนี้ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน โดยสะท้อนส่งผ่าน บอกเล่าเรื่องราว หรือความคิดรวบยอดของหนังสือภาพด้วยเรื่องกับภาพประกอบ อีกทั้งการแยกแยะประเภทของหนังสือภาพ จะใช้พื้นฐาน

เกณฑ์ด้านรูปแบบ ไม่แบ่งประเภทนิทานภาพโดยในเกณฑ์แนวเนื้อเรื่อง เพราะเนื้อเรื่องทุกแนวปรากฏได้ในนิทานภาพ

สรุปได้ว่า นิทานภาพ คือนิทานที่มีการผสมผสานและทำงานร่วมกันระหว่าง คำกับภาพโดยทั้งสองมีความสอดคล้อง เพื่อสร้างความเข้าใจในความหมายเกี่ยวกับการเล่าเรื่องของ นิทานภาพแต่ละเล่ม เป็นนิทานที่มีภาพชัดเจน สีสวยงามน่าสนใจ นิทานภาพจะมีเฉพาะภาพไม่มีคำบรรยาย หรือมีคำบรรยายประกอบภาพ นิทานภาพที่ดีสำหรับเด็กปฐมวัยจะมีภาพและเรื่องราวผสมกลมกลืนกันภาพของนิทานสามารถเล่าเรื่องราวได้ เพียงพลิกดูภาพก็เข้าใจเนื้อเรื่องโดยไม่ต้องอ่านคำบรรยาย

นิทานภาพสำหรับเด็กนั้น ภาพประกอบมีบทบาทสำคัญ ทำหน้าที่สื่อสารความหมายให้กับเนื้อเรื่อง การปลูกฝังรสนิยมทางศิลปะ การให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน นอกจากนี้ ภาพสามารถปลูกฝัง ด้านต่างๆ ให้กับเด็กได้ เช่น คติ แนวคิด ปรัชญา ด้วยการออกแบบภาพประกอบในลักษณะสัญลักษณ์ที่ปฏิสัมพันธ์เชื่อมโยงกับองค์ประกอบอื่นๆ เช่น ตัวบท ผู้รับสาร เป็นต้น ซึ่งความหมายของภาพ และประเภทของภาพประกอบในสื่อนิทานภาพ

2.1.2 ความหมายของภาพสามมิติ

ถวัลย์ มาศจรัส (2538: 47 อ้างถึงใน สุรพงษ์ แก่นอากาศ 2547: 27) กล่าวว่า หนังสือ pop-up คือหนังสือสามมิติ เมื่อเปิดหนังสือจะมีรูปยื่น หรือขยายออกมาจากหน้าหนังสือ อาจจะเป็นภาพบ้านยื่นออกมาเป็นภาพสัตว์ลุกขึ้นนั่ง เป็นลักษณะภาพสามมิติในบางเล่มมีเสียงดนตรีประกอบ

วิริยะ สิริสิงห์ และคนอื่นๆ (2542: 7) “ภาพสามมิติ“ ที่แปลมาจากคำว่า pop-up ซึ่งคำนี้ บางท่านใช้คำ “มิติสัมพันธ์“ แต่ไม่ว่าจะเป็นสามมิติ ป๊อบอัพ หรือ มิติสัมพันธ์ต่างก็หมายถึงภาพที่มีความสูง ส่วนลึก ให้เห็นจริงมากกว่าภาพถ่าย ภาพสามมิติจึงดึงดูดความสนใจของผู้ดูได้มากและยังได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ภาพสามมิติเป็นการผสมผสานระหว่างเทคโนโลยี สมัยใหม่กับการประดิษฐ์ด้วยมือแบบเก่า จึงต้องใช้เวลาในการสร้างมากกว่าภาพธรรมดา หรือเมื่อทำเทคนิคนี้มาใช้สร้าง นิทานเล่มแต่ละเล่ม จึงมีขั้นตอนการสร้างให้เสร็จสมบูรณ์ยาวนานกว่าการผลิตนิทานด้วยเครื่องจักร

วิริยะ สิริสิงห์ (2545: 14) กล่าวถึง “ภาพสามมิติ” หรือบางท่านเรียกว่า มิติสัมพันธ์ ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า pop-up นับว่าเป็นงานออกแบบประดิษฐ์กระดาษที่มีหลักเกณฑ์พอสมควร แต่เมื่อเรียนรู้หลักเกณฑ์แล้ว ก็สามารถนำไปประยุกต์ ประกอบ ดัดแปลงให้เป็นภาพตื่นตาตื่นใจ เรียกร้องความสนใจได้อย่างวิเศษ ครั้นเมื่อนำภาพที่ออกแบบไว้แล้วมาประกอบเข้าเล่ม

สรุปได้ว่า ภาพสามมิติ หรือ pop-up คือภาพที่มีความสูง ส่วนลึกให้เห็นจริงมากกว่าภาพถ่าย เป็นลักษณะ ของการประดิษฐ์กระดาษ ซึ่งอาจจะด้วยการพับสานกับการปะติดหรือตัดกระดาษประกอบเข้าด้วยกันให้ภาพมีลักษณะเป็นมิติขึ้น เมื่อเปิดข้างในภาพสามมิติที่พับอยู่ก็จะผุดหรือยกตั้งขึ้นอย่างฉับพลัน เป็นศิลปะกระดาษที่สร้างให้ภาพมีความน่าสนใจ โดยยึดหลักการเลียนแบบธรรมชาติที่มีมิติในตัว

จากความหมายที่กล่าวมาทั้งหมด สามารถสรุปได้ว่า นิทานภาพสามมิติ หมายถึง นิทานภาพที่มีคำบรรยายประกอบภาพ ภาพประกอบจะมีลักษณะเป็น ภาพสามมิติ หรือ pop-up เมื่อเปิดนิทานจะมีรูปยื่น หรือขยายออกมาจากหน้านิทาน มีสีสันสวยงาม ภาพชัดเจน น่าสนใจ เนื้อหาสนุกสนาน เพลิดเพลิน สอดแทรกความรู้ คุณธรรม จริยธรรม เป็นนิทานที่ผู้ฟังมีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนิทานอย่างหลากหลายและส่งเสริมพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

2.1.3 ความสำคัญของนิทานภาพสามมิติ

คณิต นิจจรัสกุล (2534: 5 อ้างถึงใน สุรพงษ์ แก่นอากาศ 2547: 29) กล่าวถึงประโยชน์ของนิทานภาพยกระดับที่มีต่อเด็กไว้ ดังนี้

1. ทำให้เกิดความตื่นตัวในการอ่าน
2. ทำให้เกิดความตื่นเต้น
3. ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์

ดังนั้น จะเห็นว่านิทานภาพสามมิติ สามารถยกระดับในการให้คุณค่า ทั้งด้านที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ทำให้เด็กมีความสนใจเรียนมากยิ่งขึ้น

Bohning and Radencich (2541: 36 อ้างถึงใน สุรพงษ์ แก่นอากาศ 2547: 29) กล่าวคือ ประโยชน์ของนิทานภาพสามมิติ ในด้านสื่อการเรียนการสอน ดังนี้

1. สามารถนำไปประกอบการเล่าเรื่องได้ดี
2. สามารถดึงดูดความสนใจให้นักเรียนรักการอ่านหนังสือ
3. สามารถเพิ่มพูนความคิดสร้างสรรค์
4. สามารถให้ความรู้เพื่อก่อให้เกิดแนวทางการเรียนรู้

Yamada (2535: 28 อ้างถึงใน สุรพงษ์ แก่นอากาศ 2547: 27) กล่าวถึงประโยชน์ของนิทานภาพสามมิติว่า การทำภาพที่มีมิติในลักษณะแนวตั้ง สิ่งจำเป็นในการคิดประดิษฐ์ในหลายรูปแบบคือการผสมผสานกันระหว่างการพับและการตัด จะทำให้เกิดความคิดในการประดิษฐ์ที่ดี ให้คุณค่าด้านการฝึกทักษะฝึกคิดสร้างสรรค์ และสร้างจินตนาการได้อย่างมากมาย

Johnston (2541: 36 อ้างถึงใน ราตรี ไตรภิมย์ 2548: 33-46) กล่าวว่า นิทานภาพสามมิติเป็นการออกแบบให้ได้รูปทรงและดึงดูดความสนใจ ตั้งใจได้รวดเร็วกว่าการดูภาพพื้นผิวธรรมดา

สรุปได้ว่า ความสำคัญของนิทานภาพสามมิติ สามารถใช้เป็นสื่อการเรียน การสอน และทำให้เด็กเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีความคิดสร้างสรรค์มีจินตนาการสนใจในการเรียน อันจะทำให้มีนิสัยรักการอ่านเพิ่มขึ้น

2.2 ประเภทของนิทานภาพสามมิติ

ดุรงค์ฤทธิ์ สุดสงวน (2528: 40-41 อ้างถึงใน ภนิดา จันทร์ส่อง 2541: 35) แบ่งประเภทตามลักษณะของหนังสือที่ยึดการเปิดแยกได้เป็น 3 ชนิด

1. ลักษณะการเปิดหนังสือให้กางออก ทำมุมกับพื้นประมาณ 90 องศา เป็นลักษณะการทำหนังสือที่ง่ายกว่าแบบอื่นๆ สะดวก และประหยัดเวลาในการทำน้อยกว่าแต่มีข้อเสียคือ การทำหนังสือดังกล่าว เมื่อเปิดบ่อยๆ และเปิดเกิน 90 องศา ถ้าเปิดอย่างระมัดระวังและถ้ากระดาษไม่แข็งแรงพอ ก็จะทำให้ขาดได้ง่าย

2. ลักษณะการเปิดหนังสือให้กางออกทำมุมกับพื้น 180 องศา เป็นลักษณะการทำหนังสือที่ยากกว่าแบบ 90 องศา เพราะภาพที่เกิดขึ้นมีลักษณะที่เหมือนจริง ดูสมจริงสมจังมากกว่าแบบ 90 องศา แต่มีข้อเสียคือ ผู้ออกแบบจะต้องใช้ความคิดในการทำ และขั้นตอนการผลิตอย่างมาก คือ การพับจะทำให้อ่านยาก เพราะเมื่อเปิดหนังสือ ภาพที่พับจะต้องพอดีและปิดได้สนิท

3. ลักษณะการเปิดหนังสือให้กางทำมุม 360 องศา เป็นลักษณะที่สามารถพับได้รอบตัว วิธีนี้ไม่ค่อยนิยมทำ เพราะเสียเวลาในการคิด และมักมีความยุ่งยากในการผลิตลักษณะการกางหนังสือแบบ 90 องศา และ 180 องศา จะนิยมทำมากกว่าแบบพับได้รอบตัว 360 องศา พร้อมทั้งยังสะดวกกับเด็กมากกว่าด้วย

Chatani (1984: 20 อ้างถึงใน สุรพงษ์ แก่นอากาศ 2547: 27-28) แบ่งประเภทของภาพสามมิติตามลักษณะภาพเป็น 3 ประเภท คือ

1. การทำภาพแบบตั้ง 0 องศา เป็นวิธีการพับตามรอยเพื่อให้มาซ้อนกันและมีการกีดมีการเหลื่อมล้ำกัน เป็นการซ้อนพับกระดาษให้มีความนูน เพื่อให้ด้านหลังดูมีมิติ

2. การทำภาพแบบตั้ง 90 องศา ใช้การเคลื่อนที่ของภาพที่ทำให้ตั้งได้ โดยใช้การตัดและการพับตามรอยเหมือนการดอวยพรทั่วไป ต้องตั้งกระดาษให้มีความตั้งฉาก 90 องศา ในขณะที่เปิดจะไม่เปิดกางทั้งหมด ภาพมีลักษณะนูน ลึก เห็นชัดด้านเดียว

3. การทำแบบภาพตั้งได้ 180 องศา ต้องมีการออกแบบเป็นขั้นก่อนมีการประกอบขึ้นเหล่านั้นข้างนอก ใช้เทคนิคการตัดพับตามรอย และเมื่อเปิดภาพจะเห็นได้ทุกด้าน เป็นภาพลอย

Bohning and Radencich (2541: 35 (อ้างถึงใน สุรพงษ์ แก่นอากาศ 2547: 28) แบ่งประเภทตามลักษณะนิทานภาพสามมิติ ดังนี้

1. เป็นภาพตั้งขึ้น ผุดขึ้นเป็น 3 มิติ
2. สามารถดึงให้ภาพเคลื่อนหรือเปิด-ปิดเองได้
3. การเลื่อนภาพ
4. การเคลื่อนไหวในส่วนต่างๆ ของภาพ เช่น การหมุน

จากทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การแบ่งประเภทนิทานภาพสามมิติ จะแบ่งโดยยึดหลักการทางของหน้าหนังสือ ที่เมื่อเปิดหน้าหนังสือในความกว้างแต่ละองศา ภาพที่พบไว้จะยกตั้งขึ้นตามองศาที่แตกต่างกันออกไป

2.3 นิทานภาพสามมิติที่ดีและเหมาะสมกับเด็กปฐมวัย

นพวรรณ สิริเวชกุล และปานบุญ สิริเวชกุล (2546: 11-12) กล่าวถึงลักษณะที่ดีของนิทานสำหรับเด็กจะต้องมีสิ่งต่อไปนี้

1. เทคนิคการพิมพ์และการจัดรูปเล่ม หมายถึง ความสวยงาม ขนาดของตัวอักษรที่ต้องดึงดูดใจเด็ก อีกทั้ง ขนาดของรูปเล่มก็ต้องให้เหมาะสมกับความต้องการของเด็กด้วยคุณภาพของเด็กก็ต้องการ มีการจัดรูปเล่มให้ดูโปร่งสบายตา ภาพกับตัวอักษรที่ใช้ต้องไม่ทับกันจนดูยุ่งเหยิง รวมทั้งต้องมีชื่อเรื่องที่ทำให้เกิดความสนใจ
2. เนื้อหา ควรจะมีการยกง่ายเหมาะสมกับวัยของเด็กแต่ละช่วงอายุ การดำเนินเรื่องควรเข้าใจชวนให้ติดตาม มีขนาดที่ไม่สั้นหรือยาวจนเกินไป สำหรับในเด็กแต่ละวัยรวมทั้งต้องคำนึงถึงประโยชน์ที่เด็กจะได้รับเมื่ออ่านหนังสือเล่มนั้น
3. ภาพประกอบ นิทานสำหรับเด็กมักจะมีภาพประกอบเกือบทุกหน้า ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบไหนก็ตาม ภาพประกอบต้องมีสีสันสวยงาม มีเนื้อหาสอดคล้องกับเรื่องที่น่าเสนอและมีขนาดที่เหมาะสมต่อหนังสือเล่มนั้นๆ

ลักษณะนิทานภาพสามมิติที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ 2527: 49-50 (อ้างถึงใน อภรณ์ สยามพันธ์ 2553: 16-18)

1. เนื้อหาตรงกับความสนใจของเด็กแต่ละวัย ซึ่งเนื้อหานิทานตรงกับความสนใจของเด็กได้แก่
  - 1) หนังสือคำประพันธ์ไม่สลับซับซ้อนมีความคล้องจองกับบทกลอนง่ายๆ
  - 2) เนื้อหาไม่จริงจังมากนัก แต่ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน
  - 3) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว เช่น สัตว์ เทพนิยาย นิทานต่างๆ
2. วรรณคดี วรรณกรรม
- 4) เป็นเรื่องที่ชัดเจนอารมณ์ และสนองความอยากรู้อยากเห็นของเด็กแต่ละวัย

2. เนื้อหาสาระให้ข่าวสารกับเด็ก พร้อมทั้งการอธิบายที่ช่วยให้ความรู้ ช่วยพัฒนาทัศนคติและค่านิยม ส่งเสริมความเข้าใจตนเอง ผู้อื่น และสิ่งแวดล้อม ขยายการรับรู้ สร้างความสำนึก และตื่นตัวอยู่เสมอ นอกจากนั้นก็ทำให้ความบันเทิงอันเป็นเครื่องมือเร้าให้เกิดความสนใจ กระตุ้นจินตนาการเพื่อสร้างความคิดริเริ่มก่อให้เกิดความคล้อยที่จะ ใคร่รู้ ช่างคิด ช่างถาม เป็นการช่วยให้เด็กสร้างจินตนาการอย่างถูกต้องอยู่ในโลกของความเป็นจริง ไม่ใช่เพื่อฝันเหลวไหล

3. ลักษณะของเรื่อง และวิธีเขียน ต้องเดินเรื่องฉับไว ทันทใจ เนื้อหาไม่สับสนวุ่นวาย แสดงความสามารถของตัวเองของเรื่อง มีการชิงไหวพริบ ให้ความรู้แปลกใหม่ตื่นเต้น ผจญภัย เศร้าสลด ตลกขบขัน โดยไม่มุ่งด้านสารคดี และคติธรรมให้มากเกินไปภาษาที่ใช้ควรใช้ภาษาง่ายๆ ตัวสะกดการันต์

4. ขนาดรูปเล่ม ต้องกะทัดรัด เหมาะสมกับการจับถือของเด็กแต่ละวัย ขนาดของรูปเล่มของหนังสือสำหรับเด็กไม่แน่นอน แต่ไม่ควรเล็กเกินไปหรือใหญ่เกินไป

5. ตัวอักษรตัวโตชัดเจนเหมาะสมกับสายตาเด็ก

6. ภาพ มีความสดใสชัดเจน ดึงดูดความสนใจ มีความเคลื่อนไหวตลอดเวลา

7. การวางรูปหน้า การจัดความ การเว้นช่องว่างของด้านข้างทั้งสองข้าง และด้านบนด้านล่างของหนังสือได้อย่างเหมาะสม

8. ปกสีสวย ตรงต่อความเป็นจริง ดึงดูดความสนใจของเด็ก

9. ตัวละครอยู่ในวัยเดียวกัน หรือวัยใกล้เคียงกัน

วิริยะ สิริสงฆ์ (2537: 58 อ้างถึงใน อภรณ์ สยามพันธ์ 2553: 18) กล่าวว่า นิทานเด็กที่ดีต้องมีองค์ประกอบต่อไปนี้

1. มีจุดสุดยอดของเรื่องดี

2. โครงเรื่องซาบซึ้งกินใจ

3. เย้ายวนชวนให้อ่าน

4. ตัวละครมีการพัฒนาดีขึ้น

5. ใช้ภาษาง่าย

6. สนุก

จากแนวคิดดังกล่าว สามารถสรุปลักษณะนิทานภาพสามมิติสำหรับเด็กปฐมวัยที่ดีได้ โดยเนื้อหาเข้าใจง่าย ให้ความรู้ ความเพลิดเพลิน และการเสริมสร้างจินตนาการ ให้กับเด็กในส่วนประกอบต่างๆ ของนิทาน เช่น ภาพจะต้องมีสีสัน ดึงดูดความสนใจแก่เด็ก รูปเล่มกะทัดรัด และควรเป็นปกแข็ง เพื่อให้เกิดความทนทาน และตัวหนังสือควรมีขนาดใหญ่พอเหมาะกับวัยเด็ก

2.4 การสร้างนิทานภาพสามมิติสำหรับเด็กปฐมวัย

2.4.1 การสร้างนิทานภาพสำหรับเด็กปฐมวัย

การสร้างนิทานภาพสามมิติที่เหมาะสมกับเด็กแต่ละช่วงอายุนั้นผู้เขียนควรให้การศึกษเกี่ยวกับขั้นตอน และหลักการสร้างนิทานเพื่อให้ได้นิทานที่มีคุณภาพ และเหมาะสม น่าสนใจ สำหรับเด็ก ดังที่ จินตนา ไบกาซูยี (2534: 16 อ้างถึงใน พิษญาดา ธาตุอินจันทร์ 2550: 11) ได้กล่าวถึงสิ่งที่ควรรู้สำหรับการเขียนนิทานภาพสามมิติสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1. เนื้อหา วัตถุประสงค์ชัดเจนเพียงเรื่องเดียว เนื้อเรื่องชัดเจนไม่สับสน ยุ่งยากความยากง่ายให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก เนื้อหาสนุกสนานเพลิดเพลิน ตัวละครแสดงความเคลื่อนไหวใช้ตัวละครไม่มาก ใช้ภาพดำเนินเรื่องแทน ไม่มีการบรรยายมากเกินไป
2. รูปแบบการเขียนเนื้อหา มีทั้งนิทาน นิยาย นิทานพื้นบ้าน เรื่องสั้น สารคดี บทกวี บทละคร ฯลฯ รวมทั้งฉันทลักษณ์ทุกรูปแบบ จะมีเรื่องราวอยู่ด้วยและใช้รูปแบบอย่างเหมาะสมกลมกลืน อ่านเข้าใจง่าย และรู้เรื่อง
3. รูปภาพเป็นสิ่งสำคัญ เด็กเล็กควรมีรูปภาพ อาจเป็นภาพการ์ตูนหรือลายเส้น ภาพถ่าย หรือภาพวาดเหมือนจริง ภาพจะต้องเน้นภาพสี โดยเฉพาะเด็กเล็กๆ ภาพจะต้องชัดเจนถูกต้อง ไม่เลอะเลือน
4. ภาษาและสำนวนที่ใช้ง่ายๆ ประโยคสั้นๆ คำซ้ำช่วยในการเรียนภาษาใช้ภาษาพูดที่ถูกต้องตามอักขรวิธีภาษาไทย ไม่ใช่ภาษาเขียนขนาดตัวอักษร ตัวโต ชัดเจนไม่ใช่ตัวประดิษฐ์ควรประมาณ ½ ซม. หรือ 24.3–32.5 มม.
5. รูปเล่ม ควรกะทัดรัด ไม่ใหญ่หรือเล็กจนเกินไป มีการจัดหน้าให้เหมาะสมกับรูปเล่ม
6. มีเทคนิคการเขียนที่สนุกสนาน ให้ความสุข เสริมสร้างจินตนาการในทางสร้างสรรค์ให้ความรู้ หรือได้อารมณ์ที่พึงปรารถนา มีจุดคิดที่แน่นอน कैาโครงเรื่องชวนติดตาม สำนวนภาษาดี ตรงกับรสนิยมของเด็ก นอกจากนั้นควรตั้งชื่อที่น่าสนใจสั้นๆ มีความหมายสมบูรณ์ในตัวการสร้างฉากระยะตัวละครที่เหมาะสม

ณรงค์ ทองปาน (2526: 71 อ้างถึงใน พิษญาดา ธาตุอินจันทร์ 2550: 10) ได้เสนอเกี่ยวกับหลักในการสร้างนิทานภาพสำหรับเด็กปฐมวัยไว้ดังนี้

1. ขนาดหนังสือ เด็กในวัยนี้กลัมนิ้วที่มือ และที่นิ้วยังไม่แข็งแรงพอที่จะจับสิ่งของเล็กๆ ได้ถนัด ดังนั้นขนาดของหนังสือต้องมีขนาดโตพอสมควร คือ ขนาด 10x7 นิ้ว หรือ 12x8 นิ้ว แต่ไม่ควรมีน้ำหนักมากนัก
2. ขนาดตัวอักษร กลัมนิ้วที่ตาของเด็ก ยังไม่เจริญพอที่จะกลับลอกนัยน์ตาหรือเฟืองสายตาจับจ้องตัวอักษร ดังนั้นตัวอักษรควรมีขนาดโต วางช่องไฟให้ห่างพอสมควร

หรือเขียนเป็นคำๆ ความชัดเจน เขียนด้วยน้ำหมึกสีดำ หรือสีน้ำเงิน ขนาดโต 1 นิ้ว ถึง 1 ½ นิ้ว หน้าหนึ่งๆ ไม่ควรมีอักษรเกิน 10 คำ

3. ขนาดของรูปภาพมีขนาดรูปภาพประมาณ 3-4 นิ้ว สีเส้นสะดุดตา ภาพและสีไม่จำเป็นต้องคำนึงข้อเท็จจริง แต่ต้องเป็นภาพที่เด่นชัด ถ้าเป็นหนังสือภาพล้วนก็เป็นภาพแสดง ความหมายที่เด็กสามารถตีความหมายได้ง่าย

4. ความหนาของหนังสือไม่ควรเกิน 14 หน้า เพราะเด็กในวัยนี้มีช่วงความสนใจไม่นานนัก

5. กระดาษที่ใช้เขียนควรเป็นกระดาษที่หนา และเหนียวพอสมควรเพื่อมิให้ฉีกขาดง่าย ปกหนังสือควรเป็นกระดาษแข็ง หรือกระดาษที่ผนึกกับผ้า

6. คำที่ใช้เหมาะสมกับระดับความรู้ และความสนใจของเด็กอาจใช้คำจากบัญชีพื้นฐานของกรมวิชาการก็ได้ ไม่ควรมีตัวหนังสือมากนัก ให้มีภาพมากๆ เพื่อให้เด็กแปลความหมายจากภาพ

7. เรื่องที่เขียน เขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับสัตว์ต่างๆ และเป็นสัตว์ที่แวดล้อมตัวเด็ก เช่น ลูกไก่พูดได้ ลูกเปิดแสนซน ฯลฯ

สรุปได้ว่าในการจัดทำนิทานภาพสำหรับเด็กปฐมวัย จะต้องคำนึงถึงหลักในการสร้างหนังสือหลายๆ ประการที่จะใช้เป็นหลักในการเขียน จุดเริ่มต้นในการเขียนต้องรู้ก่อนว่าจะเขียนเรื่องอะไร เขียนให้ใครอ่าน เพื่อให้ได้ประโยชน์อะไร ในการเขียนควรดำเนินตามหลักการเขียนนิทาน คือ ผู้เรื่องให้สมจริง มีความเป็นสากล ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้จากการอ่านนิทานนั้นๆ ทำให้เกิดความประทับใจ และสามารถจดจำได้แม้จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว นอกจากนั้นก็จะต้องพิจารณาเกี่ยวกับการใช้ภาษา ภาพ ตัวอักษร ขนาดของรูปเล่มที่เหมาะสมกับเด็กด้วย

2.4.2 เทคนิคและวิธีการสร้างภาพสามมิติ

1) เทคนิคการสร้างภาพสามมิติ

เทคนิคการสร้างภาพสามมิติ หรือ ป๊อปอัพ หรือภาพแบบตัดเจาะเพราะใช้วิธีการตัดเจาะภาพตัวละคร หรือฉากที่ต้องการเน้นให้โดดเด่นแล้วยกภาพให้สูงขึ้นกว่าพื้นระนาบของกระดาษ โดยส่วนที่ตัดเจาะนั้น บางส่วนยังเชื่อมติดอยู่กับพื้นกระดาษหน้าหนังสือ จึงเกิดเป็นภาพสามมิติ มีความลึก มีแสงเงา และทำให้เกิดระยะของภาพ (ผดุง พรหมมูล, 2547:188-189)

การสร้างงานภาพสามมิติจากกระดาษมีหลักทฤษฎีง่ายๆ ในการสร้างเพียง 3 ทฤษฎี โดยมีรายละเอียด ดังนี้ (วิริยะ สิริสิงห์, 2545:50-79)

1. ทฤษฎีตัว V จะเป็นการพับชิ้นกระดาษที่เป็นฐานของงานตรงกึ่งกลางเป็นรูปตัว V และตัวชิ้นวัตถุที่จะโชว์ก็พับเป็นตัว V ตรงกึ่งกลาง โดยต้องทำส่วนสำหรับทากาวเพื่อยึดกับชิ้นฐานของงาน

2. ทฤษฎีพับแบบขนาน เมื่อเปิดขึ้นชิ้นอัฟก็จะขยับมาตั้งฉาก 90 องศา กับชิ้นฐานโดยชิ้นอัฟจะมีการพับให้ตัวชิ้นอัฟขนานไปกับตัวชิ้นฐาน โดยมีส่วนที่ใช้สำหรับทากาวเพื่อยึดกับฐานทั้งซ้ายและขวา

3. ทฤษฎีพับมุม 45 องศา เป็นการพับโดยทำวัตถุที่จะโซว์เป็น 2 ชั้น มีส่วนปลายที่จะชนกันตรงกลางไว้ ทากาวติดบนชิ้นฐานรองซึ่งเป็นฐานรองที่พับแบบขนานแล้วนำไปผนึกลงบนชิ้นฐานจริง ที่ใช้พลิกเปิดอีกที

2) วิธีการสร้างภาพสามมิติ

(1) เครื่องมือที่ใช้ในการประดิษฐ์ มีดังนี้

- ก. กระดาษ สีขาว
- ข. ไม้บรรทัดเหล็ก
- ค. ไม้
- ง. กรรไกร
- จ. ดินสอดำ
- ฉ. ยางลบดินสอดำ
- ช. คัทเตอร์
- ซ. กาว
- ฅ. สติกเกอร์
- ญ. กระดาษหนังไก่
- ฎ. กาวเยื่อไม้

(2) วิธีการสร้างภาพสามมิติ มีดังนี้

- ก. เตรียมกระดาษกว้าง 56X76 เซนติเมตร
- ข. พับกระดาษแบ่งครึ่ง
- ค. ตัดกระดาษออกเป็นสองส่วนเท่าๆ กัน
- ง. จะได้กระดาษออกเป็นสองชิ้น
- จ. แล้วนำกระดาษที่ตัดเรียบร้อยแล้วนำมาพับครึ่ง
- ฉ. ตัดออกมาเป็นสองชิ้นเท่าๆ กัน
- ช. นำกระดาษมาพับครึ่ง
- ซ. จะได้กระดาษ คือ กว้าง 19X28 เซนติเมตร
- ฅ. นำกระดาษที่พับไว้มาวัดจากขอบกระดาษเข้าไป 2 นิ้ว และลงไป

อีก 2 นิ้วทั้งสองด้าน

ญ. แล้วใช้กรรไกรตัดเข้าไปด้านตามที่วัดไว้ คือเข้าไป 2 นิ้ว ทั้งสองด้าน

- ฎ. แล้วคลี่กระดาษออกมาพับให้เป็นชั้นบันไดใหญ่สำหรับทำฐาน
- ฏ. จากนั้นพับกระดาษที่ขีดไว้เข้าไปด้านใน
- ฐ. แล้วขีดเข้าไปด้านในอีก 1 นิ้วลงไปอีก 1 นิ้วทั้งสองด้าน
- ฑ. ตัดลงไป 1 นิ้ว ตามที่ขีดไว้ทั้งสองด้านให้เท่ากัน
- ฒ. เมื่อตัดทั้งสองด้านเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็ให้พับเข้าตามรอยที่ตัดไว้
ทั้งสองด้านเป็นชั้นบันไดเล็กอีกชั้นหนึ่งทั้งสองด้านเพื่อใช้เป็นฐาน
- ณ. เมื่อทำชั้นบันไดเสร็จเรียบร้อยแล้วก็ให้พับเข้าไปด้านใน
- ด. เสร็จเรียบร้อยแล้ว ต่อไปเป็นขั้นตอนของการวาดรูปตามเนื้อหาที่เรา
คิดไว้
- ต. เมื่อวาดรูปเสร็จแล้ว ขั้นตอนของการลงสี
- ถ. เมื่อลงสีเสร็จเรียบร้อยแล้ว นำสติ๊กเกอร์มาติดลงบนภาพโดยใช้
ความระมัดระวังในการทำ
- ท. ขั้นตอนการตัดรูปที่ต้องการให้โดดเด่นนำมาติดลงบนภาพแล้ว
นำไปติดลงบนกระดาษหนึ่งใก
- ธ. แล้วนำสติ๊กเกอร์มาติดลงบนรูปที่ต้องการให้โดดเด่น
- น. แล้วตัดตามรอยรูป
- บ. ขั้นตอนการทำหน้าปก เมื่อทำหน้าปกเสร็จแล้ว ให้ติดสติ๊กเกอร์ลง
บนหน้าปกให้สวยงาม
- ป. ขั้นตอนนี้คือ การติดกาวเยื่อไม้ที่ด้านหลังของภาพเพื่อทำปกหน้า
และปกหลัง
- ผ. ติดหน้าปกลงไปและตกแต่งปกหลังให้สวยงาม
- ฝ. นำรูปภาพที่เตรียมไว้มาติดลงบนชั้นบันไดแต่ละชั้น
- พ. เสร็จเรียบร้อยแล้ว
- (3) ข้อควรระวังในการทำภาพสามมิติด้วยกระดาษ ควรคำนึงถึงปัจจัย
ต่างๆ ในการทำดังนี้
- วิราภรณ์ ปนาทกุล (2534: 14 อ้างถึงใน รติรัตน์ แก้วแบน 2551: 38)
1. ความประณีต ศิลปะกระดาษเป็นงานฝีมือจึงต้องประณีต
ละเอียดลออ กับงานทุกขั้นตอน ไม่มองข้ามในส่วนที่เล็กน้อย มีสมาธิและตั้งใจประดิษฐ์งานด้วยความ
รักในงานศิลปะ
  2. การเก็บรักษากระดาษต้องเก็บไว้อย่างเป็นระเบียบเพื่อให้กระดาษ
ไม่ยับย่นมีรอย นอกจากนั้นยังต้องรักษาไม่ให้กระดาษชื้นและระวังแมลงกัดแทะด้วย

3. ความสะอาด นับว่าสำคัญมากต้องล้างมือ และเช็ดมือ ให้สะอาด ขณะที่ทำเสมอโดยใช้ผ้าขนหนูผืนเล็กบีบน้ำให้หมาดวางไว้ที่ถ้วย หรือชาม หมั่นนำมาเช็ดมือบริเวณที่ทำงาน กระจกและอุปกรณ์ให้สะอาดอยู่เสมอ ควรหาภาชนะที่จะทิ้งเศษกระจกไว้ กระจกที่ไม่ใช้แล้ว ควรจัดทิ้งเศษกระจกที่ไม่ใช้แล้ว ควรจัดทิ้งเป็นระยะๆ ขณะที่ทำไม่เช่นนั้นจะปะปนกับแบบที่ตัดไว้เป็นชิ้นๆ ทำให้ยุ่งยากในการค้นหา

4. อุปกรณ์ นอกจากความสะอาดแล้ว อุปกรณ์ เช่น กรรไกร มีด ควรหมั่นดูแลให้คมพร้อมใช้งานเสมอ กรรไกรและมีดตัดกระจกถ้าไม่คมแล้วลักษณะงานที่ตัดออกมาจะเป็นรอยขุย กลีบไม่คม จะลดความสวยประณีตลง

5. ขนาดกระจก เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงเสมอ ในการวัด กระจกหรือวางตำแหน่งต่างๆ ของงาน เพราะหากผิดเพียงงานที่ได้ก็จะผิดรูปร่าง

6. การตัดกระจก ตัดหรือเจาะภาพตัวละคร หรือฉากที่ต้องการเน้นให้โดดเด่นแล้ว ยกภาพให้สูงขึ้นกว่าพื้นระนาบของกระจก โดยส่วนที่ตัดเจาะนั้น บางส่วนยังเชื่อมติดอยู่กับพื้นกระจกหน้าหนังสือจึงเกิดเป็นภาพสามมิติ มีความตื้นลึก มีแสงเงา และทำให้เกิดระยะของภาพ

7. การฝีมือ การสร้างสรรค์งานใหม่ๆ ควรเปิดโอกาสให้ผู้อื่นแนะนำติชมผลงานเพื่อให้เกิดแนวคิดหลากหลาย ในระยะแรกแม้ผลงานออกมาจะไม่ดีมากนัก อย่าได้ท้อถอย หมั่นฝึกฝนเพื่อทำให้เกิดทักษะ และความคิดสร้างสรรค์ต่อไป

(4) ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

บางครั้งถึงแม้จะปฏิบัติตามคำแนะนำทุกอย่าง ผลงานที่ประดิษฐ์ออกมาได้ ไม่ได้ตั้งใจและบางทีก็ทำไม่ได้ตามคำแนะนำ ปัญหาที่มักพบคือ

1. ปิดภาพกางออกชิ้นงานที่ฝืนใจไว้ เอียง หรือล้ม เมื่อเปิดภาพเก็บ ถ้าเป็นเช่นนั้น จะต้อง

1) ตรวจสอบความยาวและมุมของชิ้นอ็อปว่าถูกต้องตามข้อแนะนำหรือไม่

2) ตรวจสอบแนวเส้นที่ขนานกันว่า ขนานกันจริงหรือเปล่า

2. ชิ้นอ็อปเมื่อเปิดภาพออกแล้วผิด หรือเกิดการแขวนค้ำงไม่ยอมหุบลงในตำแหน่งเดิมเมื่อเปิดภาพออก ถ้าเป็นอย่างนั้นต้อง

1) ตรวจสอบว่ารอยพับชิ้นหรือพับลงนั้นได้พับหรือเปล่า

2) กาวที่ใช้ฝืนใจ อาจซึมออกมาติดชิ้นอื่น

3) ชิ้นฐานใช้กระจกบางเกินไป และไม่หยุ่่นไปตามลักษณะงาน

สรุปได้ว่า การสร้างภาพสามมิติมีเทคนิคและวิธีการทำหลายขั้นตอน ผู้สร้างจะต้องมีความรู้และความเข้าใจในการทำ มีความประณีต มีความคิดสร้างสรรค์ในงานศิลปะ ภาพสามมิติจึงจะน่าสนใจเหมาะที่จะใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนต่อไป

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การสร้างนิทานภาพสามมิติสำหรับเด็กปฐมวัยจะต้องมีเนื้อหาเข้าใจง่าย ให้ความรู้ ความเพลิดเพลิน และเสริมสร้างจินตนาการให้กับเด็ก ในส่วนประกอบต่างๆ ของนิทานภาพสามมิติ เช่น ภาพตัวละครหรือฉากที่ต้องการให้โดดเด่นเมื่อเปิดนิทานจะมีภาพตัวละครนั้น ยืนหรือขยายออกมา เป็นลักษณะภาพสามมิติ มีสีสัน ดึงดูดความสนใจแก่เด็ก รูปเล่มกะทัดรัด และควรเป็นปกแข็ง เพื่อให้เกิดความทนทาน และตัวหนังสือควรมีขนาดใหญ่พอเหมาะกับวัยของเด็ก

2.5 การจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ

2.5.1 การจัดกิจกรรมการเล่านิทาน

การจัดกิจกรรมการเล่านิทานมีหลายรูปแบบ ได้มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลายท่านดังนี้

กุสุยา ต้นติผลาชีวะ (2541: 12-14) ได้กล่าวถึงรูปแบบการเล่านิทานไว้ดังต่อไปนี้

1. การเล่านิทานปากเปล่า เป็นการเล่าที่อาศัยคำพูดและน้ำเสียงของผู้เล่า ไม่มีการใช้สื่อประกอบการเล่า การเล่านิทานแบบนี้ต้องใช้ศิลปะในการพูด และการเล่าที่ใจจดใจจ่อ การเล่านิทานปากเปล่านั้นอาจให้เด็กเล่าเอง ผู้ใหญ่เล่าบ้าง หรือช่วยกันเล่า ไม่ควรเล่าเกิน 15 นาที

2. การเล่านิทานประกอบท่าทาง การเล่านิทานแบบนี้เป็นการเล่านิทานที่มีชีวิตชีวามากกว่าการเล่านิทานปากเปล่า เพราะเด็กสามารถติดตามเรื่องที่เล่าได้และจินตนาการเป็นรูปธรรมมากขึ้น ตามท่าทางของผู้เล่า สนุกสนานมากขึ้นเพราะเห็นภาพพจน์ของเรื่องที่เล่า ท่าทางที่ใช้ประกอบการเล่านิทานอาจเป็น ท่าทางของผู้เล่า ท่าทางการแสดงร่วมของเด็ก ได้แก่ การทำหน้าตา การแสดงท่าทางกาย หรือการเล่นนิ้วมือประกอบการเล่า

3. การเล่านิทานประกอบภาพ ภาพที่ใช้ในการเล่านิทานมีหลายชนิด มีทั้งภาพถ่ายจริง ภาพโปสเตอร์ ภาพจากหนังสือ ภาพวาด ภาพสไลด์ ภาพเคลื่อนไหว หรือภาพฉาย การมีภาพสวยๆ มาประกอบการเล่านิทาน จะดึงดูดใจเด็กและสร้างจินตนาการอันบันเจิดให้แก่เด็กมาก โดยเฉพาะภาพการ์ตูนที่เคลื่อนไหวตามลำดับภาพ จะดึงดูดใจเด็กให้ติดตามเรื่องราวด้วยความอยากรู้ เด็กจะสนุกมากขึ้นถ้าในขณะที่ฟังเรื่องและดูภาพนั้นผู้เล่ากระตุ้นให้เด็กให้เด็กแสดงความคิดเห็น และร่วมสร้างจินตนาการให้กับนิทานที่เล่า

4. การเล่านิทานประกอบเสียง ได้แก่เสียงเพลง เสียงดนตรี แอบบันทิกเสียงต่างๆ สามารถนำมาประกอบการเล่านิทานได้ จุดประสงค์เพื่อสร้างบรรยากาศเพื่อกระตุ้นเร้าให้เกิด

ความตื่นตันทันอยากติดตาม นอกจากการใช้เสียงเพลง เสียงดนตรีแล้ว ในการเล่านิทานเราอาจใช้เสียงเด็กมาประกอบการเล่าได้ ตัวอย่างเช่น เมื่อเล่าถึงรถไฟวิ่งผู้เล่าอาจจะชักชวนให้เด็กๆ ที่ฟังร่วมทำเสียง รถไฟวิ่ง ประกอบการเล่า ซึ่งทำให้บรรยากาศการฟังนิทานสนุกสนานไปอีกแบบ

5. การเล่านิทานประกอบอุปกรณ์ หรือสิ่งประดิษฐ์ที่มีอยู่ หรือผู้เล่าจัดทำขึ้น เช่น หน้ากากตัวแสดงในนิทาน อุปกรณ์สามารถทำให้เด็กสนุกสนานตื่นตาไปกับนิทานที่เล่าได้เป็นอย่างดี สร้างความสนใจในการฟังนิทานให้แก่เด็กมากกว่ารูปแบบอื่นๆ

พงษ์จันทร์ อยู่เป็นสุข (2525: 27 อ้างถึงใน ปราณีรัตน์ พยัคฆบุตร 2551: 19) ได้เสนอแนะรูปแบบการเล่าที่น่าสนใจดังนี้

1. การเล่าโดยไม่ใช้อุปกรณ์ใดๆ เลยแต่ใช้เสียงประกอบการเล่าที่น่าสนใจ
  2. การเล่าโดยใช้ภาพประกอบขณะเล่า
  3. การเล่าโดยแสดงท่าทางประกอบตามตัวละครในเรื่อง
  4. การเล่าโดยแสดงหุ่นประกอบการเล่า โดยใช้หุ่นประกอบตัวละคร ตามเนื้อเรื่อง
- เรื่องที่เล่าอาจเป็นหุ่นนิ้วมือ หุ่นกระบอก หุ่นเงา เป็นต้น

ฉวีวรรณ กินาวงศ์ (2526: 121-122 อ้างถึงใน ปราณีรัตน์ พยัคฆบุตร 2551: 19) ได้เสนอแนะถึงรูปแบบของการเล่านิทาน ดังนี้

1. การอ่านจากหนังสือนิทาน
2. การใส่หน้ากากหรือแสดงตัวละครในเรื่องโดยคาดไว้บนศีรษะคนเดียวอาจแสดงได้หลายๆ บทโดยเปลี่ยนหน้ากากและเปลี่ยนเสียงไปตามตัวละครนั้นๆ
3. การเล่าโดยใช้เสียงประกอบผู้เล่าจะใช้เสียงเพลงหรือเสียงดนตรีประกอบ จะช่วยให้เรื่องสนุกสนานหรือน่าตื่นตันทันขึ้น
4. การเล่าโดยใช้นิทานที่ครูอาจจะสร้างขึ้นหรือซื้อ
5. การเล่าโดยการฉายสไลด์ประกอบ
6. การเล่านิทานโดยการเล่นนิ้วมือใช้สำหรับนิทานเรื่องสั้นๆ หรือกลอนสั้นๆ โดยเด็กได้มีโอกาสร่วมกิจกรรม

7. การเล่านิทานประเภทหุ่นต่างๆ เช่น หุ่นมือ หุ่นเชิด ฯลฯ

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเล่านิทานมีหลายวิธี ผู้วิจัยสนใจการเล่านิทานประกอบภาพเพราะเป็นสิ่งที่เด็กสนใจและอยากรู้ เด็กทุกคนชอบนิทานภาพ และยังเป็นนิทานภาพสามมิติด้วยแล้ว เด็กยิ่งสนใจมีความสุขและสนุก เขาได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ โดยที่ไม่รู้ตัวทั้งทางภาษา ศิลปะ วัฒนธรรม ความรู้รอบตัว และความคิดจินตนาการ ทั้งยังส่งเสริมนิสัยการอ่านให้เกิดขึ้นทีละเล็กทีละน้อย จนกระทั่งเป็นนักการอ่านโดยไม่รู้ตัว การจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิตินำไปสู่การส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษา โดยยึดเด็กเป็นศูนย์กลางเปิดโอกาสให้เด็กได้เป็นอิสระ

2.5.2 คุณค่าของภาพสามมิติ

การนำภาพสามมิติมาใช้ร่วมกับการเล่านิทาน ก็เนื่องมาจากคุณค่าของภาพสามมิติในแง่ต่างๆ ซึ่งมีผู้กล่าวถึงคุณค่าของภาพสามมิติไว้ดังนี้

วริยะ สิริสิงห์ (2536: 7 อ้างถึงใน ราตรี ไตรภริมย์ 2548: 44) กล่าวว่า ภาพยนตร์ระดับนอกจากเป็นเสน่ห์เรียกความสนใจไ้ดียิ่ง ยังใช้สื่อสารบอกความหมายกับผู้ดูได้กระจ่างยิ่งขึ้น และเมื่อนำไปใช้กับหนังสือ หนังสือนั้นจะเป็นเหมือนของเล่นมากยิ่งขึ้นด้วย เหมาะสมกับเด็กเล็กใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นนิสัยรักการอ่าน นอกจากนี้หนังสือภาพระดับยังใช้เป็นตัวแบบเพื่อให้เด็กมีการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ดีแบบหนึ่ง

จอห์นสัน (Johnston อ้างถึงใน ภณิดา จันทรส่อง 2541: 36) กล่าวถึงคุณค่าของภาพระดับว่า เป็นการออกแบบให้ได้รูปทรงและดึงดูดความสนใจตั้งใจ ได้รวดเร็วกว่าการดูภาพพื้นผิวธรรมดา

สุธีรา สมานนุหัตต์ (2544: 30) ได้ศึกษาในเรื่องนี้และสรุปได้ว่า คุณค่าของภาพสามมิติมีคุณค่าหลายด้าน ช่วยทำให้สิ่งที่เป็นนามธรรมเป็นรูปธรรมมากขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนได้สนุกสนาน ในการเรียนการอ่านเกิดความคิดสร้างสรรค์ กระตุ้นความสนใจในการเรียน คุณค่าเหล่านี้คือปัจจัยที่สำคัญที่จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จ

วิราภรณ์ ปนาทกุล (2536: 16-18 อ้างถึงใน ราตรี ไตรภริมย์ 2548: 45) ได้อธิบายถึงคุณค่าภาพสามมิติเป็นงานศิลปะ งานกระดาษที่จะใช้ประโยชน์และคุณค่าในการฝึกทักษะ ฝึกความคิดสร้างสรรค์และสามารถสร้างจินตนาการมากมาย ซึ่งการนำภาพสามมิติไปประกอบหนังสือ เด็กต้องตัดส่วนประกอบต่างๆ ให้กางออกมากกว่าการทำบัตรอวยพร เพื่อสะดวกในการอ่าน คำที่ใช้ในหนังสือควรเป็นคำง่ายๆ เนื้อเรื่องไม่ซับซ้อน เพราะสามารถสื่อด้วยภาพ และควรมีสีสันที่สวยงาม

คณิต นิจจรัสกุล (2534: 5 อ้างถึงใน ราตรี ไตรภริมย์ 2548: 44) กล่าวถึงคุณค่าภาพสามมิติว่าการสร้างสรรค์ภาพประกอบสามมิติสำหรับเด็กและเยาวชน เป็นการดึงดูดความสนใจผู้อ่าน นอกจากจะใช้สายตามองภาพเพียงอย่างเดียว แต่หนังสือภาพประกอบสามมิติ สามารถทำให้ผู้อ่านได้ปฏิสัมพันธ์ร่วมขณะได้ศึกษา

1. ทำให้เกิดการตื่นตัวในการอ่านอย่างชัดเจนของนักเรียน ตั้งแต่ระดับอนุบาลไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัย
2. ทำให้เกิดความตื่นเต้น ตื่นตัวในการฝึกทักษะการฟัง การพูดโดยการเล่า
3. ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์เรื่องราวเป็นหนังสือภาพสามมิติประกอบการเล่าเรื่อง โดยให้นักเรียนเป็นผู้ผลิตมาใช้ประกอบการเรียนการสอน

การผลิตภาพสามมิติโดยใช้เทคนิคประติมากรรม ในต่างประเทศได้มีสื่อออกมาในรูปแบบของงานประติมากรรมกระดาษอย่างแพร่หลาย จนถึงขั้นตั้งสถาบันการสอนของงานประติมากรรมกระดาษโดยเฉพาะ ส่วนในประเทศไทยงานประติมากรรมกระดาษได้เข้ามามีบทบาทในธุรกิจสิ่งพิมพ์ต่างๆ ภาพประกอบในหนังสือต่าง ๆ รวมทั้งภาพการ์ตูนยิปเซอร์ต่าง ๆ ฉัญญา ศรีเอม (2538: 17 อ้างถึงใน ราตรี ไตรภิมย์ 2548: 46) ด้วยเหตุผลและคุณสมบัติดังกล่าวของภาพสามมิติ ผู้วิจัยมีความสนใจจะนำสื่อภาพสามมิติมาผลิตสื่อสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อดึงดูดให้ผู้เรียน มีความสนใจและเข้าใจเนื้อหาตรงกันโดยในส่วนประกอบต่างๆ ของนิทานภาพสามมิติ เช่น ภาพตัวละครหรือฉากที่ต้องการให้โดดเด่นเมื่อเปิดนิทาน จะมีภาพ ตัวละครนั้น ยื่นหรือขยายออกมาเป็นลักษณะภาพสามมิติ มีสีสัน ดึงดูดความสนใจแก่เด็ก รูปเล่มกะทัดรัด และควรเป็นปกแข็ง เพื่อให้เกิดความทนทาน และตัวหนังสือควรมีขนาดใหญ่พอเหมาะกับวัยของเด็ก

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบภาพสามมิติ เป็นการเล่านิทานโดยใช้นิทานภาพสามมิติประกอบการเล่า ขณะที่เล่าครูเปิดโอกาสให้เด็กนักเรียนได้ใช้ความคิดและมีการแสดงออกทางภาษาอย่างอิสระ ในสภาพการณ์ที่เป็นจริง เด็กนักเรียนได้ลงมือเล่าด้วยตนเองเป็นกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมทั้งการพูดและการฟัง และเป็นการตอบสนองความต้องการอย่างเป็นอิสระ

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพสามมิติ

ธีราพร กุลนันทน์ (2536: 64-65 อ้างถึงใน สุรพงษ์ แก่นอากาศ 2547: 26-29) ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาผลของการใช้หนังสือภาพประกอบและหนังสือภาพสามมิติ ในการพัฒนาความรู้เรื่องยาเสพติดสำหรับเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยปรากฏว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์หนังสือภาพสามมิติ เพื่อพัฒนาความรู้เรื่องยาเสพติด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่เด็กทั้ง 2 กลุ่มมีความรู้เรื่องยาเสพติด หลังการจัดประสบการณ์สูงขึ้นกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่าเด็กปฐมวัยให้ความสนใจต่อบทเรียนตลอดเวลา และเด็กมีการเรียนรู้แบบเทียบเคียงตัวละครในเรื่อง

นิภาพรรณ กลาง (2551: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง การใช้หนังสือนิทานภาพสามมิติประกอบการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการด้านสติปัญญา ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า 1) หนังสือนิทานภาพสามมิติประกอบการเรียนรู้ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.40/85.42 2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของหนังสือนิทานภาพสามมิติประกอบการเรียนรู้ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 เท่ากับ .7426 แสดงว่า เด็กมีคะแนนพัฒนาการสติปัญญาเพิ่มขึ้นร้อยละ 74.26 2) เด็กมีความพึงพอใจต่อหนังสือนิทานภาพสามมิติประกอบการเรียนรู้ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยส่วนรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือข้อที่ 4 เนื้อเรื่องสนุกสนาน ชวนอ่าน รองลงมาคือข้อที่ 3 ภาพประกอบ

สวยงามสื่อความชัดเจน และข้อ 5 ให้ความรู้และบันเทิง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ข้อที่ 1 ความเหมาะสมขนาดและลักษณะรูปเล่ม

อรรถัย บุญเที่ยง (2555: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่องผลการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์งานกระดาษแบบสามมิติที่มีผลต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์งานกระดาษแบบสามมิติมีคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และมีการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กทุกด้านไปในทางบวกและมีทิศทางเดียวกัน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย เป็นการเล่านิทานโดยใช้นิทานภาพสามมิติกระตุ้นให้เด็กสนใจ ขณะที่ครูจัดกิจกรรมครูเปิดโอกาสให้เด็กนักเรียนได้ใช้ความคิดและ มีการแสดงออกทางภาษาอย่างอิสระ ในสภาพการณ์ที่เป็นจริง ครูเปิดโอกาสให้เด็กได้เล่านิทานด้วยตนเองและเล่านิทานต่อจากครู เป็นกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมทั้งการพูดและการฟัง และเป็นการตอบสนองความต้องการเป็นอิสระทำให้เด็กเกิดความเพลิดเพลิน มีความสุข สนุกสนาน และยังช่วยพัฒนาการทางภาษาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพูดของเด็ก และนิทานภาพสามมิติ ก็ยังสร้างความสนใจ และจูงใจให้เด็กมีนิสัยรักการอ่านสูงขึ้นด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องผลการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบภาพสามมิติที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านกุดเสถียร จังหวัดยโสธร เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนและหลังการจัดกิจกรรม (One Group Pretest Design) ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นเด็กปฐมวัย ชาย-หญิง อายุระหว่าง 5-6 ปี เรียนอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกุดเสถียร จังหวัดยโสธร

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ เด็กชาย-หญิง อายุระหว่าง 5-6 ปี จำนวน 15 คน ที่เรียนอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านกุดเสถียร จังหวัดยโสธร ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือ 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรม และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดความสามารถทางการพูด ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรมครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1.1 นิทานภาพสามมิติ มีจำนวน 4 เรื่อง ดังนี้

- 1) เรื่องพรจากนางฟ้า
- 2) เรื่องของวิเศษ
- 3) เรื่องเสื้อใหม่ของป๊อ
- 4) เรื่องขอบคุณครับจากหมिन้อย

2.1.2 คู่มือการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบภาพสามมิติ

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความสามารถทางการพูด คือ แบบวัดความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย เป็นแบบทดสอบชนิดรูปภาพ จำนวน 3 ชุด

3. การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรม คือ

3.1.1 การสร้างนิทานภาพสามมิติ มีวิธีดำเนินการสร้างดังนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546
- 2) ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ และคู่มือการจัดการเรียนรู้ชั้นอนุบาลปีที่ 2 เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานและสาระการเรียนรู้
- 3) วิเคราะห์มาตรฐาน เนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้เพื่อกำหนดเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

4) ศึกษาหลักการ แนวคิดในการสร้างนิทานภาพสามมิติ

5) สร้างนิทานภาพสามมิติ ตามเนื้อหา กรอบที่กำหนด 4 เรื่อง ผู้วิจัยต้องการสร้างนิทานภาพสามมิติเพื่อใช้เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา มาเรียบเรียงเพื่อให้มีความเหมาะสมกับเด็กปฐมวัย โดยดำเนินการตามขั้นตอนการสร้างนิทานภาพสามมิติดังนี้

(1) กำหนดวัตถุประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหา ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของนิทานคือต้องการให้เด็กปฐมวัยมีความสามารถทางการพูดคำศัพท์ พูดแต่งประโยค และพูดเล่าเรื่องได้เหมาะสมกับวัย เป็นนิทานภาพสามมิติได้ 4 เรื่องคือ

ก. พรจากนางฟ้าจากเค้าโครงเรื่องเดิมของ สุทธาสินี สุวุฒโฑ จากเรื่องเรามาแบ่งกันนะ และได้เปลี่ยนชื่อเรื่องเพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาในนิทานมากยิ่งขึ้น

ข. ของวิเศษเค้าโครงเรื่องเดิมของ จิตพาชื่น มุสิกานนท์ จากเรื่องใครนะจะเก็บได้ และพัชรี มีสุคนธ์ จากเรื่องใครนะจะเก็บได้ และได้เปลี่ยนชื่อเรื่องเพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาในนิทานมากยิ่งขึ้น

ค. เสื้อใหม่ของบีบีเค้าโครงเรื่องเดิมของ วรมน โรจนารุณ จากเรื่องเสื้อใหม่ของบีบี

ง. ขอบคุณครับจากหมिन้อย เค้าโครงเรื่องเดิมของ ชาญศิลป์ กิตติโชติพาณิชย์ จากเรื่องขอบคุณครับจากหมिन้อย

(2) การกำหนดโครงเรื่องเนื้อหาในนิทานภาพสามมิติ ให้เข้าใจง่าย ให้ความรู้สนุกเพลิดเพลิน และเสริมสร้างจินตนาการให้กับเด็ก ภาพตัวละครหรือฉากที่โดดเด่น เมื่อเปิดนิทานภาพตัวละครหรือฉากนั้น จะยื่นหรือขยายออกมาเป็นลักษณะสามมิติ มีสีสันดึงดูดความสนใจแก่เด็กกลุ่มเล็กเหมาะกับเด็กปฐมวัยแข็งแรงทนทาน จำนวน 4 เรื่องได้แก่

ก. ของวิเศษ สารสำคัญของเรื่อง หมिन้อยและแมวน้อยได้รับพรจากนางฟ้าตัวละคร 1 ข้อ เขาขอให้สวนส้มของเขามีส้มมากมายเต็มสวน หมिन้อยนำผลไม้ไปแบ่งให้เพื่อนบ้านทำให้หมिन้อยมีเพื่อนมากมาย ส่วนแมวน้อยคิดจะเอาไปขายทำให้แมวน้อยไม่มีเพื่อน หมिन้อยมีความสุขที่ได้แบ่งส้มให้กับเพื่อนบ้าน ส่วนแมวน้อยมีความทุกข์ ต่อมาหมिन้อยยังแบ่งส้มของเขาให้กับแมวน้อย ทำให้แมวน้อยดีใจและรู้สึกผิดที่ตนเองเป็นคนเห็นแก่ตัว แมวน้อยคิดได้รู้จักแบ่งปันช่วยเหลือเพื่อนบ้าน ทำให้แมวน้อยมีเพื่อนมากมายและมีความสุข

ข. ของวิเศษ สารสำคัญของเรื่องเจ้าป่าไม่สบายเป็นโรคประหลาดรักษาไม่หายต้องหาของวิเศษ 3 อย่างมารักษาถึงจะหาย สัตว์ทุกตัวจึงร่วมแรงออกหาของวิเศษมารักษา เจ้าป่าแต่ของวิเศษแต่ละอย่างนั้นหายากมาก ต้องใช้ความสามารถพิเศษของสัตว์แต่ละตัว และใช้ความสามัคคีของสัตว์ทั้งหลาย จึงจะสามารถหาของวิเศษมารักษาเจ้าป่าได้ เมื่อได้ของวิเศษมาครบแล้ว สัตว์ทั้งหลายก็เอามารักษาเจ้าป่า พอเจ้าป่าหายเจ้าป่าซึ่งในน้ำใจของสัตว์ทั้งหลายและสัญญาว่าจะปกป้องป่าให้สงบสุขตลอดไป

ค. เสื้อใหม่ของปippi สารสำคัญของเรื่อง ปippiเป็นไดโนเสาร์ที่น่าสงสารใส่เสื้อเก่ามีโคลนเลอะไปทั่ว สัตว์ทุกตัวเห็นแล้วสงสารอยากให้ปippiได้เสื้อใหม่จึงไปเอาเสื้อของตนมาให้ปippi ปippiรับไว้แล้วกล่าวขอบคุณ แต่เสื้อของสัตว์ทุกตัวปippiใส่ไม่พอดีตัว สุดท้ายสัตว์ทุกตัว ก็ตัดสินใจตัดเสื้อใหม่ที่พอดีกับตัวให้กับปippi ปippiขอบคุณเหมือนกับทุกครั้งแต่ครั้งนี้ปippiยิ้มอย่างพอใจ

ง. ขอขอบคุณรับจากหมिन้อย สารสำคัญของเรื่อง หมिन้อยไม่สบายพอกับแม่หมี่ให้พ่อกกระสาไปตามคุณลุงหอมมาดูอาการ และไปบอกคุณครูและเพื่อนๆ ที่โรงเรียนเรื่องลาป่วย พอทุกคนทราบข่าวก็พากันมาเยี่ยมหมिन้อย และให้กำลังใจให้หายป่วยเร็วๆ พอหมिन้อยหายป่วยก็ทำการ์ดขอบคุณทุกคนที่มาดูแลและเยี่ยมให้กำลังใจหมिन้อย

(3) ผู้วิจัยเรียบเรียงต้นฉบับตามโครงเรื่องที่วางไว้

(4) ขึ้นทบทวนและปรับปรุงต้นฉบับตามที่วางแผนไว้ ทั้ง 4 เรื่อง ผู้วิจัยได้ปรับปรุงต้นฉบับนิทานภาพสามมิติด้วยตนเอง โดยการอ่านทบทวนเนื้อหาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ตรวจสอบการใช้ภาษา ตรวจสอบว่าสอดคล้องกับชื่อเรื่องที่ตั้งไว้หรือไม่ แล้วปรับปรุงในส่วนที่บกพร่อง จนมั่นใจว่านิทานภาพสามมิติเหล่านี้ สามารถนำไปใช้ประกอบการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัยได้จากนั้นผู้วิจัยได้นำนิทานภาพสามมิติวิจัยฉบับร่าง ที่ปรับปรุงด้วยตนเองแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

(5) ดำเนินการสร้างนิทานภาพสามมิติ ทั้ง 4 เรื่อง

(6) นำนิทานภาพสามมิติ ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านตรวจ และแก้ไขปรับปรุงตามที่คุณผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะ คือ ควรสร้างหนังสือนิทานให้มีความแข็งแรง ทนทาน ไม่ฉีกหรือขาดง่าย มีสีสันสดใส เหมาะกับวัยของเด็กปฐมวัย โดยเน้นที่ตัวละครป๊อปอัฟ

(7) นำนิทานภาพสามมิติที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปจัดกิจกรรมกับเด็กนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนเพียงหลวง 9 อำเภอชานุมาน จังหวัดอำนาจเจริญ ที่ไม่ใช่เด็กนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน เพื่อดูความเหมาะสมของเวลา ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม โดยใช้คู่กันกับคู่มือ การจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ

(8) นำนิทานภาพสามมิติที่จัดกิจกรรมแล้วมาปรับปรุง คือนำหนังสือนิทานไปสร้างเพิ่มความแข็งแรง ทนทาน ไม่ฉีกหรือขาดง่าย

(9) นำไปจัดกิจกรรมภาคสนามกับเด็กนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านกุดเสถียร จังหวัดยโสธร จำนวน 15 คน ที่เป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.1.2 การสร้างคู่มือการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ มีลำดับขั้นตอนการสร้าง และหาคุณภาพ ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546

2) ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ แนวทาง การส่งเสริมความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย และกำหนดเป็นขั้นตอนการเล่านิทาน ดังแสดงในตาราง 3.1

3) นำความรู้ที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์ เพื่อกำหนดรายละเอียดของคู่มือ และแนวทางการเขียน จัดทำคู่มือการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

(1) หลักการและเหตุผล

(2) จุดประสงค์การเรียนรู้

(3) หลักการจัดกิจกรรม

(4) ลักษณะของการจัดกิจกรรม เป็นการกำหนดขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ

ตารางที่ 3.1 สรุปขั้นตอนการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ

การเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ	แนวทางการส่งเสริมความสามารถทางการพูด	ขั้นตอนการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติที่ส่งเสริมความสามารถทางการพูด
1. สร้างบรรยากาศให้เด็กสนใจในการฟังนิทานภาพสามมิติ	1. ครูควรสนับสนุนส่งเสริมกระตุ้นให้เด็กมีพัฒนาการพูดที่ดีขึ้นโดยการจัด	ขั้นตอนที่ 1 จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนให้เด็กมีความสบายใจ มั่นใจและไวใจในตัวครู
2. ขณะเล่านิทานเปิดโอกาสให้เด็กได้สนทนา พูดคุย ซักถามและแสดงความคิดเห็น	สภาพแวดล้อมโดยเปิดโอกาสให้เด็กได้พูดคุยและเล่าเรื่องในสิ่งที่ตนสนใจ	ขั้นตอนที่ 2 ครูเล่านิทานโดยใช้นิทานภาพสามมิติพร้อมทั้งช่วยภาพสามมิติเพื่อกระตุ้นให้เด็กนักเรียนสนใจ
3. ใช้นิทานภาพสามมิติเป็นสื่อกระตุ้นให้เด็กพูดถึงเนื้อเรื่องในนิทาน เล่าต่อด้วยตนเองและแต่งนิทานต่อจากครูได้	2. ขณะเล่านิทานครูเปิดโอกาสให้เด็กได้สนทนา พูดคุยซักถามและแสดงความคิดเห็น ให้เหมาะสมกับวัย	ขั้นตอนที่ 3 เมื่อฟังนิทานจบเปิดโอกาสให้เด็กได้สนทนา พูดคุย ซักถามและแสดงความคิดเห็น กระตุ้นให้เด็กกล้าพูดกล้าแสดงออกให้เหมาะสมกับวัย
	3. ครูต้องเป็นต้นแบบที่ดีในการพูด	ขั้นตอนที่ 4 ใช้นิทานภาพสามมิติเป็นสื่อกระตุ้นให้เด็กพูดถึงเนื้อเรื่องในนิทานภาพสามมิติ เล่าต่อด้วยตนเอง แต่งนิทานต่อจากครู โดยให้เด็กพูดคำศัพท์ พูดเป็นประโยค และพูดเล่าเรื่อง
		ขั้นตอนที่ 5 เปิดโอกาสให้เด็กนำนิทานภาพสามมิติมาใช้ประกอบการพูดอย่างอิสระ โดยนำมาจัดวางไว้ที่มุมหนังสือของห้องเรียน

(5) บทบาทครู

(6) บทบาทเด็ก

(7) แนวการประเมินผลการจัดกิจกรรม

(8) แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ

4) นำคู่มือการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ ที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย เสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสม แล้วปรับแก้ตามคำแนะนำ คือปรับแก้แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ ให้นำภาพสามมิติมาใช้ ประกอบการเล่า และให้แผนการจัดกิจกรรมแตกต่างจากแผนการจัดกิจกรรมปกติ

5) นำคู่มือการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ที่ได้แก้ตามคำแนะนำ ของอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมขององค์ประกอบของคู่มือการจัดกิจกรรมโดยประเมินความเหมาะสมของเนื้อหา ได้แก่ หลักการและเหตุผล จุดประสงค์การเรียนรู้ หลักการจัดกิจกรรม ลักษณะของการจัดกิจกรรม บทบาทครู บทบาทเด็ก การประเมินผล การจัดกิจกรรม และความเหมาะสมของรูปแบบของแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานภาพสามมิติ แล้วนำแบบประเมินคู่มือการจัดกิจกรรมของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยใช้เกณฑ์ การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ของ ลิคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับคือ ระดับความเหมาะสม มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด 2548: 72-73)

ระดับความคิดเห็น

ระดับคะแนน

ความเหมาะสมมากที่สุด	4.51 - 5.00
ความเหมาะสมมาก	3.51 - 4.50
ความเหมาะสมปานกลาง	2.51 - 3.50
ความเหมาะสมน้อย	1.51 - 2.51
ความเหมาะสมน้อยที่สุด	1.00 - 1.51

โดยมีผลการประเมินความเหมาะสม โดยระดับความเหมาะสม 4.29 อยู่ในระดับความเหมาะสมมาก

6) ปรับปรุงคู่มือการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปจัดกิจกรรมกับเด็กนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนเพียงหลวง 9 อำเภอชานุมาน จังหวัดอำนาจเจริญ ที่ไม่ใช่เด็กนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คนเพื่อพิจารณาความชัดเจน และความเหมาะสมของเวลาเนื้อหา และภาษาให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยแล้วนำไปจัดกิจกรรมภาคสนามกับเด็กนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านกุดเสี๋ย จังหวัดยโสธร จำนวน 15 คน ที่เป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบวัดความสามารถทางการพูดชนิดรูปภาพ ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพ ดังต่อไปนี้

3.2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการประเมินผล พัฒนาการเด็กปฐมวัย

3.2.2 ศึกษาและทำความเข้าใจคำนิยามศัพท์ของความสามารถทางการพูด ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

3.2.3 จัดหาภาพที่เหมาะสมสอดคล้องกับการประเมินโดยมีองค์ประกอบในการวัดดังนี้

- 1) เลือกภาพให้ตรงกับความหมายของคำ ไม่จำเป็นต้องคำนึงข้อเท็จจริง
- 2) ภาพที่เด่นชัด
- 3) เหมาะกับเด็กปฐมวัย

3.2.4 ดำเนินการสร้าง แบบวัดความสามารถทางการพูดก่อนและหลังการจัดกิจกรรม จำนวน 3 ชุด ประกอบด้วย

1) การพูดคำศัพท์ วัดโดยแบบวัดชนิดรูปภาพ จำนวน 10 ข้อ กำหนดเวลาทำแบบวัดข้อละ 30 วินาที ใช้เวลาในการวัด คนละ 5 นาที

2) การพูดแต่งประโยค วัดโดยแบบวัดชนิดรูปภาพ จำนวน 5 ข้อ กำหนดเวลาทำแบบวัดข้อละ 1 นาที ใช้เวลาในการวัด คนละ 10 นาที

3) การพูดเล่าเรื่อง วัดโดยแบบวัดชนิดรูปภาพ จำนวน 2 ข้อ กำหนดเวลาทำแบบวัดข้อละ 2 นาที ใช้เวลาในการวัดคนละ 4 นาที

3.2.5 นำแบบวัดความสามารถทางการพูดเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสม แล้วปรับแก้ตามคำแนะนำ คือ คัดเลือกรูปภาพให้เหมาะสมกับวัยของเด็กนักเรียน

3.2.6 นำแบบวัดความสามารถทางการพูดที่ได้ปรับแก้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบ ความถูกต้อง เหมาะสมขององค์ประกอบของคู่มือดำเนินการวัด และแบบวัดความสามารถทางการพูด โดยประเมินความเหมาะสม ได้แก่ คำชี้แจง อุปกรณ์ที่ใช้ในการวัด การตรวจให้คะแนน การเตรียมตัวก่อนการวัด เวลาที่ใช้ในการวัด วิธีการดำเนินการวัด แล้วนำแบบประเมินคู่มือดำเนินการวัด และแบบวัดความสามารถทางการพูดของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยใช้เกณฑ์พิจารณาความสอดคล้องของแต่ละด้าน ดังนี้

- +1 หมายถึง มีความสอดคล้องกันและชัดเจนดี
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกันและชัดเจนหรือไม่
- 1 หมายถึง ไม่มีความชัดเจนและสอดคล้อง

ซึ่งมีผลพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00

3.2.7 ปรับปรุงแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปจัดกิจกรรมกับเด็กปฐมวัยที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อพิจารณาความชัดเจน และความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการทดสอบ และความชัดเจนของเกณฑ์การให้คะแนน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 วิธีการดำเนินการจัดกิจกรรม

แบบแผนการจัดกิจกรรม

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมโดยอาศัยการวิจัยแบบ One Group Pre Test-Posttest Design ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (อ้างถึงใน สมศรี ปาณะโตชะ 2551: 46) มีลักษณะการจัดกิจกรรมดังนี้

Pretest	Treatment	Posttest
T ₁	X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

T₁ Pretest แทน การวัดความสามารถทางการพูดก่อนการจัดกิจกรรม

T₂ Treatment แทน การวัดความสามารถทางการพูดหลังการจัดกิจกรรม

X Posttest แทน การจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ

การจัดกิจกรรมครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ทำการวัดความสามารถทางการพูดก่อนการจัดกิจกรรมด้วยแบบวัด

ความสามารถทางการพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับเด็กกลุ่มตัวอย่าง

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมกับกลุ่มตัวอย่างโดยการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติที่มีต่อความสามารถทางการพูด เป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน ได้แก่ วันจันทร์ วันอังคาร วันพุธ วันพฤหัสบดี และวันศุกร์ วันละ 40 นาที รวม 20 วัน

3. เมื่อครบ 4 สัปดาห์แล้วทำการวัดความสามารถทางการพูดหลังการจัดกิจกรรมด้วยแบบวัดความสามารถทางการพูดชุดเดียวกันกับก่อนการจัดกิจกรรม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. นำข้อมูลที่ได้จากการวัดไปวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติเพื่อสรุปผลการวิจัยต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสัญลักษณ์ (Sign Test)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องผลการจัดกิจกรรมการเล่นทานประกอบภาพสามมิติที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านกุตเสถียร จังหวัดยโสธร ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่ามัธยฐานของคะแนนก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นทานประกอบภาพสามมิติเป็นรายบุคคล เท่ากับ 12.70 ค่าพิสัยเท่ากับ 10 ค่ามัธยฐานของคะแนนที่ได้หลังการจัดกิจกรรม เท่ากับ 28.06 ค่าพิสัยเท่ากับ 9 เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมของกลุ่มตัวอย่าง โดยการใช้โดยใช้การทดสอบสัญลักษณ์ (sign test) แล้วสรุปได้ว่า ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมการเล่นทานประกอบภาพสามมิติ สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 กับเด็กนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน

คนที่	คะแนน เต็ม 31 คะแนน		ผลแตกต่างของคะแนน ก่อนและหลังการจัด กิจกรรม
	คะแนนก่อน	คะแนนหลัง	
	การจัดกิจกรรม	การจัดกิจกรรม	
1.	14	26	-12
2.	7	22	-15
3.	12	28	-16
4.	15	29	-14
5.	15	27	-12
6.	12	29	-17
7.	12	29	-17
8.	17	29	-12
9.	11	30	-19
10.	15	31	-16
11.	10	28	-18
12.	13	26	-13
13.	9	27	-18
14.	13	31	-18
15.	16	29	-13
ค่ามัธยฐาน	12.70	28.06	13.33
ค่าพิสัย	10	9	11

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบภาพสามมิติ

1.2 สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย หลังจากการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบภาพสามมิติ สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1) ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ เด็กนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกุดเสถียร จังหวัดยโสธร
- 2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นเด็กปฐมวัย จำนวน 15 คน ที่เรียนอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านกุดเสถียร จังหวัดยโสธร ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1) เครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรมครั้งนี้ คือ คู่มือการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบภาพสามมิติที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกุดเสถียร
- 2) เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความสามารถทางการพูด เป็นแบบวัดความสามารถทางการพูด ของเด็กปฐมวัย 3 ชุด ประกอบด้วย
  - (1) การพูดคำศัพท์ วัดโดยแบบวัดชนิดรูปภาพ จำนวน 10 ข้อ
  - (2) การพูดแต่งประโยค วัดโดยแบบวัดชนิดรูปภาพ จำนวน 5 ข้อ
  - (3) การพูดเล่าเรื่อง วัดโดยแบบวัดชนิดรูปภาพ จำนวน 2 ข้อ

1.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) ทำการวัดความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ก่อนการจัดกิจกรรมด้วยแบบวัดความสามารถทางการพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับเด็กนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
- 2) ดำเนินการจัดกิจกรรมกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน ได้แก่ วันจันทร์ วันอังคาร วันพุธ วันพฤหัสบดี และวันศุกร์ โดยใช้เวลายันละ 40 นาที รวม 20 วัน
- 3) เมื่อครบ 4 สัปดาห์แล้วทำการวัดความสามารถทางการพูดหลังการจัดกิจกรรมด้วยแบบวัดความสามารถทางการพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

รวบรวมข้อมูลจากแบบวัดความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรม ผู้วิจัยได้นำคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังการจัดกิจกรรม มาคิดวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูล คือค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสัญลักษณ์ (Sign Test)

1.4 ผลการวิจัย

เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติหลังการจัดกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการพูดสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ตามคู่มือจัดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้วิจัยแยกเป็น 3 ด้าน คือ การพูด คำศัพท์ การพูดแต่งประโยค และการพูดเล่าเรื่อง ซึ่งความสามารถทางการพูดทั้งสามด้านนี้ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ของความสามารถทางการพูดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ต่อไป

จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรมเด็กปฐมวัยมีความสามารถทางด้านการพูดโดยรวมสูงขึ้น การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ มาวิเคราะห์และหาข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสัญลักษณ์ (Sing test) ผลปรากฏเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติที่ หลังการจัดกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ย

ความสามารถด้านการพูดสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะว่า การจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติเป็นการเล่านิทานโดยใช้กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ได้ใช้ความคิดและมีการแสดงออกทางภาษาอย่างอิสระ ในสภาพการณ์ที่เป็นจริง เด็กได้ลงมือเล่าด้วยตนเอง เป็นกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมทั้งการพูดและการฟัง และเป็นการตอบสนองความต้องการเป็นอิสระซึ่งการพัฒนาความสามารถทางการพูดนั้น ซึ่งสอดคล้องกับ เยาวพา เดชะคุปต์ (อ้างถึงใน อารมณ์ สยามพันธ์ 2553: 53) กล่าวว่า การพัฒนาการพูดและการฟัง เด็กจะเรียนรู้จากการสัมผัส การได้ฟัง การได้โต้ตอบกับสิ่งแวดล้อมและการเปิดโอกาสให้เด็กฝึกพูด ฝึกฟังอย่างอิสระในโอกาสที่เป็นจริง เพื่อตอบสนองความสามารถทางการพูดและการฟังอย่างเหมาะสม วิณี ชิดเชิดวงศ์ (อ้างถึงใน อัญชลี เอี่ยมยิ้ม 2553: 48) กล่าวว่า พัฒนาการพูดของเด็กปฐมวัยมีความสำคัญมาก เด็กพร้อมที่จะฝึกทักษะทางภาษา และการรู้คำศัพท์ การออกเสียงคำให้ชัดเจน การใช้ประโยคเพื่อการติดต่อสื่อสาร การบอกชื่อวัตถุสิ่งของต่างๆ แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโอกาสสิ่งแวดล้อมที่จะมีส่วนช่วยพัฒนาความสามารถทางการพูดให้กับเด็กได้เป็นอย่างดี รวมทั้งสอดคล้องกับ เกริก ยूनพันธ์ (อ้างถึงใน อัญชลี เอี่ยมยิ้ม 2553: 49) ที่ได้กล่าวว่า นิทานเป็นสื่อที่ช่วยให้เด็กได้รู้จักการใช้ภาษาที่ถูกต้อง เสริมสร้างจินตนาการ รวมถึงการใช้กระบวนการคิดที่มีประสิทธิภาพ และได้ความรู้ที่เป็นประโยชน์ สามารถประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้ ฝึกให้เด็กเป็นผู้รู้จักฟัง มีสมาธิ ช่วยเพิ่มพูนความรู้ทางภาษา เด็กรู้จักคำมากขึ้น รู้จักเก็บความสำคัญและเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถพัฒนาความสามารถทางการพูด โดยการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติที่เป็นการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติเป็นสื่อกระตุ้นให้เด็กสนใจ ครูจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ได้ใช้ความคิด และมีการแสดงออกทางภาษาอย่างอิสระในสภาพการณ์ที่เป็นจริง เด็กได้ลงมือเล่าด้วยตนเองเป็นกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมทั้งการพูดและการฟังและเป็นการตอบสนองความต้องการเป็นอิสระทำให้เด็กเกิดความเพลิดเพลิน มีความสุข สนุกสนาน แล้วยังช่วยพัฒนาการทางภาษาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพูดของเด็ก และนิทานภาพสามมิติก็ยังสร้างความสนใจ และจูงใจให้เด็กมีนิสัยรักการอ่านสูงขึ้น

จากผลการวิจัยนี้พบว่าการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติสามารถใช้พัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยได้ อาจเนื่องมาจากสิ่งต่อไปนี้

1. นิทานภาพสามมิติ ที่ผู้วิจัยนำมาใช้จัดกิจกรรม เป็นนิทานที่ผู้วิจัยแต่งขึ้นโดยอาศัยเค้าโครงเดิม ตามเกณฑ์ของลักษณะหนังสือที่ดี และเหมาะสมกับเด็กปฐมวัยคือ มีเนื้อหาเข้าใจง่าย ให้ความรู้ ความเพลิดเพลินให้กับเด็ก ภาพตัวละครหรือฉากที่ต้องการให้โดดเด่นเมื่อเปิดนิทานจะมีภาพตัวละครนั้น ยื่นหรือขยายออกมา เป็นลักษณะภาพสามมิติ มีสีสัน ดึงดูดความสนใจแก่เด็ก
2. วิธีการจัดกิจกรรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมตามคู่มือการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรม คือ เริ่มตั้งแต่จัด

บรรยากาศสภาพแวดล้อม ภายในห้องเรียน ให้เด็กนักเรียนมีความสบายใจ มั่นใจ และไว้วางใจในตัวครู ครูเล่านิทานประกอบภาพสามมิติกระตุ้นให้เด็กนักเรียนสนใจ เมื่อฟังนิทานจบเปิดโอกาสให้เด็กนักเรียน ได้สนทนา พูดคุย ซักถามและแสดงความคิดเห็น กระตุ้นให้เด็กกล้าพูดกล้าแสดงออก ให้เหมาะสมกับวัย ใช้นิทานภาพสามมิติเป็นสื่อกระตุ้นให้เด็กนักเรียนพูดถึงเนื้อเรื่องจากนิทานภาพสามมิติ เล่าต่อด้วยตนเอง แต่งนิทานต่อจากครูได้ เปิดโอกาสให้เด็กนักเรียนนำนิทานภาพสามมิติมาใช้ประกอบการพูด โดยนำนิทานภาพสามมิติ จัดวางไว้ที่มุมหนังสือของห้องเรียน

3. บทบาทครู

ครูศึกษาแผนการจัดกิจกรรม จัดเตรียมนิทานภาพสามมิติ อธิบายถึงขั้นตอนในการปฏิบัติกิจกรรม จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม ครูเล่านิทาน และเมื่อฟังนิทานจบเปิดโอกาสให้เด็กนักเรียนได้สนทนา ซักถาม ร่วมตอบคำถาม เล่าเรื่องและแสดงความคิดเห็น กระตุ้นให้เด็กนักเรียนได้พูดเป็นประโยค และเล่าเรื่องราว และเปิดโอกาสให้เด็กนำนิทานภาพสามมิติมาใช้ประกอบการพูด สังเกต บันทึกการพูดของเด็กนักเรียน

4. บทบาทเด็ก

เด็กนักเรียนควรปฏิบัติตามข้อตกลงขณะปฏิบัติกิจกรรม ฟังการเล่านิทานจากนิทานภาพสามมิติจากครู และดูภาพสามมิติประกอบ ร่วมสนทนาโต้ตอบ แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ เปิดโอกาสให้ตั้งคำถามง่ายๆ และเปิดโอกาสให้เด็กนักเรียนนำนิทานภาพสามมิติมาใช้ประกอบการพูดคำศัพท์ การพูดเป็นประโยค และการพูดเล่าเรื่องราว

จากเหตุผลดังกล่าวที่ได้อภิปรายมาจึงสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้เด็กปฐมวัยมีความสามารถทางการพูดสูงขึ้น และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน อีกทั้งเป็นพื้นฐานที่จะเรียนรู้ในระดับชั้นต่อไป

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ในการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ ควรมีนิทานภาพสามมิติที่เพียงพอต่อจำนวนเด็กนักเรียน

3.1.2 การจัดกิจกรรมการเล่านิทาน เด็กนักเรียนสามารถนำนิทานภาพสามมิติมาประกอบการเล่านิทานให้เพื่อนฟัง โดยครูนำนิทานภาพสามมิติมาจัดวางไว้ที่มุมหนังสือหรือมุมห้องสมุดของโรงเรียน

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรทำวิจัยเพื่อศึกษาการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติเพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านภาษา คือ การฟัง การอ่าน และการเขียน

3.2.2 ควรทำวิจัยเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดของเด็กโดยการจัดกิจกรรมอื่น เช่น กิจกรรมบทบาทสมมติ กิจกรรมสร้างสรรค์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ (2540) *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2540* กรุงเทพมหานคร
คุรุสภาลาดพร้าว
- _____. (2545) *เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 การวิจัย
เพื่อการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน* กรุงเทพมหานคร คุรุสภาลาดพร้าว
- _____. (2546) *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546* กรุงเทพมหานคร
คุรุสภาลาดพร้าว
- กระทรวงศึกษาธิการ (2546) *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2540* กรุงเทพมหานคร
คุรุสภาลาดพร้าว
- กลุ่มมจิตย์ พลายเวช (2537) *หนังสือสำหรับเด็ก* กรุงเทพมหานคร บรรณกิจเทรดดิ้ง
- กุลยา ตันติผลชีวะ (2542) *การเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียน 3-5 ขวบ* กรุงเทพมหานคร
โชติสุขการพิมพ์
- _____. (2551) *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย* กรุงเทพมหานคร
เบรน-เบส บุกส์
- เกริก ยूनพันธ์ (2539) *การเล่นิทาน พิมพ์ครั้งที่ 2* กรุงเทพมหานคร สุวีริยาสาส์น
- _____. (2539) *คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย* กรุงเทพมหานคร คุรุสภาลาดพร้าว
- จิตตินันท์ เดชะคุปต์ (2537) “พัฒนาและการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย” ใน *เอกสารการ
สอนชุดวิชาหลักการและแนวคิดทางปฐมวัยศึกษา* หน่วยที่ 5 หน้า 73 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- จินตนา ไบกาชุย (2542) *เทคนิคการเรียนรู้หนังสือสำหรับเด็ก* กรุงเทพมหานคร คุรุสภาลาดพร้าว
- จุฑา สุกใส (2545) “ผลการจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจองแบบมีความหมายที่มีดีพัฒนาการทางการ
พูดของเด็กปฐมวัย” *ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย*
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (อัสสัมชัญ)
- ญานิศดา ดาราธร (2547) “การศึกษาความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด
ประสบการณ์แบบโครงการ” *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต*
สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์

- นงเยาว์ คลินิกกลาย (2543) “ความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้เพลงประกอบ” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- นพเนตร ธรรมบวร (2544) *การประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร ภาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- น้องเนื้อ สนับบุญ (2541) “ความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์เล่นิทาน” ปรินญาณิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิตยา ประพตติกิจ (2539) *การพัฒนาเด็กปฐมวัย* กรุงเทพมหานคร โอ.เอฟ.พริ้นติ้งเฮ้าส์ _____ (2536) *การพัฒนาเด็กปฐมวัย* กรุงเทพมหานคร การศาสนา
- บุญชม ศรีสะอาด (2545) *การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่* พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพมหานคร สุวีริยาสาส์น
- บุษบง ดันติวงศ์ (2535) “นวัตกรรมการสอนภาษากับธรรมชาติในการอ่านเขียนของเด็กปฐมวัย” ใน *เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่องมิติใหม่การสอนปฐมวัย* กรุงเทพมหานคร คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม หน้า 46-47
- บุษบา สงวนชาติ (2547) “การพัฒนาความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัย โดยใช้หนังสือนิทานเล่มใหญ่” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- เบญจมาศ พระธานี (2538) *ความผิดปกติทางการพูดและภาษา* ขอนแก่น ภาควิชาโสต คอ นาสิก ลาริงซ์วิทยา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- เบญจจะ คำมะสอน (2544) “ความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์การพูดเล่าเรื่องอย่างต่อเนื่องโดยใช้ภาพประกอบ” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาปฐมวัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- เบญจา แสงมลิ (2540) *คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย* กรุงเทพมหานคร ครูสภาลาดพร้าว
- ประคอง นิมมานเหมินทร์ (2545) *นิทานพื้นบ้านศึกษา* กรุงเทพมหานคร โครงการตำราและอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปานใจ จารุวนิช (2548) “พฤติกรรมทางการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมคำคล้องจอง” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาปฐมวัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- มุสดี กุฏอินทร์ (2536) “การพัฒนาทักษะและประสบการณ์ทางภาษา” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาทักษะและประสบการณ์พื้นฐานสำหรับเด็กปฐมวัย* หน่วยที่ 3 หน้า 142-217
นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2521) *จิตวิทยาพัฒนาการ* กรุงเทพมหานคร หน่วยเอกสาร
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พราวพรรณ เหลืองสุวรรณ (2537) *กิจกรรมและสื่อการสอนเพื่อฝึกทักษะพัฒนาการและการเรียนรู้* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรี ผลโยธิน (2537) "การจัดกิจกรรมและประสบการณ์ในระดับปฐมวัยศึกษา" ใน *เอกสารการสัมมนาการศึกษาปฐมวัย* หน่วยที่ 4-7 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
กรุงเทพมหานคร สหมิตร
- เพียงจิต ด้านประดิษฐ์ (2548) *ความคิดสร้างสรรค์ด้านเด็กปฐมวัย* นครปฐม มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครปฐม
- ไพพรรณ อินทนิล (2534) *เทคนิคการเล่านิทาน* กรุงเทพมหานคร สุวีริยาสาส์น
- ไพเราะ พุ่มม่น (2544) *กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษา* กรุงเทพมหานคร แว่นแก้ว
_____ . (2544) *เทคนิคการเล่านิทาน* กรุงเทพมหานคร สุวีริยาสาส์น
- ภรณ์ คุรุรัตน์ (2535) *เด็กก่อนวัยเรียน* กรุงเทพมหานคร สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด
- ภิญญาพร นิตยะประภา (2534) *การผลิตสื่อสำหรับเด็ก* กรุงเทพมหานคร โอเดียนสโตร์
- มานิตา ลีโทชวลิต (2542) “การวิเคราะห์นิทานชาดกที่ส่งเสริมสันติธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย”
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ม.ป.ท.
- เยาวภา เดชะคุปต์ (2534) *กิจกรรมสำหรับเด็กวัยเรียน* กรุงเทพมหานคร โอเดียนสโตร์
_____ . (2542) *กิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย* กรุงเทพมหานคร แม็ค
- รัญจวน ประโมจน์ (2544) “ผลการจัดกิจกรรมเสริมการเล่านิทานประกอบภาพที่มีต่อ
ความสามารถทางการเขียนของเด็กปฐมวัย” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาศึกษาปฐมวัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ราชบัณฑิตยสถาน (2546) *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542* กรุงเทพมหานคร
นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์
- ราศี ทองสวัสดิ์ (2533) *จำเป็นต้องสอบอ่านเขียนในชั้นอนุบาลไหม? เข้าใจเด็กก่อนวัยเรียน*
กรุงเทพมหานคร ชมรมไทย-อิสราเอล
- วรรณิ ศิริสุนทร (2534) *เอกสารประกอบการสอนวิชาการเล่านิทาน* กรุงเทพมหานคร ภาพพิมพ์
- วาโร เพ็งสวัสดิ์ (2542) *การวิจัยทางการศึกษาปฐมวัย* สกลนคร โปรแกรมวิชาการวัดผลการศึกษา
คณะครุศาสตร์ สถาบันราชสกลนคร

- วโร เพ็งสวัสดิ์ (2544) *การเขียนเรื่องสำหรับเด็ก* กรุงเทพมหานคร สุวีริยาสาส์น
- วิริยะ สิริสิงห์ (2537) *การเขียนเรื่องสำหรับเด็ก* กรุงเทพมหานคร สุวีริยาสาส์น
- วิลามาส ชันชัยภูมิ (2549) “การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน” รายงาน
การค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- วิไล เวียงวิระ (2525) *นิทานสำหรับเด็กให้เข้าใจเด็กก่อนวัยเรียน เล่ม 2* กรุงเทพมหานคร
ชมรมไทย-อิสราเอล
- ศรียา นียมธรรม และประภัสสร นียมธรรม (2540) *พัฒนาการทางภาษา* กรุงเทพมหานคร
จำไทยเพลส
- _____ . (2541) *พัฒนาการทางภาษา* กรุงเทพมหานคร ภาควิชาการศึกษาพิเศษ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สถิรนนท์ อยู่คงแก้ว (2541) “ทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสรุปกิจกรรมในวงกลม
โดยใช้เทคนิคการใช้สมุดเล่มใหญ่” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
ศึกษาปฐมวัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สมคิด ชนแดน (2540) “ผลการจัดประสบการณ์การเล่าเรื่อง คำ รุปธรรม และการเล่าเรื่อง
คำรูปธรรม ประกอบการวาดภาพที่มีต่อความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย”
ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาปฐมวัย บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สมศักดิ์ ปริบูรณ์ (2545) *นิทานความสำคัญและประโยชน์* ราชบุรี สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
- สมาพร สามดี (2545) “พัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมโดยการเล่น
เกมทางภาษา” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาปฐมวัย
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สันทพัฒน์ อรุณธานี (2542) *นิทานสำหรับเด็กปฐมวัย โปรแกรมวิชาการศึกษาปฐมวัย ภูเก็ต
คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏภูเก็ต*
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2543) *การส่งเสริมศักยภาพทางภาษาและการรู้
หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย* กรุงเทพมหานคร ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- _____ . (2552) *การส่งเสริมศักยภาพทางภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย*
กรุงเทพมหานคร ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาประถมศึกษาแห่งชาติ (2541) *คู่มือการอบรมเลี้ยงดูเด็กระดับ
ก่อนประถมศึกษา* กรุงเทพมหานคร ศุภสภาลาดพร้าว

- สำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา (2549) *คู่มือหลักสูตรการศึกษา
ปฐมวัย พุทธศักราช 2549* กรุงเทพมหานคร สำนักงานรับรองมาตรฐานและการ
ประเมินคุณภาพการศึกษา
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2554) *คู่มือการ
ประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. 2554-2558) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานฉบับ
สถานศึกษา พ.ศ. 2554* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร แม็ทซ์พอยท์
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2548) *กระบวนการสร้างนิทานเพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย*
กรุงเทพมหานคร พรึกหวานกราฟฟิก
- สิริมา ภิโญอนันตพงษ์ (2545) *การวัดและแนวทางการประเมิน : เด็กปฐมวัย* กรุงเทพมหานคร
คณะศึกษาศาสตร์ สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- _____ (2547) *การพัฒนาโครงการเด็กนักวิจัยและการประเมินเน้นเด็กปฐมวัยเป็นสำคัญ
(ปีที่ 1)* กรุงเทพมหานคร คณะศึกษาศาสตร์ สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ
- สิริมา ภิโญอนันตพงษ์ (2550) *หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต การศึกษาปฐมวัย* กรุงเทพมหานคร
คณะศึกษาศาสตร์ สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สุปราณี สุราอามาตรย์ (2545) “การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เรื่องผีเสื้อแสนสวย
ชั้นอนุบาลปีที่ 2” รายงานการค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
ประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- สุภาวดี ศรีวรรณนะ (2542) *พัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัยและวิธีการส่งเสริม* นครสวรรค์
คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครสวรรค์
- สุรางค์ โค้วตระกูล (2544) *จิตวิทยาการศึกษา* พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- อารี สัมหลวี (2537) “นวัตกรรมการสอนภาษาแบบธรรมชาติ” ใน *ประมวลสาระวิชาชุดวิชา
สัมมนาปฐมวัยศึกษา* หน้าที่ 4-7 กรุงเทพมหานคร สมาคมเพื่อการศึกษาเด็ก
- _____ (2542) *สอนอ่านเขียนด้วยนิทานภาพร่วมกันสำหรับเด็กปฐมวัย* กรุงเทพมหานคร
คุรุสภาลาดพร้าว
- Bryant, C.K. and Hungerford, H.R. (1997). "Analysis of Strategies for Teaching
Environmental Concepts and Values Classification in Kindergarten."
Journal of Environment Education. 44-49.

- Dibiasio, Marie C. (1978). "The Relationship of Listening and Reading in Grade Two Four and Six." *Dissertation Abstracts International*. 39 (November): 273A-274A.
- Green, T.A. and Pepicello, W.J. (1984). "The Riddle Process." *Journal of American Folklore*. 97 (384): 189-203.
- Johnston, C.B. (1995). "Interactive Storybook Software and kindergarten Children: The Effect on Verbal Ability and Emergent Storybook Behaviors." *Dissertation Abstracts International-A* (CD-ROM Available: Umi; Dissertation Abstracts). 56(11) (May): 1996.
- Kennedy, Larry D. (1975). *Teaching the Elementary Language Arts*. New York: Harper and Row.
- Machado, Jeanne M. (1980). *Early Childhood Experience in Language Arts*. New York: Delamar.
- Penfield, D.A. and Marasullo. (1972). "Learning to Listening: An Experimental Study." *Education Research*. 14 (June): 220-224.
- Simpson, T. (1988). "characteristic of Oral Language used by selected for selected for-years old in story Retellings.(Ph.D.)" University of Missouri-Columbia.
- Smith James A. (1973). *Creative Teaching of Language Arts in Elementary School*. Boston: Allyn and Bacon.
- Taylor, A. (1951). "English Riddles From Oral Tradition" University of California Press.
- Tutolo, Danil J.A. (1977). "Cognitive Approach to Teaching Listening Language Arts." 54 (March): 265-267.
- Woodward, V.A. Carolyn Burke and Jerome Hastc. (1977). Children's Initial Encoute with Written Language." in *Eary Childhood Education*. Indiana Univerity.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

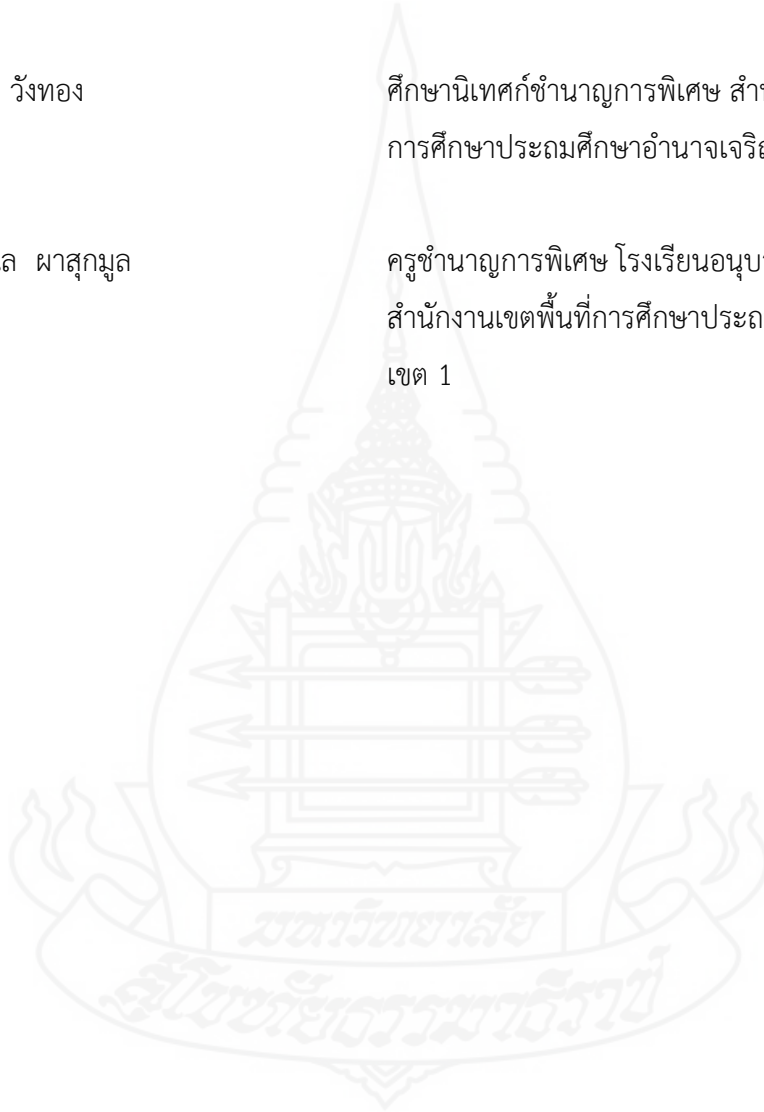
ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี	อาจารย์สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
นางลำพูน วังทอง	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ
นางเพ็ญวิไล ผาสุกมุล	ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างนิทานภาพสามมิติ

ตัวอย่างนิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้า

ปกนิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้า

หน้าที่ 1

หน้าที่ 2

หน้าที่ 3

หน้าที่ 4

หน้าที่ 5

หน้าที่ 6

หน้าที่ 7

หน้าที่ 8

ภาคผนวก ค

คู่มือการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ

คู่มือการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ ที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

หลักการและเหตุผล

การพูดมีความสำคัญและมีความจำเป็นมาก การพูดเป็นทักษะหนึ่งในการใช้ภาษาสื่อสาร เด็กต้องพัฒนาภาษาอย่างต่อเนื่องแล้วเด็กจะมีความรู้เกี่ยวกับคำต่างๆ ซึ่งจะเพิ่มพูนมากขึ้นๆ จากที่เด็กได้พูดเล่าเรื่อง สนทนาโต้ตอบ ทักษะการสนทนาของเด็กจะพัฒนาได้อย่างเหมาะสม สิ่งสำคัญที่สุดที่จะทำให้สามารถพัฒนาภาษาพูดและภาษาเขียนได้ดี คือครูต้องเปิดโอกาสให้เด็กพูดเล่าเรื่อง และรับฟังในสิ่งที่เด็กพูดอย่างตั้งใจ และใจเย็นรอรับฟังเด็กพูด ส่วนใหญ่เด็กพูดน้อยมาก อาจเป็นด้วยปัจจัยที่พ่อแม่ไม่มีเวลาและใช้เทคโนโลยีในการเลี้ยงลูกมากเกินไป พ่อแม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้านลูกต้องอยู่กับพี่เลี้ยงหรือสถานเลี้ยงเด็กแทน ทำให้เด็กขาดความอบอุ่นและความใกล้ชิดกับพ่อแม่ เด็กพูดได้แล้วไม่มีโอกาสได้คุยกับพ่อแม่ ครอบครัวสมัยใหม่พ่อแม่มักไม่สนใจต่อกิจกรรมของลูก และมักเร่งรัดเด็กจนแทบไม่มีเวลาสำหรับฟังเด็ก เป็นเหตุให้เด็กขาดความมั่นใจในการใช้ภาษา

การนำนิทานภาพสามมิติมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน เป็นการช่วยให้เด็กเกิดความกระตือรือร้นต่อการเรียน เด็กได้เรียนรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นรู้จักคิดและจินตนาการได้รับความสนุกสนาน เป็นการสร้างบรรยากาศต่อการเรียนได้เป็นอย่างดี เด็กได้ฝึกการใช้ถ้อยคำ คำศัพท์ต่างๆ จากนิทานภาพสามมิติ เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็นสิ่งใหม่ๆ ที่อยู่รอบตัวตลอดเวลา

ดังนั้นการนำนิทานภาพสามมิติมาสอนเด็ก จะเป็นการช่วยพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็ก ให้เด็กกล้าพูดกล้าแสดงออกได้อย่างเหมาะสมกับวัย อีกทั้งเป็นการเรียนรู้ที่ยึดเด็กเป็นสำคัญ จะทำให้การพูดของเด็กมีความหมาย สร้างความภาคภูมิใจให้กับเด็กช่วยให้เด็กมีความมั่นใจขณะที่พูด และวางรากฐานบุคลิกภาพที่ดีในอนาคต เมื่อเด็กมีพัฒนาการทางภาษาที่ดีแล้วก็จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาและด้านอื่นๆ ต่อไปด้วย

จุดมุ่งหมายการเรียนรู้

1. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดคำศัพท์
2. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดแต่งประโยค
3. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดเล่าเรื่อง

หลักการจัดกิจกรรม

1. เมื่อฟังนิทานภาพสามมิติจบ
2. เปิดโอกาสให้เด็กได้สนทนา พูดคุย ซักถามและแสดงความคิดเห็นโดยครู

3. กระตุ้นให้เด็กกล้าพูดกล้าแสดงออกให้เหมาะสมกับวัย โดยใช้นิทานภาพสามมิติ
4. เล่าต่อด้วยตนเอง แต่งนิทานต่อจากครู
5. ได้เปิดโอกาสให้เด็กนำนิทานภาพสามมิติมาใช้ประกอบการพูด โดยนำมาจัดวางไว้ที่

มุมหนังสือของห้องเรียนหรือจัดไว้ที่ห้องสมุด

ลักษณะการจัดกิจกรรม

การจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ เป็นการเล่านิทานโดยใช้กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ได้ใช้ความคิดและมีการแสดงออกทางภาษาอย่างอิสระในสภาพการณ์ที่เป็นจริง เด็กนักเรียนได้ลงมือเล่าด้วยตนเองเป็นกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมทั้งการพูดและการฟัง และเป็นการตอบสนองความต้องการเป็นอิสระโดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรม ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนให้เด็กนักเรียนมีความสบายใจ มั่นใจ และไว้วางใจในตัวครู

ขั้นตอนที่ 2 ครูเล่านิทานประกอบภาพสามมิติพร้อมกับช่วยภาพสามมิติให้เด็กนักเรียนสนใจ

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อฟังนิทานจบเปิดโอกาสให้เด็กนักเรียน ได้สนทนา พูดคุย ซักถามและแสดงความคิดเห็น กระตุ้นให้เด็กกล้าพูดกล้าแสดงออกให้เหมาะสมกับวัย

ขั้นตอนที่ 4 ใช้นิทานภาพสามมิติเป็นสื่อกระตุ้นให้เด็กนักเรียนพูดถึงเนื้อเรื่องจากนิทานภาพสามมิติ เล่าต่อด้วยตนเอง แต่งนิทานต่อจากครูได้ โดยเด็กสามารถพูดคำศัพท์ เรียบเรียงเป็นประโยค พูดอธิบาย และสามารถพูดขยายความตามลำดับเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง

ขั้นตอนที่ 5 เปิดโอกาสให้เด็กนักเรียนนำนิทานภาพสามมิติมาใช้ประกอบการพูดโดยนำนิทานภาพสามมิติจัดวางไว้ที่มุมหนังสือของห้องเรียน

บทบาทครู

1. ศึกษาแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย จัดเตรียมนิทานภาพสามมิติ
2. อธิบายถึงขั้นตอนในการปฏิบัติกิจกรรมให้เด็กนักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน
3. จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนให้เด็กนักเรียนมีความสบายใจ มั่นใจ และไว้วางใจในตัวครู
4. เตรียมเด็กนักเรียนให้พร้อมให้เด็กสงบก่อนปฏิบัติกิจกรรม ทุกครั้ง
5. ครูเล่านิทานประกอบภาพสามมิติด้วยน้ำเสียง ท่าทางที่สอดคล้องเหมาะสมกับเรื่อง กระตุ้นส่งเสริมความสามารถทางการพูด
6. เมื่อฟังนิทานจบเปิดโอกาสให้เด็กนักเรียนได้สนทนา ซักถาม ร่วมตอบคำถาม เล่าเรื่องและแสดงความคิดเห็น

7. กระตุ้นให้เด็กนักเรียนได้พูด สังเกตคำศัพท์ใหม่จากนิทานภาพสามมิติ
8. เสริมแรงให้เด็กนักเรียนมีความมั่นใจในการพูดโดยใช้นิทานภาพสามมิติเป็นสื่อ กระตุ้นให้เด็กพูดถึงเนื้อเรื่องจากนิทานภาพสามมิติ เด็กเล่าต่อด้วยตนเอง และแต่งนิทานต่อจากครูได้
9. กระตุ้นให้เด็กนักเรียนได้พูดเป็นประโยค และเล่าเรื่องราวว่าใคร ทำอะไร ที่ไหนและ เปิดโอกาสให้เด็กนำนิทานภาพสามมิติมาใช้ประกอบการพูด โดยครูนำนิทานภาพสามมิติมาจัดวางไว้ที่มุมหนังสือของห้องเรียน
10. สังเกต บันทึกการพูดของเด็กนักเรียน

บทบาทเด็ก

1. ปฏิบัติตามข้อตกลงขณะปฏิบัติกิจกรรม
2. ฟังการเล่านิทานจากนิทานภาพสามมิติจากครู และดูภาพสามมิติประกอบ
3. ร่วมสนทนาโต้ตอบ แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ เปิดโอกาสให้ตั้งคำถามต่างๆ
4. ร่วมกิจกรรม พูดเป็นประโยค และเล่าเรื่องราวว่าใคร ทำอะไร ที่ไหนและเปิดโอกาสให้เด็กนักเรียนนำนิทานภาพสามมิติมาใช้ประกอบการพูด

แนวการประเมินผลการจัดกิจกรรม

การวัดและประเมินความสามารถทางการพูดผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบวัดความสามารถทางการพูดชนิดรูปภาพเพื่อวัดและประเมินผลการจัดกิจกรรมความสามารถทางการพูดโดยใช้ภาพสามมิติที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยเพื่อต้องการให้เด็กนักเรียนแสดงออกด้วยการใช้ถ้อยคำถ่ายทอดความคิดความรู้สึกความต้องการออกมาเป็นภาษาพูดเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดคำศัพท์ การพูดแต่งประโยค และการพูดเล่าเรื่อง เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจและสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

**แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ
ที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย
เรื่องพรจากนางฟ้า ชั้นอนุบาลปีที่ 2 สัปดาห์ที่ 1 วันที่ 1**

สาระสำคัญ

การเล่านิทานจากนิทานภาพสามมิติเป็นการฝึกการพูดคำศัพท์ การพูดแต่งประโยคและการพูดเล่าเรื่อง อีกทั้งยังได้ความรู้เรื่อง การแบ่งปันน้ำใจต่อผู้อื่น ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความสามัคคี และความกตัญญูรู้คุณ ซึ่งเป็นคุณธรรมขั้นพื้นฐานที่ควรเสริมสร้างให้เกิดขึ้นในตัวเด็กตั้งแต่เยาว์วัย เพื่อให้เด็กได้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณธรรมต่อไป

จุดประสงค์

1. เด็กนักเรียนสามารถพูดคำศัพท์ได้
2. เด็กนักเรียนสามารถพูดแต่งประโยคได้
3. เด็กนักเรียนสามารถพูดเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นได้

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูเตรียมความพร้อมโดยเด็กนักเรียนเข้าเล่นในมุมหนังสือ ครูหยิบนิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้า

2. ครูและเด็กนักเรียนร่วมกันสนทนาโดยใช้คำถามดังนี้ “ใครเคยเห็นนิทานเล่มนี้บ้าง
3. ครูและเด็กนักเรียน ร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับนิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้า

ขั้นสอน

4. ครูและเด็กนักเรียนร่วมกันสนทนาโดยใช้คำถามดังนี้ “วันนี้ครูมีนิทานจะเล่าให้เด็กๆ ฟัง” โดยครูหยิบนิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้าพร้อมให้เด็กนักเรียนดูแล้วครูถามเด็กนักเรียนว่า “ใครอยากฟังนิทานยกมือขึ้น”

5. ครูและเด็กนักเรียนร่วมกันสนทนา ดูภาพปกนิทานชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ชื่อผู้วาดภาพ โดยใช้นิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้าประกอบและให้เด็กนักเรียนพูดชื่อตัวละครต่างๆ พร้อมทั้งขยับตัวละครที่เป็นภาพสามมิติ ให้เด็กๆ ดูและพูดประกอบ

โดยครูใช้คำถามดังนี้

- นิทานภาพสามมิติเรื่องนี้ มีชื่อเรื่องว่าอย่างไร ?

(ครูหยิบนิทานภาพสามมิติให้เด็กดู)

- ใครเป็นผู้แต่งและผู้วาดภาพ นิทานภาพสามมิติเรื่องนี้ ?
(ครูใช้นิทานภาพสามมิติประกอบการพูด)
- นิทานภาพสามมิติเรื่องนี้ มีตัวละครอะไรบ้าง ?
(เมื่อเด็กตอบชื่อตัวละครครูขยับภาพสามมิติประกอบการพูด)

ขั้นสรุป

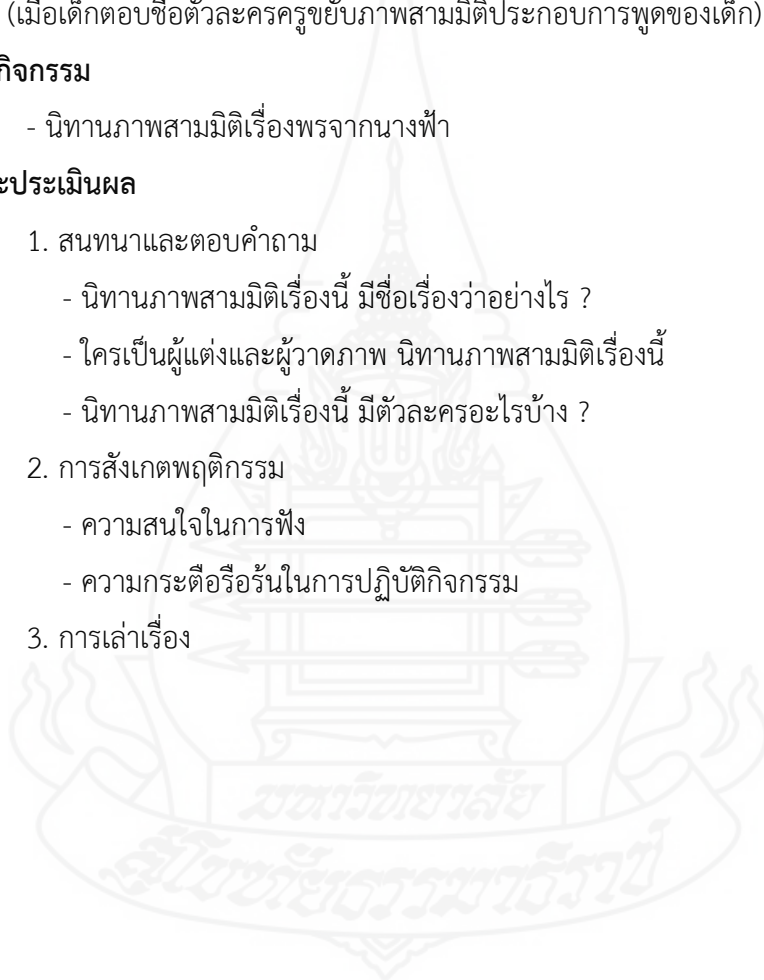
6. ครูให้เด็กนักเรียนพูด ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ชื่อผู้วาดภาพ นำนิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้าประกอบ โดยครูถามคำถามดังนี้ “นิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้า มีตัวละครอะไรบ้าง” (เมื่อเด็กตอบชื่อตัวละครครูขยับภาพสามมิติประกอบการพูดของเด็ก)

สื่อการจัดกิจกรรม

- นิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้า

การวัดและประเมินผล

1. สนทนาและตอบคำถาม
  - นิทานภาพสามมิติเรื่องนี้ มีชื่อเรื่องอย่างไร ?
  - ใครเป็นผู้แต่งและผู้วาดภาพ นิทานภาพสามมิติเรื่องนี้
  - นิทานภาพสามมิติเรื่องนี้ มีตัวละครอะไรบ้าง ?
2. การสังเกตพฤติกรรม
  - ความสนใจในการฟัง
  - ความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรม
3. การเล่าเรื่อง

แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ
ที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย
เรื่องพรจากนางฟ้า ชั้นอนุบาลปีที่ 2 สัปดาห์ที่ 1 วันที่ 2

สาระสำคัญ

การเล่านิทานจากนิทานภาพสามมิติเป็นการฝึกการพูดคำศัพท์ การพูดแต่งประโยค และการพูดเล่าเรื่อง อีกทั้งยังได้ความรู้เรื่อง การแบ่งปันน้ำใจต่อผู้อื่น ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความสามัคคี และความกตัญญูรู้คุณ ซึ่งเป็นคุณธรรมขั้นพื้นฐานที่ควรเสริมสร้างให้เกิดขึ้นในตัวเด็กตั้งแต่เยาว์วัย เพื่อให้เด็กได้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณธรรมต่อไป

จุดประสงค์

1. เด็กนักเรียนสามารถพูดคำศัพท์ได้
2. เด็กนักเรียนสามารถพูดแต่งประโยคได้
3. เด็กนักเรียนสามารถพูดเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นได้

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูเตรียมความพร้อมโดยเด็กนักเรียนเข้าเล่นในมุมหนังสือ ครูหยิบนิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้า เพื่อทบทวนเนื้อหาจากวันที่แล้ว

2. ครูสนทนากับเด็กนักเรียนเกี่ยวกับชื่อนิทาน ชื่อผู้แต่งและชื่อตัวละคร เรื่องพรจากนางฟ้า

ขั้นสอน

3. ครูเล่านิทานจากนิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้า พร้อมทั้งขยับภาพสามมิติประกอบการพูด ให้เด็กฟังซ้ๆ ทีละหน้า และสนทนากับเด็กนักเรียนขณะเล่านิทานจนจบเรื่อง (ครูเปิดไปที่หน้า 1 แล้วเริ่มเล่านิทาน)

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่ง นางฟ้าได้ปรากฏตัวขึ้น และสามารถให้พรได้หนึ่งข้อหมื่นน้อยจึงขอพรให้ผลไม้ในสวนออกผลมากที่สุด ก่อนจากไปนางฟ้าจึงพูดว่า “ขอให้พรเป็นจริงนะหมื่นน้อย”

(ครูขยับภาพสามมิติรูปนางฟ้า หน้า 1 ประกอบการพูด)

(ครูเปิดไปที่หน้า 2 แล้วเล่านิทานต่อ)

ต่อมานางฟ้ามาที่บ้านแมวน้อย ฉันทให้พรเธอได้หนึ่งข้อ “เธออยากจะได้อะไรจ๊ะ”

“ผมอยากจะให้ผลไม้ในสวนออกผลมากที่สุดครับ” แมวน้อยขอ จากนั้นนางฟ้าก็จากไป

(ครูขยับภาพสามมิติรูปนางฟ้า หน้า 2 ประกอบการพูด)

(ครูเปิดไปที่หน้า 3 แล้วเล่านิทานต่อ)

วันรุ่งขึ้นหมिन้อยพบว่าในสวนเต็มไปด้วยผลไม้ หมिन้อยมีความสุขมาก และได้แบ่งผลไม้ให้กับเพื่อนบ้าน

(ครูขยับภาพสามมิติรูปเพื่อนๆ ที่มาช่วยหมिन้อยเก็บผลไม้ หน้า 3 ประกอบการพูด
“โอ้โฮ! สัมเยะแยะเลย พวกเรามาช่วยกันเก็บเร็ว”)

(ครูเปิดไปที่หน้า 4 แล้วเล่านิทานต่อ)

ส่วนแมวน้อยเมื่อพบว่าผลไม้เต็มสวน เขาคิดจะเก็บผลไม้ไปขาย ไม่คิดที่จะแบ่งปันเพื่อนบ้าน ทำให้แมวน้อยไม่มีเพื่อน ผลไม้ก็ขายไม่ได้ และเริ่มเน่าเสีย

(ครูขยับภาพสามมิติรูปเงิน หน้า 4 ประกอบการพูด “ผลไม้เยอะขนาดนี้เราต้องรวบแน่ๆ”)

(ครูเปิดไปที่หน้า 5 แล้วเล่านิทานต่อ)

แมวน้อยเสียใจ ได้แต่ร้องไห้ที่ผลไม้ในตะกร้าเริ่มเน่าเสีย ทันใดนั้นก็เสียงเคาะประตู
ดังขึ้น

(ครูขยับภาพสามมิติรูปแมวน้อยร้องไห้ หน้า 5 ประกอบการพูด)

(ครูเปิดไปที่หน้า 6 แล้วเล่านิทานต่อ)

หมिन้อยเอาสัมมาฝากแมวน้อยเต็มตะกร้า ทำให้แมวน้อยซึ่งน้ำใจและรู้สึกผิด ที่ตนเอง ไม่คิดแบ่งปันให้ใครเลย

(ครูขยับภาพสามมิติรูปหมिन้อยนำผลไม้มาฝากแมวน้อย หน้า 6 ประกอบการพูด
“แมวน้อย แมวน้อย อยู่ไหนฉันเอาผลไม้มาฝาก”)

(ครูเปิดไปที่หน้า 7 แล้วเล่านิทานต่อ)

ตลกดีนางฟ้ามาหาหมिन้อยอีกครั้ง หมिन้อยเริ่มกล่าวขอบคุณนางฟ้าที่ได้พิเศษแก่ตน “ขอให้เธอจงรักษาความดีต่อไปนะ” นางฟ้ากล่าวชื่นชมหมिन้อย

(ครูขยับภาพสามมิติรูปนางฟ้า หน้า 7 ประกอบการพูด)

(ครูเปิดไปที่หน้า 8 แล้วเล่านิทานต่อ)

จากนั้นนางฟ้าจึงมาหาแมวน้อย แมวน้อยสัญญากับนางฟ้าว่าจะไม่เห็นแก่ตัว และจะรู้จักแบ่งปันผู้อื่นเหมือนอย่างหมिन้อย จากวันนั้น หมู่บ้านแห่งนี้จึงกลายเป็นหมู่บ้านแห่งความสุข

(ครูขยับภาพสามมิติรูปนางฟ้า หน้า 8 ประกอบการพูด)

4. ครูและเด็กนักเรียนร่วมกันสนทนา โดยครูใช้คำถาม ดังนี้

- นางฟ้าให้อะไรกับหมिन้อยและแมวน้อย ?

(ครูขยับภาพสามมิติรูปนางฟ้า หน้า 1 ประกอบการพูด)

- ทำไมหมื่นน้อยต้องเอาผลไม้ไปให้แมวน้อย ?

(ครูขยับภาพสามมิติรูปหมื่นน้อยเอาผลไม้ไปให้แมวน้อยหน้า 6 ประกอบการพูด)

ขั้นสรุป

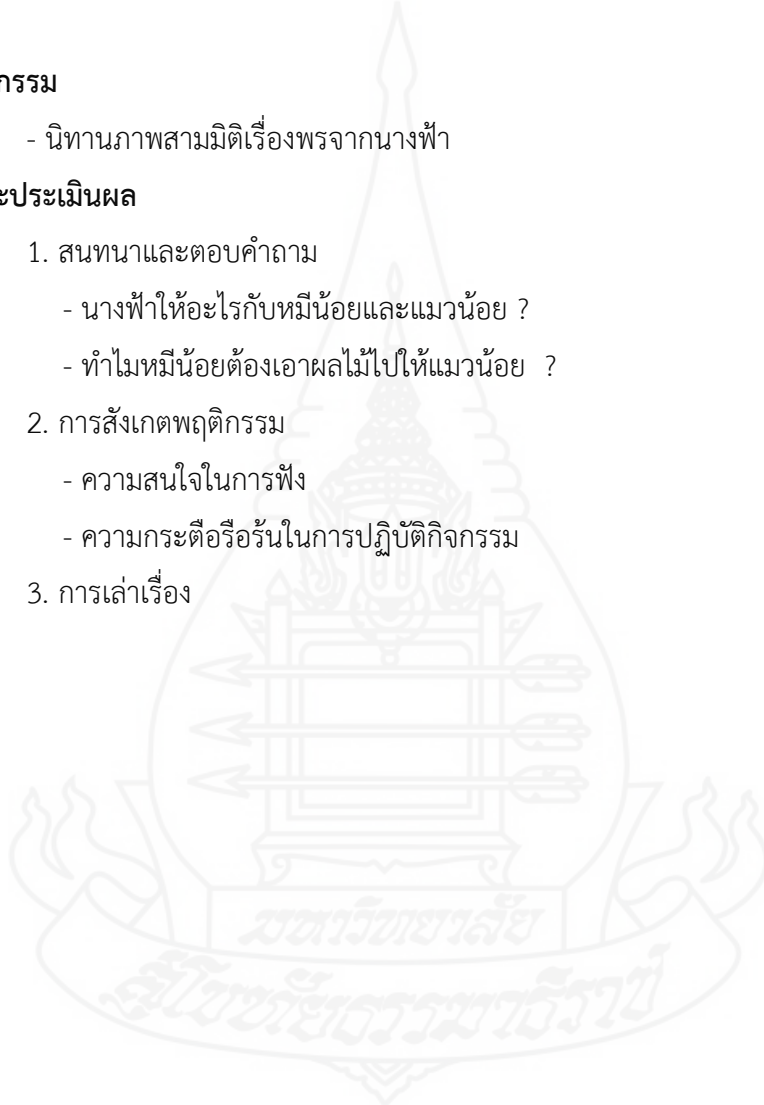
5. ครูและเด็กนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหา โดยครูและเด็กนักเรียนร่วมกันพูดถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งขยับตัวละครที่เป็นภาพสามมิติ ที่อยู่ในเหตุการณ์ประกอบการพูด

การจัดกิจกรรม

- นิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้า

การวัดและประเมินผล

1. สนทนาและตอบคำถาม
  - นางฟ้าให้อะไรกับหมื่นน้อยและแมวน้อย ?
  - ทำไมหมื่นน้อยต้องเอาผลไม้ไปให้แมวน้อย ?
2. การสังเกตพฤติกรรม
  - ความสนใจในการฟัง
  - ความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรม
3. การเล่าเรื่อง

**แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ
ที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย
เรื่องพรจากนางฟ้า ชั้นอนุบาลปีที่ 2 สัปดาห์ที่ 1 วันที่ 3**

สาระสำคัญ

การเล่านิทานจากนิทานภาพสามมิติเป็นการฝึกการพูดคำศัพท์ การพูดแต่งประโยคและการพูดเล่าเรื่อง อีกทั้งยังได้ความรู้เรื่อง การแบ่งปันน้ำใจต่อผู้อื่น ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความสามัคคี และความกตัญญูรู้คุณ ซึ่งเป็นคุณธรรมขั้นพื้นฐานที่ควรเสริมสร้างให้เกิดขึ้นในตัวเด็กตั้งแต่เยาว์วัย เพื่อให้เด็กได้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณธรรมต่อไป

จุดประสงค์

1. เด็กนักเรียนสามารถพูดคำศัพท์ได้
2. เด็กนักเรียนสามารถพูดแต่งประโยคได้
3. เด็กนักเรียนสามารถพูดเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นได้

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูเตรียมความพร้อม โดยครูและเด็กนักเรียนเข้าเล่นในมุมหนังสือ ครูหยิบนิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้า เพื่อทบทวนเนื้อหาจากวันที่แล้ว
2. ครูและเด็กนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับนิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้า โดยขยับภาพสามมิติจากนิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้าประกอบการพูด

ขั้นสอน

3. ครูสนทนากับเด็กนักเรียนแล้ว ให้เด็กนักเรียนออกมาขยับภาพสามมิติที่เด็กนักเรียนชื่นชอบ พร้อมกับให้เด็กแสดงบทบาทสมมติตัวละครที่เด็กนักเรียนชื่นชอบจนครบทุกคน
4. ครูและเด็กนักเรียนร่วมกันพูดถึงเหตุการณ์ต่างๆ จากนิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้าพร้อมทั้งขยับตัวละครที่เป็นภาพสามมิติ ที่เด็กนักเรียนพูดถึงในเหตุการณ์ประกอบตามลำดับ โดยใช้คำถามดังนี้

- ถ้าเด็กนักเรียนเป็นหมिन้อยเด็กๆ จะพูดอะไรกับนางฟ้า ?
(ครูขยับภาพสามมิติรูปนางฟ้าหน้า 7 ประกอบการพูด)
- ถ้าเด็กนักเรียน เป็นแมวน้อยเด็กจะพูดอะไรกับนางฟ้า ?
(ครูขยับภาพสามมิติรูปนางฟ้าหน้า 8 ประกอบการพูด)

ขั้นสรุป

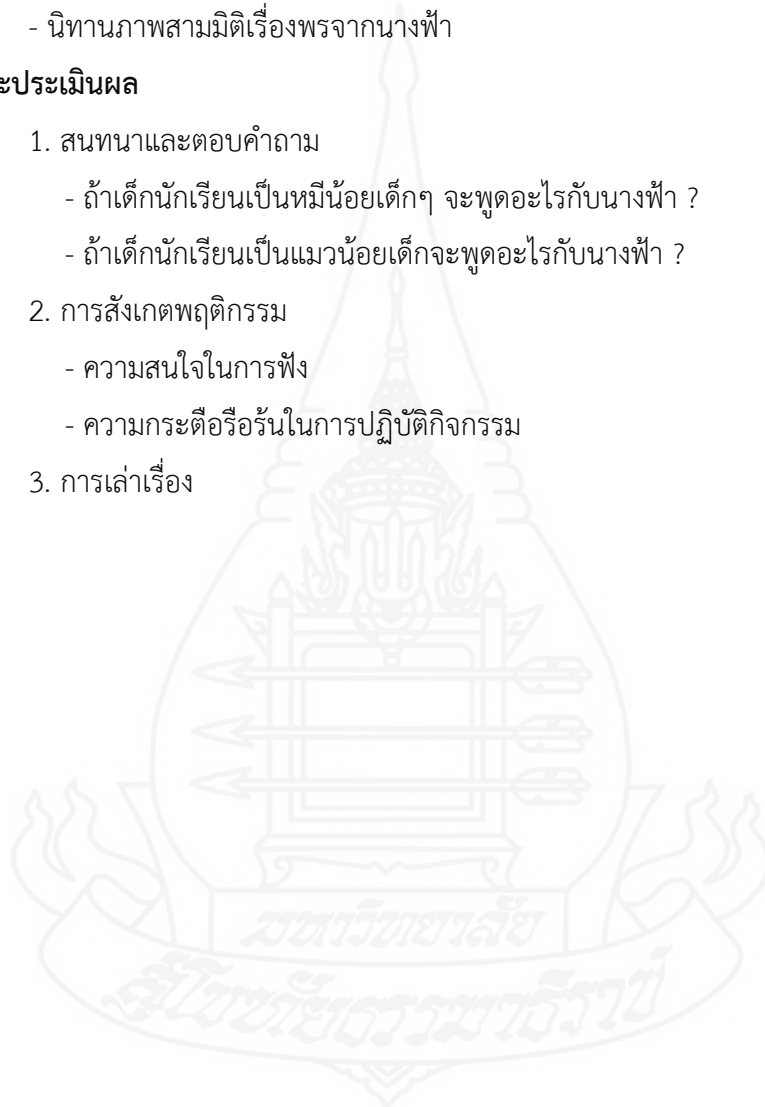
5. ครูและเด็กนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหา โดยครูเปิดโอกาสให้เด็กนักเรียนร่วมสนทนาเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากนิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้า พร้อมทั้งให้เด็กนักเรียนร่วมขยับภาพสามมิติ ที่เด็กนักเรียนพูดถึงในเหตุการณ์ประกอบ

สื่อการจัดกิจกรรม

- นิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้า

การวัดและประเมินผล

1. สนทนาและตอบคำถาม
  - ถ้าเด็กนักเรียนเป็นหมिन้อยเด็กๆ จะพูดอะไรกับนางฟ้า ?
  - ถ้าเด็กนักเรียนเป็นแมวน้อยเด็กจะพูดอะไรกับนางฟ้า ?
2. การสังเกตพฤติกรรม
  - ความสนใจในการฟัง
  - ความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรม
3. การเล่าเรื่อง

**แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ
ที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย
เรื่องพรจากนางฟ้า ชั้นอนุบาลปีที่ 2 สัปดาห์ที่ 1 วันที่ 4**

สาระสำคัญ

การเล่านิทานจากนิทานภาพสามมิติเป็นการฝึกการพูดคำศัพท์ การพูดแต่งประโยคและการพูดเล่าเรื่อง อีกทั้งยังได้ความรู้เรื่อง การแบ่งปันน้ำใจต่อผู้อื่น ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความสามัคคี และความกตัญญูรู้คุณ ซึ่งเป็นคุณธรรมขั้นพื้นฐานที่ควรเสริมสร้างให้เกิดขึ้นในตัวเด็กตั้งแต่เยาว์วัย เพื่อให้เด็กได้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณธรรมต่อไป

จุดประสงค์

1. เด็กนักเรียนสามารถพูดคำศัพท์ได้
2. เด็กนักเรียนสามารถพูดแต่งประโยคได้
3. เด็กนักเรียนสามารถพูดเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นได้

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูเตรียมความพร้อม โดยครูและเด็กนักเรียนเข้าเล่นในมุมหนังสือ ครูหยิบนิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้า เพื่อทบทวนเนื้อหาจากวันที่แล้ว

2. ครูให้เด็กนักเรียนทบทวนเนื้อหา นิทาน โดยให้เด็กนักเรียนออกมาเล่า ชื่อ นิทาน ชื่อผู้แต่ง และชื่อตัวละครพร้อม ขยับภาพสามมิติจากนิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้าประกอบ

ขั้นสอน

3. ครูให้เด็กนักเรียนที่ต้องการออกมาเล่านิทานจากหนังสือภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้าให้เพื่อนๆ ฟัง พร้อมทั้งขยับตัวละครที่เป็นภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้าประกอบการพูด จำนวน 1 คน

4. ครูและเด็กนักเรียนร่วมกันพูดถึงเหตุการณ์ต่างๆ จากนิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้า พร้อมทั้งขยับตัวละครที่เป็นภาพสามมิติที่เด็กนักเรียนพูดถึงในเหตุการณ์ ตามลำดับ โดยใช้คำถามดังนี้

- ทำไมหมिन้อยจึงเก็บผลไม้เสร็จเร็วกว่าแมวน้อย ?

(ครูขยับภาพสามมิติรูปเพื่อนๆ มาช่วยหมिन้อยเก็บผลไม้หน้า 3 ประกอบการพูด)

- ทำไมแมวน้อยจึงเก็บผลไม้เสร็จช้า ?

(ครูช่วยภาพสามมิติรูปแมวน้อยคิดจะนำผลไม้ไปขายหน้า 4 ประกอบการพูด)

ขั้นสรุป

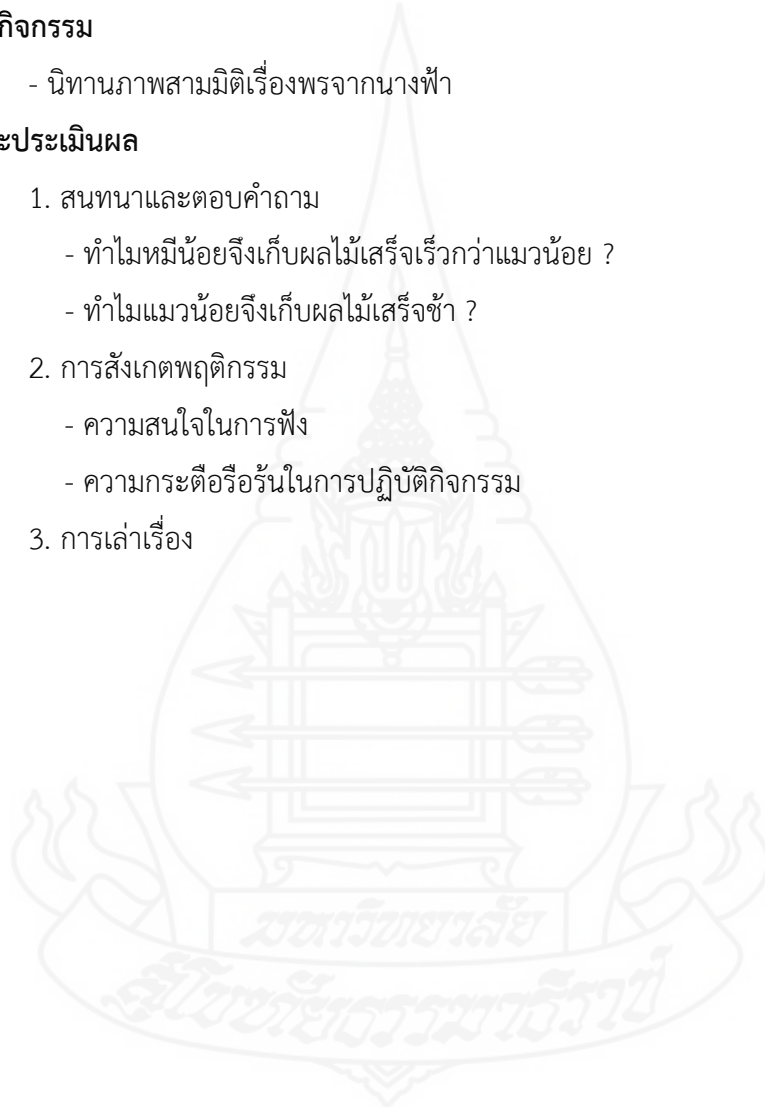
5. ครูและเด็กนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหา โดยครูเปิดโอกาสให้เด็กนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากนิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้า พร้อมทั้งช่วยตัวละครที่เป็นภาพสามมิติ ที่เด็กนักเรียนพูดถึงในเหตุการณ์ประกอบ

สื่อการจัดกิจกรรม

- นิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้า

การวัดและประเมินผล

1. สนทนาและตอบคำถาม
  - ทำไมหมिन้อยจึงเก็บผลไม้เสร็จเร็วกว่าแมวน้อย ?
  - ทำไมแมวน้อยจึงเก็บผลไม้เสร็จช้า ?
2. การสังเกตพฤติกรรม
  - ความสนใจในการฟัง
  - ความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรม
3. การเล่าเรื่อง

**แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพสามมิติ
ที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย
เรื่องพรจากนางฟ้า ชั้นอนุบาลปีที่ 2 สัปดาห์ที่ 1 วันที่ 5**

สาระสำคัญ

การเล่านิทานจากนิทานภาพสามมิติเป็นการฝึกการพูดคำศัพท์ การพูดแต่งประโยคและการพูดเล่าเรื่อง อีกทั้งยังได้ความรู้เรื่อง การแบ่งปันน้ำใจต่อผู้อื่น ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความสามัคคี และความกตัญญูรู้คุณ ซึ่งเป็นคุณธรรมขั้นพื้นฐานที่ควรเสริมสร้างให้เกิดขึ้นในตัวเด็กตั้งแต่เยาว์วัย เพื่อให้เด็กได้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณธรรมต่อไป

จุดประสงค์

1. เด็กนักเรียนสามารถพูดคำศัพท์ได้
2. เด็กนักเรียนสามารถพูดแต่งประโยคได้
3. เด็กนักเรียนสามารถพูดเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นได้

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูเตรียมความพร้อม โดยครูและเด็กนักเรียนเข้าเล่นในมุมหนังสือ ครูหยิบนิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้า เพื่อทบทวนเนื้อหาจากวันที่แล้ว
2. ครูให้เด็กนักเรียนทบทวนเนื้อหา นิทาน โดยให้เด็กนักเรียนออกมาเล่า เกี่ยวกับเนื้อหาของนิทานภาพสามมิติ โดยขยับภาพสามมิติจากนิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้าประกอบ

ขั้นสอน

3. ครูและเด็กนักเรียนร่วมกันจัดเตรียมอุปกรณ์ในการระบายสีภาพตัวละครในนิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้า
4. ครูและเด็กนักเรียนร่วมกันระบายสีตัวละครที่เป็นภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้า และร่วมกันติดรูปภาพประกอบกับฉากหลังของภาพสามมิติที่ครูเตรียมไว้ หลังจากทำงานเสร็จ ครูและเด็กนักเรียนร่วมกันเก็บอุปกรณ์ให้เรียบร้อย
5. ให้เด็กนักเรียนที่ต้องการเล่านิทานจากภาพสามมิติที่ตนประดิษฐ์มาเล่านิทาน พร้อมทั้งขยับตัวละครภาพสามมิติประกอบการเล่านิทานตามความคิดและจินตนาการของตนเอง

ขั้นสรุป

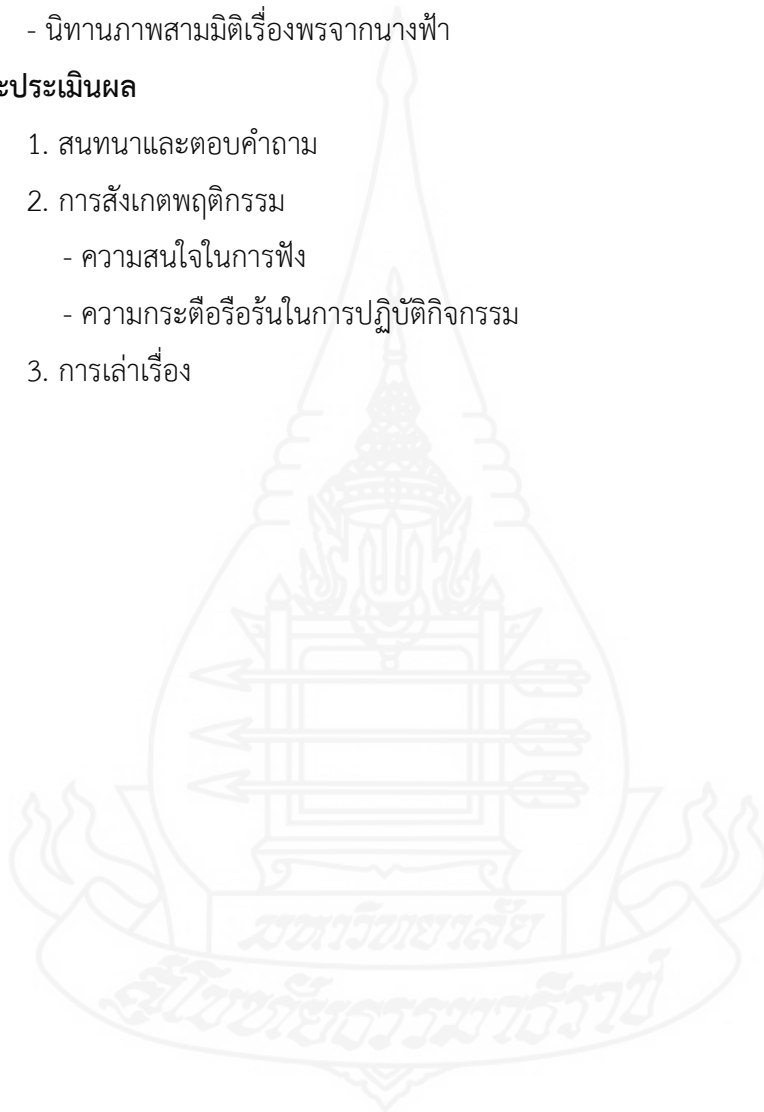
6. ครูและเด็กร่วมกันสรุปเนื้อหาบทเรียนที่ได้แก่นักเรียนเล่าอีกครั้งหนึ่ง และสรุปประโยชน์ที่ได้รับจากนิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้า พร้อมทั้งใช้นิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้าประกอบ

สื่อการจัดกิจกรรม

- นิทานภาพสามมิติเรื่องพรจากนางฟ้า

การวัดและประเมินผล

1. สนทนาและตอบคำถาม
2. การสังเกตพฤติกรรม
  - ความสนใจในการฟัง
  - ความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรม
3. การเล่าเรื่อง

ภาคผนวก ง

แบบวัดความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

คู่มือดำเนินการวัดความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

การวัดความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยนี้ ผู้วัดจะดำเนินการวัดเด็กนักเรียนได้ทีละคนโดยผู้วัดจะอ่านแบบวัดความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยให้เด็กฟังแล้วบันทึกการพูดของเด็กตามเวลาที่กำหนด โดยครูหยาบภาพให้เด็กดูแล้วปฏิบัติตามคำชี้แจงของผู้วัด ผู้วัดจะบันทึกคำพูดของเด็กลงในแบบบันทึกการตอบ แบบวัดความสามารถทางการพูดของเด็กนักเรียนแต่ละคน การวัดความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยหมายถึงการวัดความสามารถในการใช้ภาษา ถ้อยคำในการสื่อสาร ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจและสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมซึ่งมีทั้งหมด 3 ด้าน

1. การพูดคำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการบอกชื่อสิ่งต่างๆ จากภาพและนิทาน ภาพสามมิติได้ถูกต้อง และมีความหมายตามความเข้าใจ
2. การพูดแต่งประโยค หมายถึง ความสามารถในการนำคำมาเรียงเชื่อมต่อกันแล้วพูดออกมาเป็นประโยค (ใคร ทำอะไร ที่ไหน) ที่มีความหมายสอดคล้องกับภาพหรือเหตุการณ์
3. การพูดเล่าเรื่อง หมายถึง ความสามารถในการพูดเป็นประโยคที่มีความต่อเนื่องเป็นเรื่องราว สื่อสารรายละเอียดเหตุการณ์หรือภาพโดยมีขั้นตอนในการดำเนินดังนี้
  1. ระยะเวลาที่ใช้ระยะเวลาที่ใช้ในการวัด
    - ตอนที่ 1 ใช้เวลาทำข้อสอบ ประมาณ 5 นาที
    - ตอนที่ 2 ใช้เวลาทำข้อสอบ ประมาณ 10 นาที
    - ตอนที่ 3 ใช้เวลาประมาณ 4 นาที
  2. เกณฑ์ในการให้คะแนน
    - ตอนที่ 1 การพูดคำศัพท์ จากภาพ แบบวัดมีทั้งหมด 10 ข้อ

เด็กตอบไม่ได้ หรือตอบผิด หรือตอบถูกเพราะเดา	0 คะแนน
เด็กสามารถพูดคำศัพท์จากภาพได้ถูกต้อง	1 คะแนน
คะแนนเต็ม	10 คะแนน
    - ตอนที่ 2 การพูดแต่งประโยค จากภาพ แบบวัดมีทั้งหมด 5 ข้อ

เด็กสามารถพูดแต่งประโยคโดยเข้าใจความหมายว่าเป็นภาพของใคร	1 คะแนน
เด็กสามารถพูดแต่งประโยคเข้าใจความหมายจากภาพว่าใคร ทำอะไร	2 คะแนน

เด็กสามารถพูดแต่งประโยคขยายความจากภาพว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน	3 คะแนน
คะแนนเต็ม	15 คะแนน
ตอนที่ 3 การพูดเล่าเรื่อง จากภาพ แบบวัดมีทั้งหมด 2 ข้อ	
ถ้าพูดเล่าเรื่องจากภาพได้แต่ยังเก็บรายละเอียดของภาพไม่หมด	1 คะแนน
ถ้าพูดเล่าเรื่องจากภาพได้โดยการเก็บรายละเอียดของภาพได้หมด	2 คะแนน
ถ้าพูดเล่าเรื่องจากภาพได้โดยเก็บรายละเอียดของภาพได้และสามารถ พูดสร้างเรื่องต่อเติมจากภาพได้	3 คะแนน
คะแนนเต็ม	6 คะแนน

วิธีการวัด

1. ผู้ดำเนินการวัดเตรียมตัวก่อนวัดดังนี้
    - 1.1 ตรวจสอบแบบวัดให้ครบถ้วน
    - 1.2 ศึกษาแบบวัดความสามารถทางการพูดและคู่มือดำเนินการวัดให้เข้าใจ
  - กระบวนการทั้งหมด
  - 1.3 จัดสถานที่สอบให้อยู่ในสภาพที่สะดวกสบาย จัดโต๊ะ เก้าอี้ ให้เหมาะสมกับผู้เข้ารับการวัด
  - 1.4 เตรียมอุปกรณ์ในการสอบดังนี้
    - 1) แบบวัดคู่มือวัด และแบบบันทึกคำตอบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย อย่างละ 1 ชุด
    - 2) นาฬิกาที่มีความเที่ยงตรง 1 เรือน
    - 3) ปากกาหรือดินสอสำหรับจดบันทึกคะแนน
  - 1.5 ก่อนการทำการวัดจัดให้ผู้รับการวัด ดื่มน้ำและเข้าห้องน้ำให้เรียบร้อย
  - 1.6 ผู้ดำเนินการวัดต้องแสดงความเป็นกันเอง ทำให้ผู้วัดไม่กังวล มีความมั่นใจและร่วมมือทำแบบวัดเป็นอย่างดี
  - 1.7 ผู้ดำเนินการวัดแนะนำ และอธิบายการทำแบบวัดความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ให้เด็กเข้าใจอย่างชัดเจน
2. ดำเนินการวัดตามขั้นตอนดังนี้
    - 2.1 ดำเนินการวัดเด็กเป็นรายบุคคลจนครบทุกคน
    - 2.2 ผู้ดำเนินการวัดอ่านคำชี้แจง ข้อละ 2 ครั้ง

2.3 เมื่อเสร็จสิ้นการวัด 1 ตอน ให้ผู้วัดรับบันทึกแบบบันทึกคำตอบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยให้เรียบร้อย

3. เมื่อเสร็จสิ้นการวัด

3.1 ตรวจสอบชื่อ นามสกุล ของผู้รับการวัดให้ถูกต้อง

3.2 ตรวจสอบและเก็บแบบวัด คู่มือดำเนินการวัดและแบบบันทึกคำตอบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยให้เรียบร้อย

แนวทางการวัดความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย
การวัดความสามารถทางการพูด ตอนที่ 1 การพูดคำศัพท์

จุดมุ่งหมาย	เพื่อวัดความสามารถในการบอกชื่อสิ่งต่างๆที่รู้จักได้ถูกต้อง		
การให้คะแนน	ถ้าตอบไม่ได้ หรือตอบผิดหรือตอบ ถูกเพราะเดา	0	คะแนน
	ถ้าเด็กสามารถพูดคำศัพท์จากภาพได้ ถูกต้อง	1	คะแนน
	คะแนนเต็ม	10	คะแนน
เวลาในการทำการวัด	ข้อละประมาณ 30 วินาที		
ลักษณะแบบวัด	บอกชื่อสิ่งต่างๆ ที่กำหนดในภาพได้		
คำชี้แจง	<ol style="list-style-type: none"> 1. แบบวัดฉบับนี้เป็นแบบวัดความสามารถทางการพูดเป็นรายบุคคล 2. ครูหยิบภาพให้เด็กนักเรียนดูแล้วบอกว่าเป็นภาพอะไร 		

ภาพประกอบ	คำถาม	ภาพและคำตอบที่คาดว่าเด็กนักเรียนจะตอบ
ตอนที่ 1	นักเรียนว่าคิดว่าภาพอะไร	<ol style="list-style-type: none"> 1. กระเช้าของขวัญ 2. การ์ดขอบคุณ 3. กรรไกร 4. ชองจดหมาย 5. เสื้อ 6. เด็กนักเรียนหญิง 7. เด็กนักเรียนชาย 8. นางฟ้า 9. คุณครู 10. คุณหมอ

การวัดความสามารถทางการพูด ตอนที่ 2 การพูดแต่งประโยค

จุดมุ่งหมาย	เพื่อวัดความสามารถด้านการพูดแต่งประโยคอย่างมีความหมาย
การให้คะแนน	<p>เด็กสามารถพูดแต่งประโยคโดยเข้าใจความหมายว่า เป็นภาพของใคร 1 คะแนน</p> <p>เด็กสามารถพูดแต่งประโยคเข้าใจความหมายจากภาพว่าใคร ทำอะไร 2 คะแนน</p> <p>เด็กสามารถพูดแต่งประโยคขยายความจากภาพว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน 3 คะแนน</p> <p>คะแนนเต็ม 15 คะแนน</p>
เวลาในการวัด	ข้อละประมาณ 1 นาที
ลักษณะการทำการวัด	แต่งประโยคจากภาพที่กำหนดให้
จำนวนข้อสอบ	มีจำนวน 5 ข้อ
คำชี้แจง	<ol style="list-style-type: none"> 1. ข้อสอบฉบับนี้เป็นการวัดความสามารถทางการพูดเป็นรายบุคคล 2. ครูหยิบภาพให้เด็กนักเรียนดูทีละข้อ แต่งประโยคปากเปล่าให้ สอดคล้องกับภาพ

ข้อ	ภาพ
1.	เด็กๆ เล่นในสนามเด็กเล่น
2.	เด็กผู้ชายล้างจาน
3.	เด็กผู้หญิงอ่านหนังสือ
4.	เด็กผู้หญิงรดน้ำต้นไม้
5.	เด็กผู้ชายร้องเพลง

การวัดความสามารถทางการพูด ตอนที่ 3 การพูดเล่าเรื่อง

จุดมุ่งหมาย	เพื่อวัดความสามารถในการอ่านภาพและแปลความหมาย ประโยค ที่สมบูรณ์คือ ใคร ทำอะไร ที่ไหน
การให้คะแนน	<p>ถ้าไม่พูดหรือพูดไม่ได้เนื้อหาจากภาพเลยให้ 0 คะแนน</p> <p>ถ้าพูดเล่าเรื่องจากภาพได้แต่ยังเก็บรายละเอียดของภาพไม่หมด 1 คะแนน</p> <p>ถ้าพูดเล่าเรื่องจากภาพได้โดยการเก็บรายละเอียดของภาพ ได้หมด 2 คะแนน</p> <p>ถ้าพูดเล่าเรื่องจากภาพได้โดยเก็บรายละเอียดของภาพได้ และสามารถพูดสร้างเรื่องต่อเติมจากภาพได้ คะแนนเต็ม 6 คะแนน</p>
เวลาในการวัด	ข้อละประมาณ 2 นาที
ลักษณะทำการวัด	เล่าเรื่องจากภาพที่กำหนด
จำนวนข้อสอบ	มีจำนวน 2 ข้อ
คำชี้แจง	ครูหยิบภาพให้เด็กนักเรียนดูแล้วเล่าเรื่องราวให้สอดคล้องกับภาพ (ใคร ทำอะไร ที่ไหน)
หมายเหตุ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ในกรณีที่เด็กนักเรียนเล่าเรื่องราวนอกจากเรื่องราวที่เฉลยในแต่ละข้อ เล่าเรื่องราวที่เป็นประโยคสมบูรณ์ ใคร ทำอะไร ที่ไหน และมีความ สอดคล้องกับภาพถือว่าถูกต้องให้ 1 คะแนน 2. ในขณะที่กำลังวัด ถ้าเห็นภาพแล้วเด็กนักเรียนไม่ยอมพูด ครูใช้คำถาม กระตุ้นให้เด็กคิด แล้วรอให้เด็กพูดสักครู่ เมื่อเด็กไม่ยอมพูดให้เลื่อนไปทำ ข้ออื่นต่อไป

ข้อ	ภาพ
1.	เด็กข้ามถนน
2.	แม่เล่านิทาน

แบบวัดความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

ตอนที่ 1 การพูดคำศัพท์จากภาพ ภาพประกอบจำนวน 10 ภาพ

คำชี้แจง ครูหยิบภาพให้เด็กนักเรียนดูแล้วบอกว่าภาพอะไร

1. กระเช้าของขวัญ

2. การ์ดขอบคุณ

3. กรรไกร

4. ซองจดหมาย

5. เสื้อ

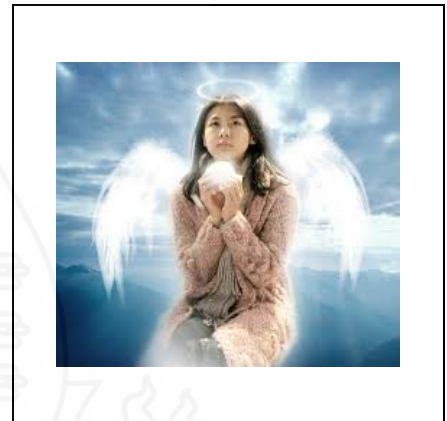
6. เด็กนักเรียนหญิง

7. เด็กนักเรียนชาย

8. นางฟ้า

9. คุณครู

10. คุณหมอ

แบบวัดความสามารถทางการพูด

ตอนที่ 2 การพูดแต่งประโยคจากภาพ ภาพประกอบ จำนวน 5 ภาพ

คำชี้แจง ครูหยิบภาพให้เด็กนักเรียนดูแล้วแต่งประโยค ให้สอดคล้องกับภาพ

1. ภาพเด็กๆ เล่นในสนามเด็กเล่น

2. ภาพเด็กผู้ชายล้างจาน

3. ภาพเด็กผู้หญิงอ่านหนังสือ

4. ภาพเด็กผู้หญิงรดน้ำต้นไม้

5. ภาพเด็กผู้ชายร้องเพลง

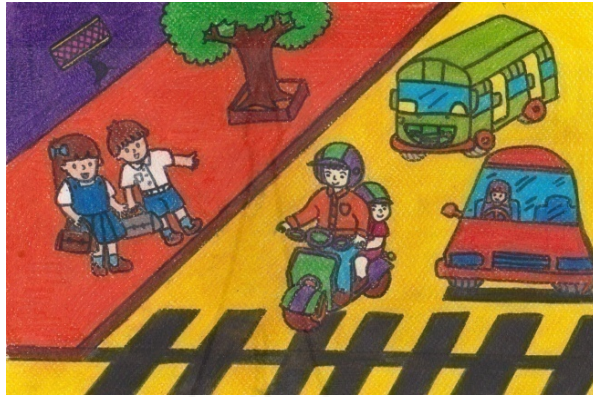

แบบวัดความสามารถทางการพูด

ตอนที่ 3 การพูดเล่าเรื่องจากภาพ ภาพประกอบจำนวน 2 เรื่อง

คำชี้แจง ครูหยิบภาพให้เด็กนักเรียนดูแล้วเล่าเรื่องราวให้สอดคล้องกับภาพ(ใคร ทำอะไร ที่ไหน)

ภาพที่ 1

ภาพที่ 2

ภาพที่ 3

1. ภาพเด็กข้ามถนน

ภาพที่ 1

ภาพที่ 2

ภาพที่ 3

2. ภาพแม่เล่านิทาน

แบบบันทึกคำตอบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

ชื่อ ..... เลขที่.....ชั้นอนุบาลปีที่ 2

ตอนที่ 1 การพูดคำศัพท์

คำชี้แจง

ครูหยิบภาพให้เด็กนักเรียนดูแล้วบอกว่าภาพอะไร

การให้คะแนน

ถ้าตอบไม่ได้ หรือตอบผิดหรือตอบ ถูกเพราะเดา

0 คะแนน

ถ้าเด็กสามารถพูดคำศัพท์จากภาพได้ ถูกต้อง

1 คะแนน

คะแนนเต็ม

10 คะแนน

คำตอบที่คาดว่า เด็กนักเรียนจะตอบ	คำตอบที่เด็กนักเรียนตอบ	คะแนน
1. กระจกของขวัญ		
2. การ์ดขอบคุณ		
3. กรรไกร		
4. ซองจดหมาย		
5. เสื้อ		
6. เด็กนักเรียนหญิง		
7. เด็กนักเรียนชาย		
8. นางฟ้า		
9. คุณครู		
10. คุณหมอ		
รวม		

หมายเหตุ

.....
.....

ชื่อ.....ผู้บันทึก

แบบบันทึกคำตอบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

ชื่อ ..... เลขที่.....ชั้นอนุบาลปีที่ 2

ตอนที่ 2 การพูดแต่งประโยค

คำชี้แจง ครูหยิบภาพให้เด็กนักเรียนดูแล้วแต่งประโยค ให้สอดคล้องกับภาพ

การให้คะแนน	เด็กสามารถพูดแต่งประโยคโดยเข้าใจความหมายว่าเป็นภาพของใคร	1 คะแนน
	เด็กสามารถพูดแต่งประโยคเข้าใจความหมายจากภาพว่าใคร ทำอะไร	2 คะแนน
	เด็กสามารถพูดแต่งประโยคขยายความ จากภาพว่า ใครทำอะไรที่ไหน	3 คะแนน
	คะแนนเต็ม	15 คะแนน

คำตอบที่คาดว่า เด็กนักเรียนจะตอบ	คำตอบที่เด็กนักเรียนตอบ	คะแนน
1. เด็กๆ เล่นในสนามเด็กเล่น		
2. เด็กผู้ชายล้างจาน		
3. เด็กผู้หญิงอ่านหนังสือ		
4. เด็กผู้หญิงรดน้ำต้นไม้		
5. เด็กผู้ชายร้องเพลง		
รวม		

หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....ผู้บันทึก

แบบบันทึกคำตอบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

ชื่อ ..... เลขที่.....ชั้นอนุบาลปีที่ 2

ตอนที่ 3 การพูดเล่าเรื่อง

คำชี้แจง	ครูหยิบภาพให้เด็กนักเรียนดูแล้วพูดเล่าเรื่อง ให้สอดคล้องกับภาพ		
การให้คะแนน	ถ้าไม่พูดหรือพูดไม่ได้เนื้อหาจากภาพเลยให้	0	คะแนน
	ถ้าพูดเล่าเรื่องจากภาพได้แต่ยังเก็บรายละเอียดของภาพไม่หมด	1	คะแนน
	ถ้าพูดเล่าเรื่องจากภาพได้โดยการเก็บรายละเอียดของภาพได้หมด	2	คะแนน
	ถ้าพูดเล่าเรื่องจากภาพได้โดยเก็บรายละเอียดของภาพได้และ สามารถพูดสร้างเรื่องต่อเติมจากภาพได้	3	คะแนน
	คะแนนเต็ม	6	คะแนน

- หมายเหตุ**
1. ในกรณีที่เด็กนักเรียนเล่าเรื่องราวนอกจากเรื่องราวที่เฉลยในแต่ละข้อ
เล่าเรื่องราวที่เป็นประโยคสมบูรณ์ ใคร ทำอะไร ที่ไหน และมีความสอดคล้อง
กับภาพถือว่าถูกต้องให้ 1 คะแนน
  2. ในขณะที่กำลังวัด ถ้าเห็นภาพแล้วเด็กนักเรียนไม่ยอมพูด ครูใช้คำถามกระตุ้น
ให้เด็กคิด แล้วรอให้เด็กพูดสักครู่ เมื่อเด็กไม่ยอมพูดให้เลื่อนไปทำข้ออื่นต่อไป

คำตอบที่คาดว่า เด็กนักเรียนจะตอบ	คำตอบที่เด็กนักเรียนตอบ	คะแนน
1. เด็กข้ามถนน		
2. แม่เล่านิทาน		
รวม		

หมายเหตุ

.....
 .....

ชื่อ.....ผู้บันทึก

**แบบการประเมินคุณภาพคู่มือการจัดกิจกรรมเล่นิทานประกอบภาพสามมิติ
ที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่าน

เกณฑ์การให้คะแนน

5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง เหมาะสมมาก

3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนน				
		5	4	3	2	1
1. เนื้อหา						
	1.1 หลักการและเหตุผล					
	1.2 จุดมุ่งหมาย					
	1.3 หลักการจัดกิจกรรม					
	1.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม					
	1.5 กำหนดการจัดกิจกรรม					
	1.6 บทบาทครู					
	1.7 บทบาทเด็ก					
	1.8 การประเมินผล					
	1.9 แผนการจัดกิจกรรม					
	แผนที่ 1 พรจากนางฟ้า					
	1. สาระสำคัญ					
	2. จุดประสงค์					
	3. สาระการเรียนรู้					
	4. วิธีดำเนินกิจกรรม					
	5. สื่อการเรียนรู้					

แบบการประเมินคุณภาพคู่มือการจัดกิจกรรมเล่นิทานประกอบภาพสามมิติ
ที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนน				
		5	4	3	2	1
1. เนื้อหา (ต่อ)						
	แผนที่ 2 ของวิเศษ					
	1. สาระสำคัญ					
	2. จุดประสงค์					
	3. สาระการเรียนรู้					
	4. วิธีดำเนินการกิจกรรม					
	5. สื่อการเรียนรู้					
	แผนที่ 3 เสือใหม่ของป๊อ					
	1. สาระสำคัญ					
	2. จุดประสงค์					
	3. สาระการเรียนรู้					
	4. วิธีดำเนินการกิจกรรม					
	5. สื่อการเรียนรู้					
	แผนที่ 4 ขอบคุณครึบจากหมีน้อย					
	1. สาระสำคัญ					
	2. จุดประสงค์					
	3. สาระการเรียนรู้					
	4. วิธีดำเนินการกิจกรรม					
	5. สื่อการเรียนรู้					
2. รูปแบบการเขียน						
	2.1 ภาษาที่ใช้มีความชัดเจน					
	2.2 อ่านเข้าใจง่าย					
	2.3 ความต่อเนื่องของข้อความ					

แบบการประเมินคุณภาพคู่มือการจัดกิจกรรมเล่นิทานประกอบภาพสามมิติ
ที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ..... ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการประเมินคุณภาพคู่มือการจัดกิจกรรม
การเล่านิทานประกอบภาพสามมิติที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	เฉลี่ย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. เนื้อหา						
	1.1 หลักการและเหตุผล	5	5	4	14	4.66
	1.2 จุดมุ่งหมาย	5	5	5	15	5
	1.3 หลักการจัดกิจกรรม	4	5	4	13	4.3
	1.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	4	5	4	13	4.3
	1.5 กำหนดการจัดกิจกรรม	5	5	5	15	5
	1.6 บทบาทครู	5	5	5	15	5
	1.7 บทบาทเด็ก	5	5	4	14	4.66
	1.8 การประเมินผล	4	5	4	13	4.3
	1.9 แผนการจัดกิจกรรม	5	5	4	14	4.66
แผนที่ 1 พรจากนางฟ้า						
	1. สารสำคัญ	5	4	5	14	4.66
	2. จุดประสงค์	5	4	5	14	4.66
	3. สารการเรียนรู้	5	4	5	14	4.66
	4. วิธีดำเนินกิจกรรม	4	4	4	12	4
	5. สื่อการเรียนรู้	5	4	4	13	4.3

สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการประเมินคุณภาพคู่มือการจัดกิจกรรมการเล่นิทาน
ประกอบภาพสามมิติที่มีต่อความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	เฉลี่ย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. เนื้อหา (ต่อ)						
	แผนที่ 2 ของวิเศษ					
	1. สาระสำคัญ	5	4	5	14	4.66
	2. จุดประสงค์	5	4	5	14	4.66
	3. สาระการเรียนรู้	5	4	5	14	4.66
	4. วิธีดำเนินกิจกรรม	4	4	4	12	4
	5. สื่อการเรียนรู้	5	4	4	13	4.3
	แผนที่ 3 เสือใหม่ของป๊อ					
	1. สาระสำคัญ	5	4	5	14	4.66
	2. จุดประสงค์	5	4	5	14	4.66
	3. สาระการเรียนรู้	5	4	5	14	4.66
	4. วิธีดำเนินกิจกรรม	4	4	4	12	4
	5. สื่อการเรียนรู้	5	4	4	13	4.3
	แผนที่ 4 ขอบคุณครับจากหมีน้อย					
	1. สาระสำคัญ	5	4	5	14	4.66
	2. จุดประสงค์	5	4	5	14	4.66
	3. สาระการเรียนรู้	5	4	5	14	4.66
	4. วิธีดำเนินกิจกรรม	4	4	4	12	4
	5. สื่อการเรียนรู้	5	4	4	13	4.3
2. รูปแบบการเขียน						
	2.1 ภาษาที่ใช้มีความชัดเจน	5	4	5	14	4.66
	2.2 อ่านเข้าใจง่าย	5	4	5	14	4.66
	2.3 ความต่อเนื่องของข้อความ	5	4	5	14	4.66
	เฉลี่ย	4.6	4.2	4.09	12.89	4.29

**แบบการประเมินคุณภาพคู่มือดำเนินการวัดและแบบวัดความสามารถทางการพูด
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับกับความคิดเห็นของท่าน

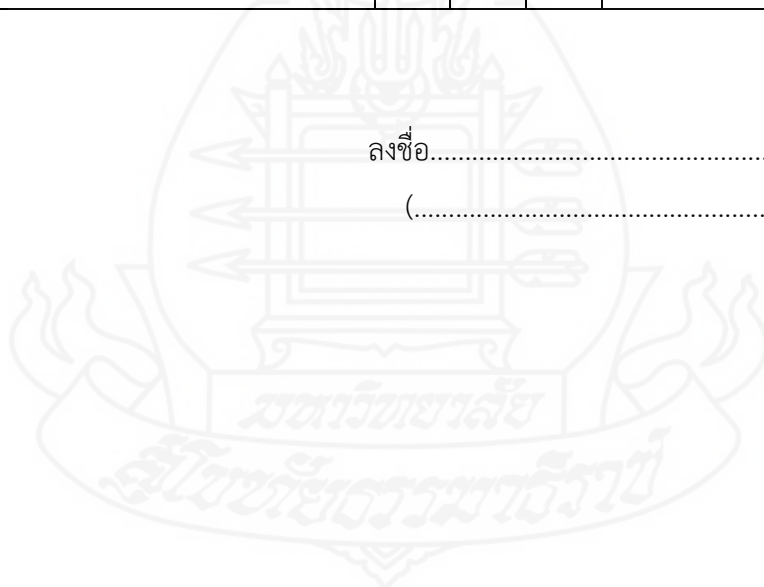
- +1 หมายถึง มีความสอดคล้องกันและชัดเจนดี
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกันและชัดเจนหรือไม่
- 1 หมายถึง ไม่มีความชัดเจนและสอดคล้อง

รายการ	คะแนน			ความคิดเห็น
	+1	0	-1	
คู่มือดำเนินการวัด				
คำชี้แจง				
อุปกรณ์ที่ใช้ในการวัด				
การตรวจให้คะแนน				
การเตรียมตัวก่อนการวัด				
เวลาที่ใช้ในการวัด				
วิธีดำเนินการวัด				
แบบวัดความสามารถด้านการพูด				
ตอนที่ 1 การพูดคำศัพท์				
ข้อที่ 1				
ข้อที่ 2				
ข้อที่ 3				
ข้อที่ 4				
ข้อที่ 5				
ข้อที่ 6				
ข้อที่ 7				
ข้อที่ 8				
ข้อที่ 9				
ข้อที่ 10				

แบบการประเมินคุณภาพคู่มือดำเนินการวัดและแบบวัดความสามารถทางการพูด
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายการ	คะแนน			ความคิดเห็น
	+1	0	- 1	
ตอนที่ 2 การพูดแต่งประโยค				
ข้อที่ 1				
ข้อที่ 2				
ข้อที่ 3				
ข้อที่ 4				
ข้อที่ 5				
ตอนที่ 3 การพูดเล่าเรื่อง				
ข้อที่ 1				
ข้อที่ 2				

ลงชื่อ..... ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการประเมินคุณภาพคู่มือดำเนินการวัดและ
แบบวัดความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

รายการ	คะแนน			$\sum R$	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
คู่มือดำเนินการวัด					
คำชี้แจง	1	1	1	3	1.00
อุปกรณ์ที่ใช้ในการวัด	1	1	1	3	1.00
การตรวจให้คะแนน	1	1	1	3	1.00
การเตรียมตัวก่อนการวัด	1	1	1	3	1.00
เวลาที่ใช้ในการวัด	0	1	1	2	.67
วิธีดำเนินการวัด	1	1	1	3	1.00
แบบวัดความสามารถด้านการพูด					
ตอนที่ 1 การพูดคำศัพท์					
ข้อที่ 1	0	1	1	2	.67
ข้อที่ 2	0	1	1	2	.67
ข้อที่ 3	1	1	1	3	1.00
ข้อที่ 4	1	1	1	3	1.00
ข้อที่ 5	1	1	1	3	1.00
ข้อที่ 6	1	1	1	3	1.00
ข้อที่ 7	1	1	1	3	1.00
ข้อที่ 8	1	1	1	3	1.00
ข้อที่ 9	1	1	1	3	1.00
ข้อที่ 10	1	1	1	3	1.00

สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการประเมินคุณภาพคู่มือดำเนินการวัดและ
แบบวัดความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย (ต่อ)

รายการ	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ตอนที่ 2 การพูดแต่งประโยค	1	1	1	3	1.00
ข้อที่ 1	1	1	1	3	1.00
ข้อที่ 2	0	1	1	2	.67
ข้อที่ 3	1	1	1	3	1.00
ข้อที่ 4	1	1	1	3	1.00
ข้อที่ 5	1	1	1	3	1.00
ตอนที่ 3 การพูดเล่าเรื่อง	1	1	1	3	1.00
ข้อที่ 1	0	1	1	2	.67
ข้อที่ 2	1	1	1	3	1.00

การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย
ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบภาพสามมิติ

คนที่	ก่อนการจัดกิจกรรม	หลังการจัดกิจกรรม	ความแตกต่างของคะแนนก่อน และหลังการจัดกิจกรรม
1.	14	26	12
2.	7	22	15
3.	12	28	16
4.	15	29	14
5.	15	27	12
6.	12	29	17
7.	12	29	17
8.	17	29	12
9.	11	30	19
10.	15	31	16
11.	10	28	18
12.	13	26	13
13.	9	27	18
14.	13	31	18
15.	16	29	13

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวพิสุทธิณี ชานนท์
วัน เดือน ปีเกิด	21 กันยายน 2524
สถานที่เกิด	อำเภอขามเฒ่า จังหวัดอำนาจเจริญ
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทย) สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านกุดเสถียร ตำบลสร้างมิ่ง อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร
ตำแหน่ง	ครู คศ.1

